

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
MESTNI SVET**

Adamič Lundrovo nabrežje 2, p.p.25, 1001 Ljubljana
☎ 306-10 59/306 10 16 , ☎ 306-30 12

Šifra: 032-119/2006-5

Datum: 10. 4. 2006

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS 47. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE
OBČINE LJUBLJANA,**

**ki je potekala v ponedeljek, 10. aprila 2006, s pričetkom ob 15. 30 uri, v Veliki sejni
dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.**

GA. DANICA SIMŠIČ

...svetniki. Gospe in gospodje. Spoštovani vsi navzoči. Najprej seveda lepo pozdravljeni. Predlagam, da začnemo 47. Izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Navzočnost vas je s podpisom potrdilo 28. Tako, da je mestni svet sklepčen in lahko začne z delom.

Odsotnost pa so opravičili: gospa prof. dr. Metka Tekavčič, gospod Roman Jakič, gospod Anton Colarič in gospa Cvetka Selšek.

Na začetku vas, tako, kot običajno, vljudno prosim, da izklopite zvok svojih mobilnih telefonov, da ne bi motili dela mestnega sveta.

Zdaj pa prehajamo na dnevni red današnje seje. Za 47. Izredno sejo je določen naslednji
DNEVNI RED:

1. a. Predlog Sklepa o podelitvi naziva častni meščan glavnega mesta Ljubljana
b. Predlog Sklepa o podelitvi nagrad glavnega mesta Ljubljana za leto 2006
c. Predlog Sklepa o podelitvi plaket glavnega mesta Ljubljana za leto 2006
2. a. Predlog Odloka o ureditvenem načrtu za območje urejanja CO 2/26 – Opera
b. Osnutek Odloka o programu opremljanja za del območja urejanja CO 2/26 – Opera

Kot veste, se o dnevnem redu izredne seje, o dnevnem redu izredne seje mestni svet, skladno s 57. členom poslovnika, ne razpravlja in ne glasuje.

Tako prehajam k 1. točki. In sicer.

AD 1.

a.

PREDLOG SKLEPA O PODELITVI NAZIVA ČASNI MEŠČAN GLAVNEGA MESTA LJUBLJANA

b.

PREDLOG SKLEPA O PODELITVI NAGRAD GLAVNEGA MESTA LJUBLJANA ZA LETO 2006

c.

PREDLOG SKLEPA O PODELITVI PLAKET GLAVNEGA MESTA LJUBLJANA ZA LETO 2006

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Zato prosim gospoda Aleša Kardelja, predsednika Komisije za priznanja, da poda uvodno obrazložitev, k vsem trem predlogom sklepov. Izvolite.

G. ALEŠ KARDELJ

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Spoštovani predstavniki uprave in novinarji.

Komisija, ki ji predsedujem, je začela z delom takoj po mojem imenovanju. Ko sem nasledil kolega Janeza Železnika, tule v mestnem svetu. Člani komisije so iz vrst svetnic in svetnikov. Torej, naj na začetku povem, da smo pač sestavljeni iz političnih strank. In da je logično, da smo se o predlogih, da smo o predlogih, obremenjeni s svojo pripadnostjo in tako tudi odločali. Da obudim spomin, poleg mene sestavljajo komisijo še Peter Božič, Boštjan Cizelj, Marija Šterbenc, Barbara Miklavčič, Zvone Penko in Jani Möderndorfer. Kakšnih posebnih kriterijev, tudi strokovnih, komisija nima, niti jih do zdaj ni imela. V tem kratkem času, kar ji predsedujem, pa je nemogoče, da bi jih izdelala, ali celo dala v razpravo in potrditev mestnemu svetu. Sam ocenjujem, da gre seveda predvsem za politična priznanja. Posebnih pritiskov, lobiranja, ali želja nisem začutil. Razpis za priznanja mora biti objavljen najmanj tri mesece pred podelitvijo. Izročajo pa se že po tradiciji na slavnostni seji mestnega sveta, ob mestnem prazniku. Kljub časovni stiski, je komisija svoje delo opravila.

Komisija za priznanja je v drugi polovici decembra objavila razpis za podelitev priznanj. Konkretno za nagrade in plakete, za leto 2006. Dočim je predloge za podelitev naziva časni meščan oziroma častna meščanka, možno komisiji posredovati skozi vse leto. Razpis je bil od 20. decembra do 15. januarja letos. V roku je prispelo 12 pobud za podelitev nagrade. 2 pobudi sta bili opredeljeni bodisi za nagrado, bodisi za plaketo. In 9 pobud za plaketo. 5. člen Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana in tudi sam javno objavljen razpis, terja, da mora imeti pobudnik stalno bivališče oziroma sedež na območju Mestne občine Ljubljana. To dejstvo je terjalo od komisije, da je morala izločiti iz nadaljnje obravnave pobudo za nagrado gospe Taji Vovk Čepič, ker ima predlagateljica stalno bivališče v Domžalah. Enako smo ravnali tudi s pobudo za podelitev plakete Ireni Glonar, ker ima predlagatelj stalno bivališče na Vrhniki. Ostale pobude smo skrbno obravnavali. Kmalu smo izločili tudi pobudo Mestnega odbora Nove Slovenije, za podelitev nagrade Zavodu svetega Stanislava. In sicer zato, ker je nagrado mesta Ljubljana, ta zavod, s podobno obrazložitvijo, kot letos, ko je bil ponovno predlagan, dobil ne dolgo tega. Točneje v letu 2002.

Do končne odločitve komisije, ki je danes pred vami, smo prišli na sedmih sejah. In sicer smo imeli prvo sejo 6. decembra, ko smo se dogovorili za objavo razpisa. In zadnjo 3. aprila, ko smo se dokončno opredelili glede podelitve naziva častnega meščana. Člani smo o vsakem predlogu posebej glasovali. Kar nekaj predlogov je povsem soglasnih. Ostali pa seveda, v

skladu s poslovníkom o delu, so bili sprejeti z večino glasov. Po odloku v tem razpisu, se lahko podeli največ pet nagrad. In največ petnajst plaket.

O nazivu častni meščan ni nič posebej zapovedanega. Prejeli pa smo pet predlogov za podelitev naziva častni meščan. In sicer Rudolfu Franciju, Kristini Brenkovi, Mikiju Mustru, Poldetu Oblaku in Tonetu Pavčku. Komisija se je najprej odločila, da za letos podeli samo enemu od njih. In sicer je s tesno večino glasov prevladal predlog, ki ga daje komisija v odločanje mestnemu svetu. To je, da se za letošnje leto podeli en naziv častnega meščana, upokojenemu šestinosemdeset letnemu opernemu pevcu iz Ljubljane, gospodu Rudolfu Franciju. Prosim vas, da naš predlog podprete.

Kar zadeva nagrade mesta in plakete. Smo prejeli pobude za podelitev. Kot rečeno, sem že prej povedal koliko jih je bilo, no. Ampak, prosim vas, da predlog komisije, ta, ki ste ga prejeli skupaj z gradivom za današnjo sejo, tudi podprete. Tako, da bi nagrado dobili – Stanislav Jaki, Janez Železnik, dr. Anica Mikuš Kos in Kemijski inštitut.

Med 9 pobudami za plaketo in dvema pobudami, ki sta bili opredeljeni, bodisi, kot nagrada, ali plaketa in tistimi, predlagamo, da plaketo prejmejo – Glasilo turistične vesti, Društvo ŠKUC, Maks Močnik, Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše, Teka, d. o. o. , Onkološki inštitut, Turistično društvo Besnica Janče, Pedagoški inštitut. Ter Onkološki inštitut. Med predlogi, ki so bili sicer predlagani za nagrado, pa s soglasjem predlagatelja predlagamo, da plaketo prejmejo tudi igralec Janez Albreht, Knjižnica Bežigrad in Center za duhovno kulturo. Želeli smo podeliti plaketo tudi športnici Jaši Sraka, vendar predlagatelj, Mestni odbor Socialnih demokratov, ni dal soglasja in je vztrajal pri nagradi.

Gospa županja, prosim vas, da odprete razpravo. Vas svetnice in svetniki pa, da predloge podprete in s tem omogočite županji, da omenjena priznanja dobitnikom podeli na slavnostni seji ob prazniku Mesta Ljubljana. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odpiram razpravo o vseh podtočkah prve točke skupaj. Potem pa bomo, ko bo razprava končana, o njih, prešli h glasovanju o vsaki podtočki posebej. Najprej se je k razpravi prijavil dr. Čepar, za njim bo razpravljal gospod Möderndorfer.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Za besedo. Lep pozdrav svetnicam in svetnikom. Jaz sem z veseljem pričakoval to sejo. Kot po navadi, ko bomo odločali. Vesel sem vseh tistih, ki so predlagani za, tako za častnega meščana, za nagrade in za priznanja. Oziroma plakete. Vendar pa ne morem razumeti, ne morem razumeti, zakaj Škofijska Karitas, Ljubljanske nadškofije, ni prejela nagrade, kot je bilo to predlagano. Torej, taka, ali ta, skupaj z župnijskimi Karitas, že petnajst let pokriva zelo pomembna področja humanitarnega dela. Blaži stiske in rešuje problematiko prebivalcev Ljubljane. Njeni sodelavci so prostovoljci. Neplačani. Na področju mestne občine je približno 400 socialnih aktivnih prostovoljcev. Ki pomagajo blažiti materialne in socialne ljudi v stiski. Govorim zato, ker bi bilo, bi bila ta nagrada, bi bila priznanje vsem tem ljudem. Od začetka svojega delovanja leta 1990, se je Škofijska Karitas odzvala na poplave, sledila je vojna v Sloveniji. Obseg njenega dela pa se je močno povečal s prihodom beguncev. Najprej iz Hrvaške, kasneje pa še iz Bosne in Hercegovine. Delajo na več področjih. Pomoč družinam. Velik del pomoči Škofijska Karitas nudi družinam v stiski. Letno pomagajo več, kot 2500-tim družinam in posameznikom. Z rednimi mesečnimi paketi hrane, higienskimi potrebščinami, praškom, obleko, ozimnico. Tudi pri položnicah. K njim prihajajo po pomoč tisti, ki so tudi po več kot dvajsetih letih delovnega razmerja izgubili službo. Samohranilke. Upokojenci. Vsi tisti skratka, ki z nizkimi dohodki ne zmorejo

preživeti. Družinam nudijo tudi brezplačno pravno pomoč. Ter zakonsko, družinsko in življenjsko svetovanje. Iz leta v leto več je prosilcev, ki potrebujejo pomoč pri izpolnjevanju obrazcev pri pisanju prošenj in zagovorništvu. Približno 200 posameznikov in družin izkoristi letno to pomoč. Zbere približno 75 milijonov in jih razdeli za pomoč družinam v stiski. Na leto pošljejo na letovanje v Portorož do 15 družin. Letno do šestdeset članov. Potem naj omenim pomoč otrokom. Vsako leto razbremenijo družine s pomočjo, pri nakupu šolskih potrebščin. Višina sredstev, porabljenih v ta namen je vsako leto večja. 21 milijonov je bilo leta 2005 zbranih in razdeljenih sredstev. Že od svoje ustanovitve vsako leto Škofijska Karitas omogoči počitnice približno 40 otrokom, ki so zaradi zdravstvenih, socialnih, materialnih ali drugih stisk – letovanja ne bi bili deležni. Pomoč novorojenčkom. 250 prosilcev na leto. Pripravijo dopolnilne pakete in najnujnejšo opremo za novorojence. Potrebo po učni pomoči dajejo, zapolnjujejo 340 otrokom. Potem je pomoč starejšim, bolnim in invalidom. Starejšim, bolnim in invalidom, pomagajo z nego in pomočjo na domu in z izposojo invalidskih in ortopedskih pomočkov. Pripomočkov. Na voljo so bolniške postelje z ograjicami in trapezi. Invalidski vozički, sobna stranišča, hodulje, bergle in sedeži za kopalne kadi. Ljudem brez urejenega zdravstvenega zavarovanja pomagajo tudi z zavarovanimi zdravili, ki bi sicer...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za...

G. DR. DRAGO ČEPAR

... morali...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani.

G. DR. DRAGO ČEPAR

... plačati. Pomagajo brezdomcem. Sodelujejo pri skrbi za 300 brezdomcev, na področju mestne občine. Pomoč v hrani in obleki. Topli obroki in obleka. Pomoč beguncem, tujcem in azilantom. Sprva je bila pomoč usmerjena v pomoč v hrani in obleki. Ter v pomoč pri iskanju nastanitev in stanovanjske opreme. Potem pa tisti, ki so se preselili v podnajemniška stanovanja, imajo težave pri plačevanju mesečnih stroškov. Tako, da se v zadnjem času, vse več ljudi obrne na Karitas s prošnjami, za plačilo položnic. Pojavljajo se pa tudi težave pri šolanju otrok. Plačilo šolskih malic. Mesečnih vozovnic in tako dalje. V sodelovanju z drugimi organizacijami, zanje večkrat plačujejo tudi najnujnejše zdravstvene storitve. V zadnjih letih je te pomoči potrebno vedno več priseljencev iz bližnjega vzhoda in iz Afrike. Ki so v Slovenijo prišli kot prosilci za azil. Ko si ga pridobijo, se pojavi problem, kako preživeti. Tabori za slepo in slabovidno mladino. Zamisel za organizacijo taborov se je pojavila leta 1990. Do danes je bilo izpeljanih 9 zimskih in 15 poletnih taborov. V poprečju se tabora udeleži do 40 sklepkih in slabovidnih, s spremljevalci. Veliko udeležencev je s področja mestne občine. Potem izobraževanje. Mednarodna pomoč. Škofijska Karitas Ljubljana se aktivno vključuje tudi v mednarodno pomoč. Pomoč argentinskim priseljencem. Pomoč v Bosni in Hercegovini. Pomoč Nubam v Sudanu. Pomoč v Kongu. In tako na svojstven način promovira ime in ugled Mesta Ljubljane. Vi ste videli z gospodom Križnarjem in z gospodom

predsednikom države, ki je bil predsednik tudi in sodelavec v medijih Škofijske ljubljanske Karitas – največkrat, največkrat viden.

Torej, podpore in priporočila so dali poleg Nadškofije. Slovenske Karitas, Center za socialno delo Ljubljana Šiška. V imenu ljubljanske koordinacije direktorjev, centrov za socialnih delov – za socialno delo. Torej, podprli so vsi centri za socialno delo, ki – ker imajo pozitivne izkušnje in vedo, da je ta nagrada – bi bila primerna. Center za socialno delo Ljubljana Center, Resljeva 18. Iz posebnih razlogov, zaradi sodelovanja na posebni populaciji. Zavod za prestajanje kazni zapora, Ljubljana, Povšetova 5. Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije, Sektor za azil. Psihiatrična klinika Ljubljana. Vlogi je bilo priloženo, so bile priložene tudi zahvale iz arhiva Škofijske Karitas, ki jih ne bom bral. Vendar naj jih navedem. Društvo Skupina mladih za osebnostno rast in zdravo življenje, Krajevna skupnost Log pod Mangartom. Veste kakšne nesreče so tam doletele ljudi. In kako so bile trajne. Karitas je prišla tja in pomagala. Dijaški dom Vič. Ustanova Skupaj – Resljeva 30. Slovensko kulturno društvo Cankar, Sarajevo, Bosna in Hercegovina. Če bo koga zanimalo, bom prebral ganljive zahvale teh ljudi. Projekt Bum prijateljstva. Nevenka Višič. Tudi iz časopisov so priložili nekaj člankov, ki govorijo o dejavnosti te ustanove.

Torej, ni nobenega razloga in tudi ni potrebno, da bi se, da bi kdo, ki ga je komisija predlagala, ne dobil nagrade. Kajti nagrad se lahko podeli pet. Predlaganih imamo pa tuki na mizi – štiri predloge.

Zato predlagam, da - proceduralni predlog – da se sestane komisija, predlagam pol urni odmor, da se sestane komisija. In spremeni, dopolni svoj predlog, o katerem naj potem ta svet glasuje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej, glede na to, da je dal repliko, bom dala lahko kasneje. Glede na to, da je bil proceduralni predlog, moramo najprej odločiti o proceduralnem predlogu. In sicer, da se sestane komisija in o tem razpravlja. Medtem pa naj bi bil pol urni odmor za delo komisije.

Tak proceduralni predlog dajem na glasovanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in jo zaključujem.

28.

Glasujemo, kdo je za tak proceduralni predlog in kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA 10, PROTI 14.

Ugotavljam, da proceduralni predlog ni bil sprejet.

Naslednji proceduralni predlog, gospod Möderndorfer. Proceduralni predlog je umaknjen. Replika. Gospod Peter Božič.

G. PETER BOŽIČ

Spoštovani kolegice, spoštovani kolegi. Govorim samo v svojem imenu in ne v imenu komisije. Poglavitni razlog, zakaj jaz nisem glasoval za to nagrado, je ta, da je Karitas organizacija, kije dobila pred kratkim, pred dvemi, tremi leti že plaketo. Drugi, seveda niso tako hiteli, da bi takoj za tem želeli takoj novo priz..., javno priznanje, s strani Mestne občine

Ljubljana. Gre enostavno za to, torej to je en razlog. Ampak, ta mogoče za mene niti ni bistven. Čeprav pomeni nek privilegij, če bi bil tak predlog sprejet. Kar se mene tiče. Drugi razlog je pa ta, da je to velika mednarodna znana organizacija. In vse to, kar je gospod Čepar tukaj našteval, počnejo čisto vse druge, ta velike mednarodne organizacije. Čisto vse. Rdeči križ. Potem Polmesec. In tako naprej. Vsak na svojem terenu. En na katoli..., Rdeči križ je univerzalen. Polmesec pa Karitas sta pa vodena skozi neke, skozi religiozne vrednote. Kar seveda ne govorim, daje to kaj slabega. Samo, sta pa vseeno parcialna. In nosita tud zaradi tega mogoče kakšne, kakšne stvari, ki niso, ni niso najboljše – s seboj, ne? To je bil tud, to je bil pa tretji razlog, zakaj nisem glasoval za to, za to nagrado. Zaradi tega, ker se mi zdi en tak, taka mednarodna organizacija dobrodelna, kot je Rdeči križ, dost bolj čista, ker ni del nobene velike religiozne ali pa ideološke organizacije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, najprej gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Jaz nimam nobenih, nobenega posebnega mnjenja o – o tej organizaciji. Skratka, ne opredeljujem se glede tega, ali bi dajal priznanje, kakršno kol priznanje, ali ne. Bi pa repliciral na drug argument kolega Božiča. In sicer, da enako, kot je dr. Čepar našteval za to organizacijo, bi lahko še za vse druge mednarodne organizacije. To se mi zdi zlo slab argument. Še posebej v luči tega, če sem res prav razumel, moram priznat, da čist vsega nisem poslušal. Ampak, če sem prav razumel uvodničarja, je bilo rečeno, da komisija nima nobenih kriterijev, po katerih se odloča. In, če res nima nobenih kriterijev, sicer o tem bom še poznej govoril v razpravi, ampak, če nima nobenih kriterijev, ne morete zavržt predloga, na osnovi zdaj nekih obelodanjenih kriterijev. Če komisija pač nima kriterijev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še dve repliki na repliko. Najprej dr. Čepar. Dr. Čepar ima besedo... Prosim. Prosim za malo miru v dvorani. Hvala lepa. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Gospa županja za besedo. Torej, v nobenem aktu plaketa pred tremi leti ne izključuje nagrade letos. To je prvič. Drugič, dobro, na eno stvar je bilo že – so tudi drugi to delali, v drugih državah, in tako naprej. Hvala bogu. Dejmo vzpodbudit, da bo še kdo tudi to pri nas in v Ljubljani to delal.

Do zdaj, ampak, tukaj pa gospe županji eno – eno sporočilo resno, res čist resno. Glejte, ker do zdaj so šle nagrade v smislu, vsaj zadnja leta, v smislu sožitja. Gremo skupaj. Bile so nagrade. Sedaj pa je popolnoma in če nekdo ni dobil, ni dobil, ker je bilo preveč predlogov. In premalo nagrad. Sedaj imamo pet nagrad, podelili – pet možnosti. Podelili smo pet nagrad. Sporočilo jav..., predlagali smo štiri nagrade, ne? Za pet možnosti. To se pravi, popolnoma možno je, da pridemo skoz...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DR. DRAGO ČEPAR

In sporočilo javnosti bo popolnoma drugačno. Neprimerno. Hvala lepa. Jaz vas še enkrat prosim, da razmislite še enkrat to stvar, no. To ne gre za, ne vem, to gre za 400 prostovoljcev, za priznanja, za priznanje nekemu delu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na repliko, gospod Franci Slak.

G. FRANCI SLAK

Hvala lepa. Gospod Božič je lepo povedal kakšne kriterije je imela ta komisija. On je navedel, da je Karitas dobil plaketo in zaradi tega je neopravičen do nagrade. To je kriterij, ki si ga je izmislil sam. In, če se je, so se člani te komisije kriterije izmišljevali, potem ni čudno, da je Karitas izpadel. Jaz sem prepričan, da je izpadel zaradi tega, ker so se premalo poglobili v delo Karitasa. In, ker niso upoštevali kriterije, ki bi nekako dokazali, da Karitas le nekaj pomeni. Ne samo na slovenskem prostoru, ampak tudi v mednarodnem merilu.

Zanimivo je, da je gospod Kardelj navajal pripadnost teh članov, tega, te komisije. Da je govoril, da gre samo za politično priznanje. Da...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. FRANCI SLAK

Mislim, da bi moralo to priznanje bil le malo širše, ne samo politično. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Kardelj želite pojasniti? V imenu komisije? Izvolite... Izvolite.

G. ALEŠ KARDELJ

Rad bi, rad bi pojasnil, vsaj kar zadeva razpravo na komisiji, konkretno, glede Karitasa. Ob tej pobudi smo se zadržali največkrat in najdlje časa. Komisija, ne bom našteval, kako je kdo glasoval – niti nisem govoril iz katere stranke kdo je, ker se tolk poznamo, in zato ni potrebno. Vendar je komisija z večino glasov bila mnenja, da se letos Karitasu nagrade ne podeli. Smo pa večkrat razpravljali na pobudo ene od članic komisije. Še enkrat posebej. Tudi po že enkratnem glasovanju. Tako, da smo se resno, tankočutno, lotili tega. In moram reči, da bi recimo obrazložitev, ki jo je gospod Čepar v svoji razpravi dokaj podrobno navedel. Vse to smo dobro proučil. Pa še nekaj. Kar je še najbolj izstopalo iz tega ven. Da je bila pomoč Karitasa ob cunamijah, kar je bilo tudi izjemno posebej poudarjeno – resnično izstopala. Vendar je prevladalo mnenje, takšno, kakršnega pač ste dobili z gradivom. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo ima gospod Möderndorfer. Če boste želeli, gospod Kardelj, v imenu komisije odgovarjati, boste dobili besedo na koncu, ko bodo vse razprave izčrpane. Gospod Möderndorfer, izvolite.

G. JANI MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Lep pozdrav vsem skupaj v tej dvorani. Oglašam se k razpravi predvsem zato, ker me je v začetku mal vzpodbodla izjava predsednika komisije. In seveda v nadaljevanju marsikoga, ki mu je dal to možnost, da je pravzaprav nadaljeval diskusijo. Ali repliko v tej smeri. Namreč, vsakič, kadar koli smo v tej dvorani izbirali priznanja za častnega meščana. Nagrade in plakete. Nikoli, nikdar, nismo razpravljali o tem, da gre tukaj za politično priznanje. Res je, da je mestni svet in mes..., bom rekel sama komisija politični organ, kot tak, po statutu ustanovljen in vemo vsi, kako je sestavljen. Pa vendar. Glede na to, kako smo izbirali in delovali v komisiji, nikoli ni šlo za politične odločitve. O tem zelo jasno govorijo tudi do zdaj vse izbrane, vsa izbrana priznanja, v teh mandatnih obdobjih.

Druga problematična zadeva, ki se vedno pojavlja in jaz upam, da bo tega vedno manj, je, da je pravzaprav zelo težko komentirati izbor komisije, glede na to, da ni nikomur, razen tistim, ki sedijo v tej komisiji, znano, kako je pravzaprav odločala in delala pri samem izboru. Upam si trditi, da je komisija dovolj korektno, predvsem odločala na podlagi predlogov in pa obrazložitev, ki so ji dana. Večkrat pa je že bilo v tej dvorani, kadar koli smo obravnavali priznanja, diskusija o tem, kakšna so merila in kriteriji za izbor posameznih nagrad, plaket. In vsi, seveda, na koncu smo večkrat tudi ponovili, da bi bilo potrebno izdelati te merila in kriterije. Dokler pa le teh ni, pa je več, kot jasno, kaj odlok zapoveduje. Strinjam se s posamezniki, ki razmišljajo, da pravzaprav, če odlok govori, da bi moralo, da lahko podelimo pet nagrad, zakaj jih ne bi podelil potem pet nagrad? Vendar nikjer ne piše, da mora biti podeljeno pet nagrad. Lahko so štiri. Lahko so tri. In nikjer ne piše, da kar naprej morajo bit – pet. Komisija se je odločila za štiri. Diskusija, ki je tekla o tem, kar je govoril gospod Čepar, seveda popolnoma vzdrži. Vzdrži v kompletni obrazložitvi. Jaz danes niti ne mislim razlagat, zakaj smo se tako opredelili v komisiji, ker je ne fer do vseh članov. Ki je pravzaprav izbrala to komisijo oziroma člane, da bojo delal v tej komisiji. Prepričan pa sem, da je večina tista, ki je odločila zelo korektno. In ni odločala po nikakršni politični usmeritvi, ali ideološkem pogledu. Kako pravzaprav izbrati predlagane kandidate oziroma organizacije.

Sam sem prepričan, da je, če govorimo o Karitasu, lahko vsako leto nagrajen z nagrado. Vsako leto. Zaradi svoje dejavnosti, ki jo opravlja. In je pač tako veličasten. In je tudi ne mislim sploh primerjat z nobeno organizacijo. Ker nima niti smisla. Ker tako ne bomo nikamor prišli. Dejstvo pa je, da se je komisija odločila, da je Karitas dobil že priznanje, ki je tudi zelo veliko vredno. Plaketo. In, da zagotovo bo prišel čas, ob nekem zelo neposrednem trenutku, da bo Karitas nagrajen tudi z nagrado. In zato nimam popolnoma kančka slabega – kančka slabe vesti, da danes razpravljamo o teh predlaganih kandidatih za nagrado.

Kar se pa tiče – to moram še enkrat poudariti. S konkretnim omenjenim primerom, smo čakali do zadnje seje. In seveda smo na nek način razmišljal, kaj pravzaprav nam je storiti. In to, kar smo se odločili, mislim, da je v končni fazi tudi, vsaj jaz tako tudi gledam, neke vrste odraz priznanja, da pač resno pristopiš k delu. Da se pač preprosto ne odločaš za – po neki metodologiji. Da, če jih je pet, ali če jih je deset zapovedano, da jih preprosto toliko pač moraš podelit. In to se mi zdi zelo korektno, da se ne cefra delo komisije. In to lahko potrdijo vsi tisti, ki sedijo. Meni je žal, da danes ni kolega Cizlja zraven, ki je še član te komisije. Zato tudi nisem podprl proceduralnega predloga, ker ni vseh članov danes prisotnih. In se mi zdi ne fer, da brez, bom rekel celotne komisije odločamo o tem primeru. In, kar je še bolj pomembno, komisija je za to svoje delo opravila tri polne mesece dela. In zato se mi ne zdi ne fer danes na ad hoc, na koruk, spreminjat te predloge. Če mestni svet, kar je legitimno,

smatra, da predlogi, ki so predlagani s strani komisije, niso relevantni, jih lahko tudi ne sprejememo. Sam pa ocenjujem, da tako za častnega meščana, kot za nagrade in plakete, so izbrani pravi kandidati in prave organizacije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej replika gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja. Ne moti me razmišljanje nekaterih, al pa obešanje na to, da je kolega predsednik komisije rekel, da so to politična razmišljanja. Razmišljanja nekaterih in obešanja na to, me pa vendarle moti. Konkretno od kolega Janka Möderndorferja. Ki je bil mestni svetnik tudi takrat, ko smo ta odlok sprejemal. Jaz sem mel takrat številne pripombe. In sem tudi takrat navedel v svoji obrazložitvi, da tako zastavljeno glasovanje, tako zastavljen postopek in sistem nekih priznanj, ki so podeljene s strani mestnega sveta, bo mel vedno politični prizvok. In mi bi to, grobo rečeno, ampak taka so groba dejstva. Samo en argument. Poglejte, mi danes odločamo o štirih nagradah in o dva, štiri, šest, osem, deset, dvanajst – dvanajstih plaketah. In to odločamo v paketu. Vsaka nagrada, vsako priznanje, pa gre za materialno ali nematerialno, ko gre za javno priznanje, ko lahko reagiraš šele kot javnost, potem, ko je že podeljena in tudi že ponavadi izročena, pa vendarle pade na individualno kritiko. In vsak od teh, ki je tu notri zdaj predlagan, je vendarle individuum. Osebek zase. Pa ne glede na to, da gre tudi za organizacije civilne družbe, javne zavode in gospodarske družbe. Kar bomo mogli verjetno v našem odloku tudi razlikovat, kaj v posameznih primerih. Zaradi tega je v bistvu, če sem zdajle pri nagradah, ta četverica nek politični konsenz, političnih strank, ki predstavljajo mestni svet in mestno komisijo za priznanja. Tako, da se mi zdi zlo fajn, zdaj po tolikem času, potem se obesit na neko besedo. Takrat, ko so bili pa predlogi za spremembo in dopolnitev. In za dopolnitev kriterijev, ki bi bolj kazali na to, da se lahko nekoga predlaga in mu da to priznanje za to, to, to, to... pa te volje ni bilo. Zato se mi zdi, da je to, oprostite, navadno sprenevedanje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, gospod Möderndorfer. To pa, zanimivo razmišljanje. Zanimivo razmišljanje. Kako se iz enih dejstev dobi neke sklepe, ki so... Saj se strinjava povsod. Glejte, vi pravite pravi kandidati so in prave organizacije. In jaz pravim – pravi orga..., pravi kandidati so in prave organizacije. Za vse glasujem, ki ste jih predlagali. Vendar pa menim, da enega, ki je tudi pravi, tuki, na tem seznamu, ni. In, lahko bi bil. In jaz predlagam, da ga ta mestni svet uvrsti. To je vse. Torej, seveda pravite, odločitev komisije je legitimna. Seveda je legitimna. Ampak, legitimno je tudi razpravljanje. Če ne bi ne bilo potrebno glasovanje na tem mestnem svetu. Upam, da mi nočete vzeti tega, ne? Se pravi, da mestni svet lahko razpravlja o odločitvi komisije in mora razpravljat. In potem mora sprejeti odločitev. In jaz samo upam, da mi bo omogočeno proceduralno. Da ne bo to nekako zapleteno, da bo mestni svet glasoval tudi o predlogu, ki ga jaz dajem. Torej, sedaj razpravljamo o odločitvi komisije, pač in samo zato, ker je – ker je komisija nekako sveta. In, ker je lahko sklenila, kot je. Ni mogoče te zanikati možnosti te razprave.

Torej, še enkrat povem. Podpiram vse tiste, ki ste jih predlagali. Dr. Anico Mikuš Kos, Stanislav Jaki, Janez Železnik, ki je lepo vodil to komisijo in je – in so bile odločitve zelo, zelo – zelo, zelo uravnotežene. Kemijski inštitut. Vse to podpiram. Želim pa samo možnost, da mestni svet glasuje o mojem predlogu. In tukaj vas prosim za pomoč. Da ne boste rekli, da sem kej po poslovniku narobe naredil. Da mestni svet glasuje o predlogu, da nagrado glavnega mesta Ljubljana za leto 2006, prejmejo dr. Anica Mikuš Kos, Stanislav Jaki. Janez Železnik, Kemijski inštitut in Škofijska Karitas Ljubljana. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Möderndorfer.

G. JANI MÖDERNDORFER

Ne, dr. Čepar. Nikoli, če ste me dobro poslušal, nisem oporekal, da ne morete v tem prostoru kar koli predlagat, kaj šele razpravljat o tem. Povedal sem samo tisto, kar sem mislil. Seveda, pravico imate povedat. In prav je, da poveste. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Lepo prosim, no, če ima kdo repliko, ali repliko na repliko. Nekajkrat sem že prej, na prejšnjih sejah opozorila. Po poslovniku je, da dvignete roko in glasno rečete. Če morda koga ne opazim. Da ne bi bilo zadreg, da nekomu ne dam besede, ali za repliko, ali replike na repliko. Besedo za razpravo ima gospa Šterbenc.

GA. MARIJA ŠTERBENC

Hvala lepa. Lep pozdrav gospa županja. Svetnice in svetniki. Tokrat se moram oglasit, zaradi tega, da ne bi ostalo neopaženo. In nezapisano, za kar sem se zavzemala že na sami komisiji. Moram reč, da je komisija nekako upoštevala moje razprave in moja zavzemanja za to, da bi Karitas vendarle dobila letos nagrado. Ne glede na to, da je v letu 2002 prejela plaketo. Za razpravo sem imela pripravljeno veliko od tega naštetega, kar je gospod Čepar že povedal. Vendar ne bom ponavljala, ker je vse od tega zares res. In še mnogo kaj, kar sploh ni videno. Ne slišano. In nikomur znanega. Tukaj zadaj je res nešteto prostovoljcev, ki delajo, ne samo devet mesecev, deset mesecev. Štiriindvajset ur na dan, dvanajst mesecev v letu. In menim, da res bi si Karitas, sploh na leto 2005, ki je bilo izjemno leto po zahtevnosti. In po tem, kaj se je vse dogajalo. Ne nazadnje, če se spomnimo cunamija in njegovih posledic. Zares velik izziv tudi za Karitas. In upam, da je vsem znano, kako je bil Karitas tudi pohvaljen v vseh teh akcijah.

Tako, da v resnici še enkrat povem. Vse do konca sem se zavzemala za to, da bi Karitas tudi letos dobila nagrado. Kajti, menila sem, da ni razloga, da ga ne bi dobila. Ker vendar je blo razdeljenih le samo štiri nagrade. In prav na zadnji seji komisiji, kjer je komisija ljubeznivo me počakala. Oziroma sprejela tudi moje, mojo razpravo po elektronski pošti, ker se komisije nisem mogla udeležiti. Sem bila prepričana, da bo to upoštevano. Pa žal, glasovanje je bilo drugačno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima... Razprava? Gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, seveda gre tukaj za politične nagrade. Seveda je to odločanje politično. Kakšno pa če bit? Če ni nobenih jasnih meril, ki bi jih vsi razumel. In po možnosti vnaprej sprejel in odobral, so to ali povsem osebne odločitve. Kar seveda v velikih strankah pomeni, da so strankarske. Al pa so čist strankarsko sprejete odločitve. Ne more bit drugače. Tko se pač dela. V tem mestnem setu. Tko se dela v odborih in komisijah. A je to kej narobe? Ja, ne vem. V bistvu ne vem. Ker tud pri odboru, v katerem sem do nedavnega deloval, ni blo nič drugače. Odločitve so bile politične. Smo se pogovarjal, razprava je tekla, argumenti so padal. Vendar se argumenti niso upošteval. Odločitev je na konc bla po politični pripadnosti. Tko, da kar se mene tiče, to je tud eden od razlogov, da sem nehal se mučit s takimi razpravami. Pristonostni v odboru. Da se enostavno že v naprej ve, glede na prisotnost, barvno prisotnost, se že vnaprej ve, kakšna bo končna odločitev. In seveda je tko tud pri – pri priznanjih.

To je zelo slabo. Ker priznanja, ki so dobljena na tak način, ne pomenijo nič. Jaz verjamem, da si marsikdo tako priznanje da na steno. Al si ga zapiše v CV. Ampak, v resnici v javnosti, tako priznanje, ne pomeni nič. Ker javnost je zlo občutljiva za nianse, kako se pride do priznanj, do nagrad. Al je to neko splošno priznanje. Splošno sprejeto priznanje. Ali je šlo za kuhinjo v ožjih krogih. To je prvi razlog, da mislim, da so taka priznanja, take nagrade, brez prave vrednosti.

Drugo je pa še bolj v – drugo dejstvo še bolj bode v oči. Namreč, če pogledamo, kok je teh nagrad. In o kolkih je komisija razpravljala, je zlo očitno kruto dejstvo, da je komisija bolj ali manj vse, o katerih je razpravljala, tud potrdila. Razen pri najvišji nagradi, se pravi nagradi za časnega Ljubljancana. Tam je eden od štirih, če se ne motim. Al petih. Medtem, ko pri ostalih je pa res kar pavšalno sprejeto. Najhuje je pri plaketah, kjer, če sem prav videl – eden, al dva. Eden ni sprejet. Eden ni od obravnave, eden ni dobil plakete. Vsi ostali, cela množica, med katerimi se res, pri najboljši volji ne morem opredelit, ali so vredni tega, ali niso vredni. Cela množica plaket. Nihče od tukaj prisotnih, razen tistih, z najboljšim spominom, si jih ne bodo zapomnili, ko bodo – ko bo končana ta seja. Da bi jih res naštel. Skratka, neki res inflatornega. To je zlo značilno za našo mejhno državico. Za naše mejhno mesto. Da imamo pravo inflacijo raznovrstnih priznanj in nagrad. Enostavno se temu, če deluješ na nekem področju, se temu praktično ne moreš izognit, da te ne bi neke nekdo nagradil. Taka nagrada, še enkrat ponavljam, to sem v drugi zvezi rekel. Taka nagrada ne more v resnici nič pomenit. Prava nagrada, pravo priznanje pomeni, da si bil izbran iz neke velike množice. Po nekih jasnih merilih. To so lahko tud merila, ki so popolnoma statistične narave. To se prav – neka množica glasuje. Lahko bi tud mel tukile glasovanje. Tele akademije. Politične akademije. Bi lahko glasoval, vsak bi tajno, ali javno glasoval za vse naštete. Če gre pa za tako, tak izbor, kot se je zdaj odvil. In se je tud v preteklosti odvijal...vendar...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...ne ve čist dobro, zakaj podeljuje taka priznanja. Pa mislim, da taka priznanja, če so tako inflatorna, ne pomenijo nič. Če bi šlo tukaj za eno plaketo, za eno nagrado. Ne rečem. Ampak, če jih je tolk, mislim, da je to nesmiselno.

In res, dejmo se resno obnašat. A znamo tukajle, pri najboljši vesti, a znamo argumentirat, zakaj so nekateri dobil to priznanje, drugi pa ne. Pa ne govorim zdaj samo o Škofijskem Karitasu. Tud o nekaterih drugih, ki so našteti. Pa o nekaterih drugih, ki niso našteti? A znamo to čist resno argumentirat? Mimo tistega osnovnega kriterija, to je – ena stranka

podpira tega, druga stranka podpira tegale. En sosed podpira tega, drug sosed podpira tega. Al znamo še kakšen drug kriterij določiti? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika najprej gospod Peter Božič.

G. PETER BOŽIČ

Ta, spoštovani kolega. Ta tvoja razprav je bila hudo krivična. In zdaj bom jaz dokazal, zakaj je bila hudo krivična. Vsi, veliko ljudi je tukaj, ki so se znašli v žirijah. Jaz sem bil v mnogih žirijah in komisijah že. In v teh žirijah in komisijah, so bile predvidene pra..., so bila predvidena in lahko kriteriji in merila. Ampak, ta merila je bilo mogoče napisati zaradi tega, ker so bila ta merila na eno stroko. Na gledališče. Na film. Na glasbo. Na arhitekturo. Na prevajalstvo. Na in tako naprej. In ljudje, ki so sedeli v teh žirijah, so bili strokovnjaki iz tistega področja. In zato – že Prešernova nagrada se je znašla v popolnoma isti zanki, kakor mi, ker obsega vse te, vse umetniške zvrsti. In je nemogoče pripraviti nek pravilnik, ki bi bil za vsa področja. Po kriterijih enak. Zdaj si pa vi predstavljajte, da tuki je ena komisija, iz mestnega sveta, ki dobi na mizo po večini strokovne predloge. In kjer gre za glasbeno društvo iz Zgornjega kašlja. Za Karitas, za pevca, za glasbenega, za najboljšega strojevodjo. Za najboljšega urbanista. In tako naprej. Kjer je sto in sto poklicev. In sto in sto različnih področij. In zdaj pa naj mi gospod Kuščer in zlasti pa vsi tisti, ki ste zahtevali kriterij, naj se usedejo za mizo. Sedel bojo eno leto, pa jih ne bojo spravili skupaj. Obsojeni smo na to, da takrat, ko dobimo gradivo v roke, da si po naši, drug družga seznanimo s svojimi argumenti. In po naši presoji, glede na tiste predloge, lahko to bolj ali manj kvalitetno – to svoje delo opravimo. Pri katerem pa sem prepričan, da tudi sigurno nismo nezmotljivi. In sigurno smo kdaj tudi zgrešili. Odkrito vam povem, vsem skupaj, pojdite in izdelajte kriterij za tako množico področij in primerov. Me prav zanima, kdaj bo, v katerem tisočletju boste to delo opravili? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Repliko na repliko, najprej gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, jaz to popolnoma razumem in sočustvujem z delom komisije. Ker se strinjam. Take kriterije je nemogoče najti. Zato ostajam pri tem, kar sem prvotno rekel, pa ne edini. So ti kriteriji politični. Ne? Se odločajo tako, kot stranka reče. Poudaril bi pa še to, ne? Iz tega, kar ste izbral, bi jaz rekel, da ne, da nimate kriterijev, ampak mate kriterije za negativni izbor. Kajti, iz množice, ki ste jo obravnaval, negativno ste izbral Radio klub Ljubljana in negativno ste izbral Škofjiski Karitas. To se prav – ven, pa še enega. Zdaj se ne spomnim. Ne vem, bi moral pogledat. Torej, vendarle imate neke kriterije. Samo to so kriteriji za negativni izbor. Vi rečete, sej ne vemo, kako bi izbral. Dejmo kar vse. Potem pa nek glasek vesti reče – ampak, ne moremo pa Škofjiskega Karitasa – pa ne moremo. Pa Radio kluba Ljubljana. Te bomo pa ven zabrisal. To ni pravi kriterij. To je kriterij za negativni izbor.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, to bo pritrditveni. Replika k Petru Božiču. Če bi že bli kriteriji, morajo bit seveda sprejeti skozi mestni svet. Ne? To je prvo dejstvo. Če bi se dalo take kriterije, v tem heterogenem – bi morali biti zelo abstraktni kriteriji. Zato je, seveda taka komisija vedno obsojena na to, da si te kriterije, ali sprot dela. Od primera do primera. In naslednji problem je tudi ta, seveda, kako ponderiraš ti kriterij, ko gre recimo za eno ogromno individualno prizadevnost, ne? Na drugi strani pa recimo, ob malo manjši individualni prizadevnosti, ogromni uspehi in učinki. In tako naprej. Skratka, ti kriteriji se vedno v takih primerih dogajajo na ta način. Da se skozi diskusijo, v komisiji, vendarle s samo disciplino, v diskusiji, mogoče vedno sprot naredijo. Drugač, seveda, je to zelo težko. In, če bi bili v naprej določeno... Sej zato pa so...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

...zato so pa posebni izbranci tisti, ki so v takih komisijah. Seveda, v teh diskusijah, se seveda sigurno tudi diskutira na način o kriterijih, ne pa o politični pripadnosti. Če je vsaj mal politične kulture. No, kriterij pa, da, če je možno pet, pa da bi se dal sam štiri, pa tko naprej. Ta kriterij se mi zdi pa, da ni pravi. In, da je tu odprt prostor še za razpravo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel, gospod Jazbinšek. Hvala lepa. Besedo za repliko na razpravo gospoda Kuščerja ima gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Jaz obžalujem logiko, ki jo izraža gospod Kuščer in bi ji lahko rekla Blatnodolska logika. Zaradi tega, ker gospod Kuščer, v celoti diskvalificirate, ne samo ljudi, ki so bili, ki naj bodo nagrajeni. Ampak tudi tisti, ki so bili predlagani. In tak nad ego, ki ga uveljavljate tukaj je seveda skrajno žaljiv do prizadevanja vsakega, ki kar kol pač počne. Da sploh lahko pride na neko listo. Tako ali drugačno. Vedno je na nek način individualna. Tudi sami jo izražate, kot individualno, ko pravite, da so bili tukaj na delu negativni kriteriji. Ker vi vidite svoje pozitivne v neki drugi logiki. Skratka, obžalujem tako degradacijo. Ko pravite, da ta priznanja ne pomenijo nič. To je zelo žaljivo in zelo nekorektno. In še bolj zaradi tega, ker se uvršča v neko razmišljanje, ki je značilno za majhno državo. Ampak, po drugi logiki. Ne po tisti, ki jo vi navajate. Ampak, po tisti logiki, ko naj se ne bi neka prizadevanja, ki jo imajo posamezniki v družbi, priznala. Jih, doživela določeno pohvalo. In satisfakcijo. Saj gre za moralno in tako satisfakcijo. Skratka, imate to sprevrženo razmišljanje.

Sama tudi obžalujem, da en, da glavne nagrade ni prejela gospa Kristina Brenk. Ali pa Miki. Da ne govorim o gospodu Tonetu Pavčku. Ampak, tudi Prešernove nagrade včasih pridejo na vrsto šele po sedmih letih. Ker obstajajo neke debate. Neka razmisleke. In neke poti, da se pride na vrsto.

Kar se tiče Škofijske Karitas. Obžalujem tudi sama, da ni svoje prizadevanje pridobila, potrjena skozi ta inštitut, ki ga imamo na voljo. Ampak, v tolažbo. Karitas na sploh dobiva skozi javne razpise. Skozi nadomestna dela. In skozi državno podporo, kjer vsak trenutek – se

zajeda v tista, v tiste razpise, ki imajo zelo ozko sito, tudi druge vrste nagrada. Kar se tuče tudi komisije, ki je spregledala, kije spregledala podelitev nagrad glavnega mesta. Moram reč, da isto bi veljalo tudi za ostala dva kandidata, ki nista prišla v ta izbor. Ampak, neka logika, neka restrikcija mora pač obstajati. Da se ne skotalijo skoz vse nagrade enkrat, drugič tretje. Skratka, ne mislim, da je produktivno tako iz – tako ponižujoča logika do tega inštituta, ki ga imamo. Ampak, s tem ne prispevate k pritrjevanju, ampak k razgrajevanju nekih prizadevanj posameznikov, gospod Kuščer. To ni lepo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, najprej gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, to, da ni lepo, to sem že od mame bil vaju. Mi je tkole rekla. Ampak, to me sploh ne prizadane. Bom začel s konca. Rekli ste, da mora bit neka restrikcija. Dva od šestih nista bila izbrana. Neka restrikcija mora bit. Točno to. Točno to sem jaz prej rekel, ko sem rekel, da – imel ste merila za negativni izbor. In bi vas popravil v tem, nisem rekel, da sem imel negativne kriterije. To je preveč. Prevelika, pregrda beseda. Recimo, to je preveč obremenjujoča beseda. Rekel sem, da so bili kriteriji za negativni izbor. Se pravi, mel ste kriterije, koga vržt ven iz seznama. In to ste ravno vi potrdil. Z zadnjimi stavki ste to rekli, da morajo bit neke restrikcije in tako naprej in tako naprej. Nisem rekel, da ne želim, da bi te nagrade sploh podeljeval. Nisem rekel, da niso nič vredne. Predvsem častni meščan, častni Ljubljančan, je evidentno neki vredna. Zato, ker so izmed štirih, je dobil nagrado eden. To je vendarle...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SAMO KUŠČER

... nek izbor. Pri trinajstih, da jih prejme dvanajst plaketo. To pa ni noben izbor. To je pa selekcija enega, trinajstega, ki ste ga po nekem negativnem principu, izboru negativnosti, vrgli ven. Kako ste se to zmenil? Bi mene prav zanimal vedet. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospa Šterbenc.

GA. Marija ŠTERBENC

Hvala lepa. Gospa Širca, res, to me je pa prav prizadelo, da zajeda v spisek. Tako Karitas, kakor druge humanitarne ustanove se pač prijavijo, javijo na razpise. Če ustrezajo kriterijem, potem dobijo pač nek znesek, ki je določen potem. Nikakor pa zares ne mislim, da zajeda. To me je pa prav – prizadelo me je. Ampak, ne vem, ali humanitarni sploh še čmo kej delat na tem področju? Ali ne? Tako, da tukaj, ne vem, to ni primerna beseda. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko. Doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Lepo pozdravljeni. Mene ta beseda zajeda – me je tudi prizadela. Ampak, na splošno bi rekel, kako vi mislite, da je kriterij za to, da bi – nagrado glavnega mesta dobiva tudi druge prispevke, ali ne. Dejstvo je, da vsi teli štirje, ki so to dobili, mislim, da so v tej družbi stalno dobivali prispevke. Sej so končno plačo dobival. Kemijski inštitut, sem prepričan, da je dobival še kaj drugega za to. In jaz mislim, da so vsi. Hvala bogu, jaz mislim, da so vsi dobili. Saj so lahko na ta način delali. In dobro delali. Sej jim bojo zdaj – dobil nagrado. In mislim, da jo zaslužijo. Tako, da vaša logika, da Karitas ni treba, da dobi, saj dobiva tudi druge prispevke. Je za moje pojme zelo sprevržena. Bom pustil to, s katerimi se zajeda v ostale družine. Clo rekel bi, da...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... sekund bom še porabil. Clo rekel bi, da oni najmanj od vseh teh društev, so dobili za svoje delo. Ker je veliko na prostovoljnem delu v teh organizacijah. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Jemec. Za njim bo razpravljala gospod Penko. Izvolite.

G. JANEZ JEMEC

Hvala lepa gospa županja. Jaz ne bi naš..., širil to debato, ki se mi zdi, da gre na račun ugleda tega mestnega sveta preveč v širino. In ne vem, kaj bomo še vse ven zvlekli. Ravno obratno. Slišal smo tukaj, da kakšni so bili kriteriji. Eni so mel politične, eni so bli osebno prepričani. In globoko prepričani. In kolektivno na seji preverjeno prepričani, da je tako prav, kot so se odločili. Zadeva pa ostaja taka, kot je. Dejavnost, ki jo Karitas opravlja, vsi poznate. Ni je treba predstavljati. Tako, da je tudi predstavitev gospoda Čeparja, ki je bila temeljita, opravičena, ampak vendar skoraj več bi morala biti. Če spremljamo vsi dovolj prizadeto in dovolj zainteresirano dejavnost, brez katere ne bomo preživeli. Če pa se – če pa se bojujemo za priznanja iz prestižnih razlogov, potem je pa to pač kriterij razumljiv. Mestni svet ma zdaj priliko, da to napako popravi. Ker sem prepričan, prerasla v sramoto. Eskalacija človeških stisk v zadnjih letih, je dosegla tako stopnjo, da samo ta način lahko parira tem stiskam. In mestni svetniki Ljubljane oziroma pardon, se oproščam, komisija mestnega sveta za nagrade, tega ni mogla dojeti. Pozivam k ponovnemu razmisleku. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Penko. Za njim bo razpravljala gospod Vrbošek. Izvolite.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Obstaja odlok Mestne občine Ljubljane, da vsako leto razpiše konkurs za častnega meščana, nagrade in plakete. Ta mestni svet je izvolil komisijo, kateri naj bi zaupal, da bo korektno opravljala, opravljala svoje naloge. V to komisijo sodim tudi sam. Si štejem v čast, da ste mi to zaupanje dali. Ta hip trdim, da v letošnji razpravi o nagrajencih, niso igrale politične silnice nobene vloge. Dobili smo reference, napisane, s strani predlagateljev, ki so živeči, s stalnim naslovom v Ljubljani. In med temi smo morali izluščiti tiste, ki so prednjačili pred drugimi. Ker je v starem pravilniku, takem, kot sem tudi jaz padel v njega, da ne moremo, odnosno, da ... recimo v smislu te Škofijske Karitas, je bilo pred tremi leti, je dobila plaketo. Zdaj, čez tri leta že nagrado. In recimo kasneje častnega meščana to ne more dobit. Ampak, to je – smo smatrali v razgovoru na komisiji, da moramo dodatno dopolniti ta pravilnik. Po kolkem času lahko nekdo isti kandidira za drugo nagrado? No, to je delo, ki ga bo treba opraviti za prihodnje boljše razumevanje.

Sam sem se osebno odločil za plaketo, za nagrado Škofijski Karitas. In to zaradi tega, ker sem tudi diskutiral tako, člani so to slišal. Ker gre pravzaprav iz rok v usta. Ampak, razprava na komisiji je pripeljala tudi do tam, da smo ugotovili, da pravzaprav Škofijska Karitas bi morala vsako leto dobit nagrado. Ker je to tudi finančna. Kar pa ni prav. Zato se nagibam, danes nagibam k predlogu gospoda Čeparja, ker to še ni uzakonjeno v pravilniku, da naredimo to izjemo. Še enkrat pa poudarjam, da tokratna – izbor nagrajencev ni bil političen. Ampak je bil predlagan, glede na zasluge predlaganih.

Še nekaj bi gospodu Kuščerju samo – njegovo razpravo dodal. Da še kako veliko pomenijo nagrade, plakete in tako dalje – vsakemu, ki je to dobil. Če nič drugega, je to vzpodbuda za njegovo delo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Repliciral bi samo na to, a so nagrade oziroma izbor nagrad. Nagrade same niso politične. Izbor nagrad je političen. Jaz garantiram, da če bi namesto nekoga, ki je glasoval proti Škofijskemu Karitasu, sedel dr. Čepar v komisiji, da bi bla na seznamu ta – ta Škofijski Karitas. Zdaj, a bi zarad tega dva druga oziroma en drug izpadel? Al ne? Ne vem, to pa morete, to pa morete gospo Širco vprašat. Ki pravi, da je treba narediti restrikcijo. Ne? Restrikcija mora biti na pet po odloku. Se pravi, lahko bi brez problema še enega notr fliknil. In, če bi gospod Čepar sedel v tej komisiji, bi Karitas bil notr. To je per excellentiam politična odločitev. Ker dr. Čepar zagovarja desno, pro - cerkveno usmeritev. Kdo drug pa ne. To je politična odločitev. Nikakršna drugačna. Jasno je, da ma Karitas zasluge. Jasno je, da jih imajo tud drugi. Na koncu gre za politično odločitev.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Še enkrat hočem poudariti, mogoče nisem bil dost jasen, sosedu Kuščerju. DA osebno, kot član Slovenske nacionalne stranke, nisem gledal na stvar politično. Ker sem dal podporo nagradi Škofijski Karitas. Ampak, moja dilema, po razpravi v komisiji, in tudi članov komisije, je bila samo ena. Kolikokrat, po kolkem času, to, kar sem prej razlagal, lahko nekdo, ki je že nekaj dobil, od teh nagrad, spet lahko kandidira. In to bo treba dopolnit. Sem pa tudi predlagal, da letos, ne zaradi tega, ker je tako diskutiral gospod Čepar, ampak letos se lahko to odloči na mestnem svetu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Naslednja replika na repliko, gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, ta replika mogoče za čuda ne bo negativna za gospoda Kuščerja. Resnica je taka, kot je Kuščer povedal. Komisija je sestavljena politično. Tehta se argumente, ki so lahko čisto strokovni, občutkovni, ali kako drugače, ali pač predlog je tako utemeljen, da se mu prisluhne. Ampak, v neki končni intenci, je vedno odločitev nekoliko tudi politična. Jaz sem bil tudi član komisije v prejšnjih mandatih. Veste, pa čez neko politično opcijo, včasih se ni prišlo. Je le težja predlogu na koncu bla politična. Če ne s strani same komisije, je bla pa mogoče iz samega županstva včasih sugerirano neuradno, kje – kje naj bi se, ne govorim o konkretni županji. Nobenemu. Ampak, sam izbor, ali za častnega občana, ali za nagrado je vedno imel tudi neko kon...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. JANEZ ŽAGAR

... končno politično odločitev. Sam tolk sem hotel povedati. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, ne zagovarjam pro - cerkvene usmeritve. In pa – zagovarjam samo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Zagovarjam, da se samo na osnovi argumentov, ravno cerkvenih kandidatov, ne izključuje. To je prva zadeva.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Žagar, gospod Čepar se je ustavil, ker bi rad mel besedo...

G. DR. DRAGO ČEPAR

In že nekajkrat je bilo poudarjeno. In se zahvaljujem vsem, ki ste tako diskutirali. Torej, ne smemo dopustiti, da bi zato, ker večina ljudi, ki so glasovali ali za ali proti, meni, da bi morala Karitas dobit vsako leto nagrado, da bi prevladala logika, ker bi morala dobit vsako leto, je pa ne dobi nikoli. Torej, ne more bit. Zato se pridružujem res gospodu Penku, dejmo narediti način, da o tem ponovno, da o tem glasujemo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Vrbošek. Za njim bo razpravljajal gospod Žagar.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Lejte, jaz sem vesel, ko sem gledal tale imena notr. In sem zasledil imena, ime gospoda Janeza Železnika. Zakaj? Mislim, k – gospoda Železnika že dolga leta poznam. Še iz obdobja, ko je bil ravnatelj na Centru strokovnih šol. Ko smo organizirali prvo zobozdravstveno ambulanto v Sloveniji. Na srednji šoli. Pa to je čisto drugo dejavnost. Skratka, bil je zelo širok človek. Je še. Gre za to, da sem tudi sodeloval v Komisiji za nagrade in priznanja, v dveh mandatih. Katero komisijo je vodil naš kolega Janez Železnik. Govorili ste o kriterijih, pa o vseh podobnih stvareh. Ja, bili so kriteriji, ampak to so bili nepisani kriteriji. Kriteriji dialoga. Usklajevanje. In, če se nazaj spomnite, kadar koli je gospod Železnik rezultate te komisije predstavil tukajle pred mestnim svetom, smo v petih minutah, z, v bistvu, lahko bi rekli – z aklamacijo, ali s soglasjem, sprejeli vse te pobude.

Žalosten sem, da se je zaradi bolezni on umaknil. In, daje zdaj kolega Aleš Kardelj prevzel to. Jaz mislim, da vodenje te komisije ni bilo ustrezno. Da se je pustilo toliko odprtih vprašanj in da je to prišlo zdaj sem na dnevni red mestnega sveta, to je dejansko slabo spričevalo te komisije. In pa tudi predlogov, ki so notri. Toliko časa ne bi smelo iti, dokler ni popolnega soglasja določenih stvari notr. In, da se ti predstavniki posameznih strank, al pa smeri, ne uskladijo tudi svojimi bazami. In, da potem skupen predlog pride. Gospa županja, čeprav imate dober občutek, da je tak predlog ustrezen. Ampak, nekaj manjka. Tudi jaz, pol, ko sem gledal podelitev naziva častni meščan. Mi smo včasih tud kar dva meščana priznal. In ni bilo noben problem. Res ne vem, se strinjam, gospa Kristina Brenkova, zakaj ni ona – mislim, da bi še lepo bilo, če bi en par dal. Ne pa samo enemu predstavniku. No in res bi želel zaključiti to in bi želel, da zaključimo to notri razpravo. Ali z nekim sklepom, da se komisija še enkrat sestane in uskladijo vse te nejasnosti, ki nastajajo. Kajti, če bomo prišli s preglasovanjem, na praznik mesta Ljubljane, s takimi glasovi not, ne vem, če bo to dobra predvolilna slika me..., delovanja mestnega sveta. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kar nekaj replik. Najprej gospod Möderndorfer. Gospod Vrbošek la...ja, hvala...

G. JANI MÖDERNDORFER

Ja. Gospod Vrbošek, to kar ste rekli, preprosto ni res. Mislim, da dvakrat v sedmih letih, kar sedim v tem mestnem svetu, je bilo sicer res, da smo v petih minutah potrdil. Če boste šel pa

magnetograme nazaj gledat, pa boste ugotovil, da je gospod Milan Zver odprl vprašanje za častnega meščana. Pardon, za nagrado mesta. In smo tukaj razpravljali eno uro in pol. Blo je vprašanje za – pred dvema leti, okol nagrade, pa ne bom nagrajenca imenoval, ker je ne fer – do nagrajencev, da sploh omenim imena. Vendar, vsakič smo kar naprej razpravljali. In najbolj smo se vedno zaustavljali pri merilih in kriterijih. Vedno je bilo to vprašanje. Naj naloži in sprejme mestni svet sklep, da se mora do naslednjega dela te komisije, pripraviti merila in kriterije. In je stvar zaključena. Pa me zanima, kako bo to zgledal.

Tako, da te zadeve, okol tega, kako je blo to vse krasno, zdaj, letos prvič se je pa zaustavilo, to preprosto ne drži. Lahko vam pa še enkrat zagotovim. In bom ponavljal kar naprej. Zaradi tega, ker ne želim, da se ponavljajo določene stvari in da se izrečene besede, ki niso resnične. Na komisiji ni bilo nikakršne politične diskusije o tem, kdo je primeren in kdo je neprimeren. In kako bo kdo glasoval, zaradi tega, ker je politično opredeljen, ali pa obremenjen z neko politično ideologijo. Nasprotno. Mislim, da je bil visok politični nivo kulture, na tej komisiji zadoščen. In, da smo mel diskusijo, ki je bla vredna diskusije, za delo te komisije. Seveda vprašanje vsakega posameznika pa je, ker ne pozna dejstev in ne pozna vsebine, kako je potekala komisija – danes res ne fer diskutirat o tem, kako je ta komisija delala. Zato se mi zdi skrajno ne fer diskutirat o delu komisije, ki ga ne poznate. In niti ne veste, kako je potekalo. Če imate za to kakšne – dejstva. Prosim, potem pridite na dan z njimi. Zato vas prosim, če že kaj govorite, govorite tisto, kar drži. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja re... Najprej je replika na repliko, dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Kriterijev ni. Ampak, če lahko komisija odloča brez kriterijev, lahko tudi mestni svet. Zato prosim, ne odrekajte možnosti, da se o tem izreče danes mestni svet.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko, gospod Vrbošek.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Jaz moram replicirat v tem smislu, da mogoče ma kolega, ki govori, da komisija prej je tudi povzročila neko burno razpravo v mestnem svetu. Mogoče delno prav. Ampak, govorili smo zelo, ne tako politično obarvano, kot zdele. Tud odločitve, ki so padle v tem odboru, so očitno politične. Ni pa nikoli bilo in to kolegi tuki, ki so že dlje časa notri, razprava taka, ki bi nekako razdeljevala mestne svetnike, na neke mnjenja in pa stališče, ki se jih ne bi dali v lepem dialogu uredit. Mislim, da ni bilo nikol. Če mislite, da je bil samo za predsednika gospod...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. JANEZ VRBOŠEK

... Pučnik imenovan. Pa, da ni bil potrjen. Pač ni bilo nič hudega. Ampak, drugače pa mislim, da je bilo soglasje. Je bilo zelo lepo tuki opredeljeno. S strani gospoda Železnika. Obrazložitev je bila natančna. In tudi odločitve so bile soglasne! Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo je gospa Šterbenc.

GA. Marija ŠTERBENC

Hvala lepa. Bom izkoristila možnost replike, da tukaj na glas povem, da v resnici sem vse do konca upala za to, da smo se res največ zaustavljal prav pri Karitas. Da bomo nekako dosegli konsenz in soglasje zato, da podelimo nagrado Karitas. Seveda konsenza nismo našli v celoti niti za častnega meščana. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, jaz bi vendarle prosila, no. Saj sami veste gospa Šterbenc, da to ni bila replika. Da ste pač izkoristili možnost, da ste prišli do besede, ste to potrdili, da se strinjate. Enako, kot je prej storil gospod Jazbinšek. Ker pritrdilne, pritrdilne replike ni. Gospod Penko ima repliko na repliko.

G. ZVONE PENKO

Hvala lepa. Na gospo Šterbenčevo bi rad, v tem smislu odgovoril, da iskali smo konsenz, ga pa nismo našli zaradi tega, ker je bila ta Škofijska Karitas, pred dvemi ali tremi leti, že nagrajena s plaketo. In smo rekli, da bi morali dopolniti, da bi morali dopolnit ta pravilnik. Menim pa, ker je komisija se pač trudila, da je tukaj. In, ker je nas, kolege svetnike imenovala v to komisijo, da lahko danes mestni svet popravi oziroma pomaga tej komisiji, da se pravilno odloči. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na razpravo gospoda Vrboška, gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala gospa županja. No, kolega Vrbošek verjetno ni tko mislil, ne? Moram reč, da mene je pa zlo zbolelo. In bi prosil, da v bodoče, če govorimo o Janezu Železniku, kot človeku, ne govorimo o preteklem času. Lahko govorimo o njegovih zaslugah v preteklem času. In ravno zaradi tega, je bil tud podan predlog za nagrado, ki mislim, da jo absolutno zasluži. Rečeno je bilo tudi, da je ta komisija pustila toliko odprtih vprašanj. Zdaj me pa zanima, dajmo jih potem naštet. Toliko odprtih vprašanj. Mogoče pa ni komisija pustila toliko odprtih vprašanj, ampak, mi ugotavljamo, da ima toliko odprtih vprašanj morda – morda – ne vem – odlok. In veliko bolj pametno bi bilo, da o odloku razpravljamo ločeno od tega, ko razpravljamo o spisku kandidat in kandidatov za priznanja. Kajti, neminovno potem mejčkn mešamo določene stvari, ne? In to ni dobro ne za ugled tega mestnega sveta, ne za ugled komisije, niti ne za ugled priznanj. Kamoli pošteno, pošteno do tistih, ki so bili predlagani. To, da se subjektivizma ne bomo mogli – odpraviti s takim ali drugačnim odlokom, to je jasno. Poslušate. Že v štartu pridejo v izbor tisti, za katere je nekdo dal pobudo. Ja. Predvidevamo, da so

najboljši. Ampak, v življenju je tko, da je še veliko – veliko takih, ali boljših, za katere pa ni nikogar, ki bi dal pobudo. Nikakor pa ne morem pristat na to, da mora komisija najdt polno soglasje in tega preprosto ne bo. Tega preprosto ne bo. Ali pa bo, če bo to drugače zastavljeno. Kar pa mislim, da ne bi bilo dobro. In tudi ni res, da smo včasih tako – v petih minutah. Ker, to, oprostite, je pa spet žalitev do nagrad in tistih, ki so nagrade in priznanja dobil. Kajti to zgleda pol, da smo pa tako – z levo roko opravili, samo, da smo šli skozi. Kot nek formalno pravni, pravni akt.

Zdaj, kar se tiče samega Karitasa. Dejte mal razmislit, ali je res potrebno, da se nalagajo pri nekaterih razno razna priznanja? Tako, kot je bilo prej rečeno, praktično vsako leto, pa na pol leta, če bi se delil, bi lahko Karitas, pa še katera druga organizacija, ki deluje na področju humanitarnih, dobrodelnih in drugih stvari, dobila to priznanje. Pa naj mi zdaj ne očita nekdo, da recmo nimam nekega posebnega čuta do humanitarnih, prostovoljnih in takih organizacij. Al pa inštitucij. Ker tud sam pri tem sodelujem, kolikor mi je moč. In vsa ta razprava pelje popolnoma v druge vode. In samo potrjuje, ne? Da tudi tam, kjer ne bi bilo potrebno politike...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. JANEZ ŽAGAR

... speljemo vse v politiko. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, hvala. Spet ta nesrečni Karitas. Jaz še enkrat ponovim, da nimam nobenih nagnjen do Karitasa. Prav v ničemer ne zagovarjam, da Karitas dobi nagrado. Oziroma priznanje. Problem je v tem, zakaj Karitas ne? In mislim, da se samo o tem pogovarjamo ves ta čas, zakaj Karitas ne? Kako ste prišli do tega, zakaj Karitas ne? Zato, ker je že dobil nekaj. To absolutno ne more bit argument. Če ne, moramo pa to v odlok napisat. Nekdo, ki je že dobil tolk priznanj, da je že ne vem kok slaven in priznan, ne more dobit več priznanja. Mislim, da bi se nam cel svet smejal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko, gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Na gospoda Omerzuja. Namreč, on je rekel, da se te nagrade nalagajo eno na drugo. Ni res v tem primeru, ne? Karitas je res pred dvema leti dobila, pred tremi leti dobila plaketo. Ampak, kolikor je men znano, al celo štirimi... je okrog teh plaket nekoč veljal nek drugačen ta interni dogovor znotraj komisije. Da mogoče tud še sedaj, če je pač teh nagrad premalo, da je dovolj dobrih predlogov, se pa napoti predlagatelja tudi na plaketo. Če pač je ta predlog tako močan. Zdaj jaz ne vem, takrat očitno je bilo toliko predlogov, da je bila ta kvota na enkrat izrabljena.

Letos se je pač ta predlog ponovno pojavil. Ker predlagatelj je že takrat predlagal in smatral, da zasluži nagrado. Tako smatra tudi sedaj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. JANEZ ŽAGAR

Letos se je ta možnost pojavila in mislim, da bi tokrat komisija pač to možnost lahko uporabila.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne bo šlo, gospod Černjak, kajti to je bila že replika na repliko. Na koga? Na gospoda Omerzuja? Zdajle se javljate? Žal ne morete, ker sta bili že dve repliki vmes. Takrat je treba, med samo repliko oziroma razpravo. Replika na razpravo gospoda Vrboška, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Poglejte, jaz govorim predvsem o tem, da so take razprave, javne razprave, na primer v medijih in tako naprej, ob vsaki nagradi. Eni smatrajo, da so, na primer, ko je šlo za Prešernovo nagrado. Ko je Svetlana Makarovič odklonila svojo nagrado, je utemeljila to svojo odklonitev s tem, da je tisti glavni nagrajenec, slikar, ki je poslikal Sikstin..., tisto – kako? Vatikansko kapelo. Da je, da take nagrade ne zasluži zaradi tega, ker sploh v javnosti ni bil strokovno okvalificiran. In spremljan. Ampak, da je šlo na vrat na nos ta zadnji dan dvajset umetnostnih zgodovinarjev dol pogledat tisto zadevo. In tko naprej. Takih preprirov in takih različnih polemičnih stališč je v vsaki nagradi ogromno. To seveda pa niti malo ne zmanjša vrednost in pomembnost nagrade in tudi ta razprava, danes, tukaj v tem mestnem svetu, tej nagradi Mesta Ljubljane, kije ugledna nagrada, jo ne bo vzela. Zanesljivo ne. In tudi o kriterijih se lahko pogovarjamo noč in dan. In nikdar, nikol ne bomo prišli do konca. Zlasti ne, ker ta nagrada Mesta Ljubljane oziroma plakete, obsegajo, saj sem že prej povedal. Vsaj trideset področij in petdeset poklicev. Umetniških, strokovnih, znanstvenih in tako naprej. Tud te razprave ne bo nikol konc. In zaradi tega tudi ta nagrada ne bo ob svojo vrednost. Bi pa rad še enkrat ponovil. In sicer to, da jaz upam, da sem poslednjič v tej komisiji. Zaradi tega, ker sem takih neumnosti deležen že četrtič. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Žagar. Za njim bo razpravljal doc. dr. Gomišček.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Poglejte, jaz načeloma vedno sem mnenja, da se o predlogu komisije pretirano ne razpravlja. Ker jaz mislim, da je komisija pač to dolgo razpravo več ali manj tudi opravi. Ker se je ta razprava danes začela in mislim, da je gospod Čepar opravičeno opozoril na to. Ker edini kriterij nekako, kar sem ga jaz zaznal danes, da Škofijska Karitas ne prejme nagrade – je bila v komisiji ta pač, ker je pred tremi, štirimi leti – dobila plaketo. Pa, tud če vzamemo, da je pred štirimi leti za zaslužnost Škofijske Karitas bla vredna plakete Mesta Ljubljane, jaz to

priznanje spoštujem. Mislim, da je to visoko priznanje. Za mene osebno skoraj nič manjše od nagrade. Pač tako smo kategoriziral mi. Tista denarna nagrada mislim, da ne sme bit ključna in odločujoča. V osnovi, jaz sem bil vedno takega mnenja – da je priznanje Mesta, kot priznanje, nekako enotna zadeva.

Drugo je pa pri častnem občanu. Mene v bistvu vedno nekoliko zmoti, da častne občane rinemo v razpis, v razpis za nagrade in plakete Mestne občine Ljubljana. Ker se nam kar na enkrat pojavi navzven. Saj komisija ve, pa tud mi mestni svetniki vemo, kaj nosi odlok. Nekak trovrstno rangiranje teh zadev. Jaz mislim, da časni občan se lahko podeljuje, ker je po odloku tako, kadar koli pride predlog. In, če komisija im mestni svet ocenita, da nekdo zasluži častno občanstvo, mu ga podelita. In jaz sem vedno protestiral, tud, ko sem bil še v komisiji, da to ni dobro, da dajemo v istem paketu ta razpis. Mogoče, da je praktično za komisijo, praktično za mestni svet. Ne doseže pa takega učinka, kakor je bil pred leti, ko se spomnim, je častni občan bil pač na podlagi neke prilike predlagan. In je bila to manifestacija mestnega sveta ločena od nagrad. Mislim, da je bil takrat učinek častnega meščanstva bistveno večji in lepši.

Kar se pa tiče predloga Škofijske Karitas. Kakor sem zdajle v razpravi zaznal, gospa županja vi sklepa, ki ga je predložil gospod Čepar ne mislite dat na glasovanje. Bi rad pač to utemeljitev, zakaj ne. Predložil je tudi amandma. Jaz sem mu svetoval, da se sklep komisije pač širi z amandmajem. Bi pač to poslovniško moralo it. Tudi to pač dejte utemeljit, zakaj tega ne morete dat na glasovanje. Tko sem razumel. Ne vem ali je to res. Lahko govorim narobe. V nasprotnem bi jaz predlagal gospa županja, da se razprava o podelitvi nagrad ne bi pretirano razplamtela. Men je mal neugodno, da tukaj razpravljamo, ker nehote se pač pojavijo tudi, v tej zgodbi tudi nagrajenci. Osebe, ki pa ne morejo vplivat na to razpravo. Da danes, če ni možno drugače rešit, ker baje ni vseh članov komisije, tiste dele današnjih točk, a. pa c., pač izglasujemo. Pod b. se pa pač prestavi na eno od prihodnjih sej. Samo, da se še pač lovi rok, ko se bo to podeljevalo. Vem, da 14. april je zamujen. 9. maj verjetno je pa še dosegljiv. In komisija pač ponovno prouči to možnost, da se podeli pet nagrad. Drugače pa sprejmite to pobudo, tega sklepa ali amandmaja. In danes mestni svet to razreši. Vem, da 4. člen govori – Odloka o nagradah in priznanjih Mestne občine Ljubljana, da na predlog komisije mestni svet glasuje. Samo nikjer pa ne piše, da mestni svet ne more predloga komisije korigirat ali spremenit. Toliko za enkrat. Hvala lepa.

G. PETER BOŽIČ

Jaz...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za repliko ima najprej gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Hvala lepa. Jaz, gospod Žagar, kar se tiče častnega meščanstva, moram reč, da sem jaz uveljavljal v komisiji predvsem tak kriterij mednarodnih zaslug in prodora na mednarodno kulturno sceno. In to je bla Marjana Lipušek, in tko naprej. In to je tudi gospod Rudolf Francelj. In gospod je star šestinosemdeset let. Samo mi starejši se spomnimo, kako je po vojni, v prvih desetih letih, nemogoče bilo – nemogoče bilo, razen športnikom pridet sploh čez mejo! Nobeden od kulturnikov in znanstvenikov in tako naprej, ni dobil niti vize. Zato, da bi šel ... In z Rudolfom, Rudolf Francelj je bil tist sinonim, ki je v bistvu pre...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...bil ta, to ... zaporo. In če ... Francelj ne bi uspel v inozemstvu tako, kakor je, in bi se potem še dolgo za njim, ne bi nikogar nihče med kulturnimi delavci prebijal ta hermetično zaprt kulturni prostor, ki je podoben gnilemu jajcu, al pa Kranjskemu košinju. In – in to je velka zasluga Rudolfa Francelja. To je bilo v času diktature proletariata, ki je trajala približno deset let. In, no ja... zdaj, zgodovinarji. Eni ste pač skregani z zgodovino. Mislite, da je trajala 40 let. Ni sam 10 let je. No, in Rodolf Francelj je bil fenomen ravno zaradi tega in so mu bili Kranjci tud zlo fouš, k je prišel nazaj. So po Ljubljani govorili samo to, kako je on svoj sijajen glas porabil. In kako je prišel v Ljubljano samo brez glasu in v pokoj. Tud to je blo. Ampak, dobro, pustimo zdaj to. Za mene je na kulturnem področju, na umetniškem področju, res to pogoj. Zarad tega, ker mi si preveč radi ustvarjamo sebi lastne kriterije in smo sami svoji lastni geniji. Če pa uspeš v mednarodnem prostoru, so pa kriteriji bistveno drugačni. In tuki ne more bit pomote o izjemnih zaslugah. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Žagar, minuta izvolite. Gospod Božič, a ha...

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Jaz sem mislil, da je že njegov čas pretekkel. Namreč, jaz nisem ugovarjal temu predlogu. Popolnoma se strinjam. Ne vem zakaj je gor gospod Božič repliciral. Ampak, jaz smatram, da je častne meščane smiselno predlagat takrat, ko so pač – teh predlagancev, njihovi jubileji na dnevnem redu. Ne pa, da mamó mi, mestni svet čas in dao tem razpravlja. Ampak, mestni svet s svojo odločitvijo prilagodit temu bodočemu častnemu občanu. Toje moje osnovno mnenje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Glede na to, da ste me vprašali gospod Žagar, ali nameravam dati amandmaje, ki jih je vložil gospod dr. Čepar. In pa predlog sklepa, ki ga je nadomestil. Predlog sklepa, ki ga je dala komisija in ki ga je prav tako vložil dr. Čepar na glasovanje. Ne morem dati. Ne da ne želim. Ali nočem. Ali kaj podobnega. Kajti, 20. januarja leta 2003, je ta mestni svet sprejel Odlok o stalnih komisijah in stalnih odborih Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, kjer je v 11. členu zapisano, kaj so pristojnosti Komisije za priznanja. In tukaj piše, da Komisija za priznanja objavlja razpise in daje predloge za podelitev nagrad in drugih priznanj MOL, iz pristojnosti sveta. Torej, komisija lahko to predlaga. Ne moremo pa mi oziroma vi, kot svetnice in svetniki. Ali jaz, kot županja, dajati amandmaje na tisto, kar je predlagala komisija. Komisija je predlagatelj Svetu.

Zdaj, mi lahko samo po 106. členu, ali po prvem odstavku ugotovimo, da ni pogojev za odločanje o zadevi. Recimo o nagradah. Ampak, tudi, če to preložimo na naslednjo sejo, potem razpravljamo in sprejemamo enak predlog, kot je bil. Tak, kakršnega je oblikovala komisija. Lahko pa je seveda – odloča mestni svet po drugem odstavku. Torej, da ne želi odločati o zadevi in da obravnavo konča. Kar seveda v tem trenutku po mojem mnenju pomeni, da ne bo nobene nagrade v letošnjem letu.

Toliko v odgovor, v pojasnilo. Na to, kaj želim oziroma nameravam. Preprosto, glede na določbe, ki sem vam jih prebrala, ne morem storiti drugega, kot da takih amandmajev in predlogov sklepov ne morem dat v obravnavo. Oziroma v odločanje.

Besedo za razpravo pa ima doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Fino. Najlepša hvala. Moram reč, da sem ves vesel, k vidim, da zdaj ni več diktature proletariata v tem mestnem svetu. In zato upam, da bomo kakšno pametno rešitev pogruntal pri tem problemu. Lejte, jaz bom zlo kratek. Dejstvo je, da ma, daje mela ta skupina možnost podelit pet nagrad. Ni se odločila za pet nagrad. Podelila je štiri. Vsak, po moje človek s kmečko pametjo, bi rekel, dobr, podelil so samo štiri nagrade zaradi tega, ker pač ni bilo petega primerne kandidata. To je zame zaključek tega, da se je samo štiri, ne pa pet nagrad podelilo. No in potem zdaj, ko poslušam vas vse, mam občutek, da vsi pravite, da Karitas si v resnici zasluži to nagrado. Ampak, da sta, predvsem en problem da je za Karitas. In to je ta, da je leta 2002 dobila že plaketo. Prvič, zdaj smo leta 2006, to se prav štiri do pet let kasnej. Tone pomen, da če bi Karitas še enkrat se podelil, da smo podeljevali vsake pol leta kar enim. Druga stvar, ki je, dejstvo je, da ravno za to, kar je kolega Božič rekel, nismo več v diktaturi proletariata. Kjer Karitas več, kot petdeset let ni imela nobene možnosti prejet kakršno koli priznanje. Če pogledamo, kolk je Rdeči križ dobil priznanj v tem času, mislim, da je Karitas še zelo na začetku zbiranja priznanj za to humanitarno delo. In mislim, da sta obedve zelo potrebni v naši družbi. To se prav, dejmo jim priznanja. Jaz mislim, da če jim dajemo priznanja, da jim ne bo nobene inflacije za take družbe. Zdaj, kako bi jaz to stvar rešil.

Gospa županja ne more tega na noben način rešit. Jaz bi rekel, če se mi s tem ne strinjamo, mestni svet tega ne sprejme. In naslednjič odločamo o predlogu, al pa čez pol ure o predlogu, kjer je že pet – pet imen gor. Vključno s Karitasom. Jaz mislim, da če je volja, to ni ne vem kakšna proceduralna, proceduralen problem, da se ne bi dalo rešit. Če so pa res kakšni politični razmisleki, potem se pa ne da rešit tega. Tko, da jaz moram reč, jaz te stvari, ki sem jih pogledal, te predloge, mislim, da ni bilo odločanje politično v tistem slabem imenu politično. Politično je jasno vedno, ne? To je stvar ljudi. Bodisi države in tako naprej. Tako, da politično je vse. Mislim pa, da niso bili, da so bili strokovni. In - predlogi. In je zelo v redu. Zdaj pa res ne vem zakaj ni ena od teh treh, ni enega od teh treh predlogov še zraven. Ker to zame ne pomeni nič družga, kakor to, da trije predlogi niso na ravni prejšnjih štirih predlogov. Čeravno jih je možnost pet. To pa mislim, da je hud očitek. In pa dejansko omalovaževanje prispevka, ki so ga ti trije predlogi dal. Jaz zastopim, da če je pet predlogo, da po petem se mora neko selekcijo naredit. Ampak, če je pa pet predlogov možnih, pa damo samo štiri. Pa pomen, da preostali niso zaslužili tega priznanja. In to v tem primeru, s tem se pa ne morem strinjat. In mislim, da se večina ne strinja s tem.

Tako, da gospa županja prosim, jaz mislim, da je dobro pogruntat eno rešitev, da je še dopolnjeno to. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Če – preden gospod Žagar proceduralno, poskušam odgovorit takole na hitro doc. dr. Gomiščku. Jaz se bojim, doc. dr. Gomišček, da če se zavrne. In, če predlog za nagrade ni potrjen, da je potreben nov razpis. Kajti, postopek je končan po tem razpisu. In potem je seveda potreben nov razpis. In konkretna procedura. Ampak...

Proceduralno, gospod Žagar. Najprej ima proceduralno gospod Žagar, potem pa bodo, potem pa bodo replike. Proceduralno ima prednost.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, jaz glede – glih v strahu, da ne bi prišlo do takega neljubega zapleta predlagam, da se sestane Statutarno pravna komisija, ker namreč jaz nisem čisto tako sto procentno prepričan, kot mi je odgovorila gospa županja, da to nič ni možno. Da se Statutarno pravna komisija sestane in prouči možnosti. Ali lahko se ta sklep dopolnjuje z amandmajem. Ali lahko svetnik

na mestnem svetu predlaga sklep na izredni seji? Ali lahko pri tej točki mestni svetnik tudi predlaga pač sklep, ki je nekoliko drugačen od komisije? Mislim, da bi morala Statutarno pravna komisija pač najt odgovor. Ali je možno z amandmajem pač ta sklep popravljati. Ali ne. Ali pa predlagati nov sklep. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Žagar, proceduralni predlog ste dali. Jaz ga sicer lahko dam na glasovanje, ne? O njem ni razprave. Ampak, vendarle bi rada rekla, da – bom rekla, spet se bojim, da Statutarno pravna komisija ni tista, ki bi o tem razpravljala in odločala. Če je že, bi potem moral biti postopek za obvezno razlago. Ki pa je seveda postopek priprave za sejo mestnega sveta. In to seveda spet traja zelo dolgo. Tako, da... Ja, saj...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

... bom dala na glasovanje. Gospod Žagar je predlagal proceduralni sklep... Mislim, da ni nikomur zelo lahko v tem trenutku... In, da nihče...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

... nihče... Nikomur ni vseeno. Vsaj meni ni.

Torej, najprej ugotavljam navzočnost za odločanje o tem proceduralnem sklepu gospoda Žagarja, da se sestane Statutarno pravna komisija in do tega vprašanja zavzame stališče.

Ugotavljanje navzočnosti poteka.

In jo zaključujem.

29.

Glasujemo. Kdo je za tak proceduralni predlog in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 16. PROTI 14.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In hkrati ugotavljam, da želi gospod Möderndorfer ponovitev.

Tako, da se navzočnost ni spremenila.

Tako, da glasujemo, kdo je za tak proceduralni predlog in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

17 ZA. 15 PROTI.

Ugotavljam, da je proceduralni sklep sprejet.

Gospod Pavlica, kje se bo sestala Statutarno pravna komisija? Sejo moram namreč...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

V tem trenutku prekiniti. Deset do šestih, v banketni dvorani.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ob šestih, ob šestih v ... A res ob šestih?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Torej, ... Torej Statutarno pravna komisija se sestane takoj. Predvidoma ob 18. uri, pa naj bi bilo nadaljevanje seje mestnega sveta. Čez dobrih deset minut torej. Članice in člane Statutarno pravne komisije prosim, da gredo v banketno dvorano. Hvala.

.....

GA. DANICA SIMŠIČ

... svetniki. Statutarno pravna komisija je končala svoje delo. Vljudo vas vabim v dvorano. Tako, da bi lahko nadaljevali delo.Še enkrat vas prijazno vabim v dvorano, tako, da lahko nadaljujemo delo. Ker je ko..., Statutarno pravna komisija končala, prosim predsednika za poročilo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija se je sestala in ugotovila to, kar smo sicer že – je bilo že rečeno. V skladu z 11. členom Odloka o stalnih komisijah in stalnih odborih Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, je seveda komisija, pristojna za to, da objavlja predpise in predloge za podelitev nagrad in drugih priznanj iz pristojnosti sveta. Skratka, svet je to pristojnost za komisijo prenesel. In enako določa tudi 4. člen Odloka o priznanjih Mestne občine Ljubljana, kjer je popolnoma jasno napisano, da mestni svet odloča o podelitvi priznanj iz svoje pristojnosti, na predlog Komisije za priznanja, ki jo imenuje mestni svet. Skratka te iste komisije. Skratka, predlog je lahko samo s strani komisije podan. Dodatnih predlogov s strani svetnikov – niso možni. To je blo – ugotovitev Statutarno pravne komisije.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj nadaljujemo naše delo. In sicer ima besedo za repliko na razpravo gospoda Gomiščka, dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Jaz se repliki odpovedujem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem. In prešli bomo k odločanju.

Proceduralno, dr. Čepar, izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Predlagam, da glasujemo, ali se lahko k gradivu, na izredni seji, da amandma. In mislim, ne, ali se lahko da. Ampak ali ga je treba uvrstit na glasovanje?

GA. DANICA SIMŠIČ

Dr. Čepar. Jaz takega proceduralnega predloga preprosto ne morem dat na glasovanje. Je pa že odgovoril predsednik Statutarno pravne komisije, kako je s tem vprašanjem. Tako, da prehajamo k odločanju, spoštovane svetnice in svetnice in prosim za pozornost.

Najprej bomo glasovali o Predlogu Sklepa o dodelitvi naziva častni meščan glavnega mesta Ljubljana. Kar imamo pod točko a. Oziroma pod točko a – pri tej prvi točki. In sicer dajem na glasovanje

PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Naziv častni meščan prejme Rudolf Francelj.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in jo zaključujem.

27.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

27 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In tako smo pri podtočki b. – to je Predlog Sklepa o dodelitvi nagrad glavnega mesta Ljubljana za leto 2006. In glasujemo o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Nagrado glavnega mesta Ljubljana za leto 2006 prejmejo: dr. Anica Mikuš Kos, Stanislav Jaki, Janez Železnik in Kemijski inštitut.

Obrazložitev glasu, če prav razumem roke. Najprej gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Jaz sem za častnega meščana glasoval. Pri naslednjih dveh predlogih se bom pa vzdržal. Ne bom proti, ampak se bom vzdržal. Predvsem zato, ker mislim, da je metodologija in sploh pogoji za prejemanje teh priznanj in delo komisije, daje vse skupaj zgrešeno. In, da te nagrade, ali ne pridejo v prave roke, ali je kdo prikrajšan po nepotrebnem. Ali jih je preveč. V vsakem primeru ne podpiram takega načina. Strinjam se s častnim meščanom. Pri ostalih ne bom glasoval.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Jaz bom glasoval, čeprav sem predlagal drugačno – drugačen nabor. Bom glasoval za. Da pokažem tisto, kar sem tudi v razpravi povedal. Da nisem proti nikomur. Ampak, menim, da bi še nekdo moral biti v tem naboru. In ni nobene potrebe, da ga ni. Menim tudi, da proceduralno ni bilo pravilno razmišljeno in da bi o tem lahko odločal mestni svet. Hvala. Bom pa glasoval za, ker menim, da ti, ki so navedeni na spisku zaslužijo nagrado.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu, gospa Marija Šterbenc.

GA. MARIJA ŠTERBENC

Hvala lepa. Ne bom glasovala proti predlogu. Se bom pa vzdržala iz razlogov, ki sem jih že v razpravi povedala. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji gospod Franci Slak.

G. FRANCI SLAK

Z ozirom na to, da smatram, da je naredila komisija napako, ker ni vključila tudi še Karitas. Čeprav se strinjam z ostalimi štirimi, ne morem tega predloga podpret.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena obrazložitev glasu. Gospod Peter Božič.

G. PETER BOŽIČ

Kot, glasoval bom za. Kot član žirije pa povem razlog. In sicer, da je ta žirija svoje delo opravila korektno. In, da sem zdaj še bolj prepričan pri vseh teh pravzaprav neutemeljenih in neargumentiranih kritikah, da ni storila nobene napake. Čeprav žirija je žirija. Vse žirije na tem svetu so približno enake. Mi smo, to je tko, kakor z demokracijo. Demokracija ni najboljša, ampak boljše, boljšega sredstva ni. Isto je z žirijo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ne, zdaj pa ne more bit proceduralno. Zdaj smo v postopku glasovanja. Tako, da žal mi je, gospod Slak.

Prehajamo torej k odločanju, ker ni več nobene želje po obrazložitvah glasu.

Navzočnost se je spremenila. Hvala lepa za opozorilo.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in jo zaključujem.
23.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti predlogu sklepa o podelitvi nagrad glavnega mesta, ki sem ga, ki sem ga prej prebrala.

Glasovanje zaključujem.

ZA 20. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In tako prehajamo na glasovanje o Predlogu Sklepa o podelitvi plaket glavnega mesta Ljubljana za leto 2006.

PREDLOG SKLEPA pa se glasi:

Plaketo glavnega mesta Ljubljana za leto 2006 prejmejo: Janez Albreht, Maks Močnik, Milan Pavliha, Onkološki inštitut Ljubljana, Pedagoški inštitut, Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše Ljubljana, Knjižnica Bežigrad, Tek, d. o. o., Center za duhovno kulturo, Turistično društvo Besnica Janče, Društvo ŠKUC in Glasilo turistične vesti.

Mislim pa, da se zdaj navzočnost ni spremenila.

Tako, da kar glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti predlogu sklepa?

Glasovanje zaključujem.

23 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je tudi ta sklep sprejet.

In tako zaključujem 1. točko dnevnega reda ter prehajam k drugi. Ki je sestavljena iz dveh podtočk. In sicer pod

AD 2.

a.

PREDLOG ODLOKA O UREDITVENEM NAČRTU ZA OBMOČJE UREJANJA CO 2/26 – OPERA

b.

OSNUTEK ODLOKA O PROGRAMU OPREMLJANJA ZA DEL OBMOČJA UREJANJA CO 2/26 – OPERA

Najprej podtočka a.

To je Predlog Odloka o ureditvenem načrtu za območje urejanja CO 2/26 – Opera.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Pred sejo pa ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem, z amandmajem. Ter amandmaje svetnikov, gospoda Mihe Jazbinška in gospoda Sama Kuščerja.

Prosim gospo Alenko Pavlin, vodjo Službe za področje lokacijskih načrtov in prenovo, v Oddelku za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev. Še toliko, da se pripravi tehnologija. Sicer pa, gospa Pavlin, ko bo vse pripravljeno, izvolite.....

GA. ALENKA PAVLIN

Spoštovana gospa županja, hvala za besedo. Spoštovane svetnice in svetniki. V obravnavi je Predlog ureditvenega načrta za CO 2/26 Opera. Osnutek dokumenta je bil že izdelan v letu 2003. In poleti istega leta že razgrnjen. Na sami javni razpravi in razgrnitvi na dokument ni bilo pripomb. Mestni svet pa je obravnaval osnutek na svoji 25. seji, ki je bila januarja, v letošnjem letu.

Na obravnavi so bile podane pripombe in predlogi, ki so se nanašale predvsem na problematiko odstranitve oziroma ohranjanja rdeče listne bukve. Stališča do pripomb in predlogov svetnikov, je bila obširno obrazložena v gradivih, ki ste ga prejeli in jih nameravam v nadaljevanju tudi pojasniti.

Najprej pa nekaj pojasnil o predlogu dokumenta. Na display-ju je foto posnetek, ki kaže z obrobo območje dokumenta, ki ureja to območje. Danes se to območje ureja z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojev, ki pa dovoljujejo samo tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah. Območje je, kot ste videli, kot se vidi, omejeno z Župančičevo cesto na vzhodu. S Tomšičevo cesto, Prešernovo in pa Cankarjevo cesto. V območju se poleg Opere, nahajajo še Picolijeva vila in pa vila Kluba kulturnih delavcev. Velikost območja je okoli 8000 kvadratnih metrov. To je pogled na Opero. Opera danes ne nudi ustreznih tehničnih in prostorskih pogojev za delo in izvajanje programov, zato je Ministrstvo za kulturo izvedlo javni arhitekturni natečaj, za njeno dozidavo in rekonstrukcijo, ter na podlagi prvo nagrajene rešitve avtorjev Zupanca in Kobeta, dala pobudo za izdelavo ureditvenega načrta. To je predlog dokumenta in sicer zazidalna situacija, ki kaže, da je predvidena in dozidava Opere in ki obsega rekonstrukcijo s sivimi, s sivo barvo je prikazano – obstoječa Opera. In kaže na rekonstrukcijo obstoječega objekta. Pod zidavo obstoječega objekta. Morda je s prereza bolj razvidno. To je obstoječi objekt, ki je prikazan v sivi barvi. Z ostalimi barvami pa so prikazane novogradnje, pri zidave in pa pod zidave objekta. Torej, predvidena je poleg rekonstrukcije oziroma prenove obstoječega dela, pod zidava obstoječega dela, gradnja podzemnih stranskih kril. Odstranitev odrskega dela. In gradnja novega dela. Potem pa gradnja osrednjega novega prizidka, ki tvori osrednji del in pa stranska trakta. Prizidek operne hiše, to je prizidek operne hiše – nadaljuje njeno simetrično zasnovo. Nov operni tolpa in pa osrednji del, sta umeščena v osrednjo os zgradbe. Ob osrednjem delu, pa se simetrično v obe strani nahajata stranska trakta. Tik med novim in starim objektom, je jasno izražen, prizidek je oblikovno ločen od starega dela. Predvidenih je preko 11 000 bruto etažnih površin. Od tega 6500 nad terenom. In pa okoli 5000 m² pod terenom. Predvideno je rušenje Picolijeve vile in štirih pomožnih objektov. Prestavitev vrtnega paviljona, k objektu Kluba kulturnih delavcev. Zaradi predvidene gradnje se odstrani nekaj dreves. Predvidena je njihova nadomestitev na samem območju. Odstrani pa se tudi rdeče listna bukev, kije zavarovana kot naravni spomenik in naravna vrednota lokalnega pomena. Zaradi odstranitve bukve, mora investitor izvesti nujni izravnalni ukrep, revitalizacijo ribnika v Tivoliju. Za kar je Vlada izdala odločbo o prevladi druge javne koristi nad javno koristjo ohranjanja narave. Območje je navezano na javno cestno omrežje, ki ostaja tako, kot danes. Torej nespremenjeno. Nova dostava bo urejena preko ramp s Tomšičeve, ... s Tomšičeve, izvoz pa je predviden Cankarjevo cesto. Dostop za obiskovalce je predviden iz Tomšičeve in Cankarjeve ceste. Nove parkirne površine na območju niso predvidene. Z dozidavo Opere se namreč ne povečuje število gledalcev, število sedežev v dvorani. In ni, in tudi ne število zaposlenih. Predvidena je pa ukinitvev nekaterih parkirišč pred samim vhodom ob Župančičevi ulici. To so prerezi...

Kot sem uvodoma omenila, so bile pri obravnavi osnutka na mestnem svetu podane pripombe, ki so se nanašale predvsem na problematiko odstranitve oziroma ohranjanja rdeče listne bukve. Podani pa so bili tudi predlogi za korekcijo projekta za Opero. Glede možnosti korekcije oziroma spremembe projekta, izdelovalci, ki smo jih zaprosili za mnenje, menijo, da projekta ni možno korigirati. Svojo izjavo utemeljujejo s tem, da je program za posodobitev

Opere obširen. In ga je že tako težko umestiti v razpoložljiv prostor. Predvsem pa zaradi funkcionalnih pogojev in kulturno varstvenih zadev, glede osme tlorisne zasnove. V primeru ohranitve drevesa ne bi mogli zgraditi bistvenega dela programa Opere, to je vitalnega dela objekta novega odra. To je prikaz Opere, obstoječe Opere in pa prikaz bukve, lege bukve. Izdelovalci projekta pa so prikazali prizidavo opere in pa prikaz obstoječe bukve, v odnosu do dozidave, s česar, s katere se vidi pravzaprav, da ta Opera posega v ta vitalni del odra. To je pa še prikaz prečnega prereza, v odnosu do – do bukve.

V zvezi s problematiko rdeče listne bukve, so bili že leta 2003, sta bili že leta 2003 izdelani naslednji študiji. Ovrednotenje možnosti ohranitve rdeče listne bukve, ob izvedbi projekta Opere. V kateri avtorji ocenjujejo, da je le mala verjetnost, da bi se drevo ob izgradnji prizidka ohranilo. Druga študija je presaditev rdeče listne bukve, v kateri avtorji ocenjujejo, da je drevo že v visoki starosti in, da presaditve ne bi preživel. V februarju 2004, pa je bila izdelana še dodatna, nova strokovna preveritev – Prenova Opere v Ljubljani in rdeče listne bukve, ki jo je izdelal Gozdarski inštitut. Iz navedene študije izhaja, da drevo ni več vitalno. In, da je že v začetni fazi propadanja. In, da bi pri poseganju v koreninski sistem med gradnjo drevo še hitreje propadlo. V predlogu dokumenta je zato predvidena odstranitev rdeče listne bukve. V skladu z odločbo vlade, pa je predvidena izvedba izravnalnega ukrepa, to je sanacija ribnika v Tivoliju. Na predlog dokumenta so pridobljena vsa potrebna mnenja in soglasja, zato mestnemu svetu predlagamo, da predlog ureditvenega načrta za Opero sprejme. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Sledi Poročilo Odbora za urejanje prostora. Ker predsednika dr. Zagožna ni med nami, prav tako ni podpredsednika odbora, prosim člana odbora, gospoda Gregorja Isteniča, da poda poročilo odbora. Prosim.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi. Odbor za urejanje prostora in urbanizem je na svoji 10. Izredni seji danes obravnaval ta predlog akta, kot pristojno delovno telo mestnega sveta. Po obravnavi smo sprejeli več sklepov. Prvi sklep, ki se je dotikal amandmaja svetnika Sama Kuščerja, odbor ni podprl. Potem odbor predlaga mestnemu svetu svoj amandma, s katerim se nadomestita prvi in drugi amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška. Ta se glasi: V tretjem odstavku 11. člena, se besedilo – predvidena je odstranitev rdeče listnate bukve spremeni in dopolni tako, da se v celoti glasi – Predvidena odstranitev rdeče listnate bukve se nadomesti v bližini, z zasaditvijo mlajšega novega drevesa. In na koncu drugega odstavka 18. člena se doda besedilo: Rdeče listnata bukev se v bližini nadomesti z zasaditvijo mlajšega, novega drevesa. Potem smo sprejemali še 4., 5. in 6. Amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška, kateri so bili sprejeti. Odbor je menil, da so vsi amandmaji vsebinsko sprejemljivi, vendar pa zaradi praktičnosti in operativnosti, prvi in drugi amandma ne more v celoti podpreti. In zato smo vložili novi amandma, s katerim smo nadomestili prvi in drugi amandma. To je sam obrazložitev.

In pod četrto – Odbor podpira sprejem predloga akta, kot je predlagan v gradivu. In sklep je bil sprejet soglasno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije. Ne želi. Najprej odpiram razpravo, odpiram razpravo o členih, h katerim so bili vloženi... in sicer najprej odpiram razpravo o 11. in 18. členu predloga odloka, h kateremu so svetniki – gospod Miha Jazbinšek,

svetnik gospod Samo Kuščer in Odbor za urejanje prostora in urbanizem, vložili amandmaje, ki se glasijo.

Prvi Amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška:

V tretjem odstavku 11. člena se besedilo – predvidena je odstranitev rdeče listne buke, nadomesti z besedilom: Rdeče listna bukev se odstrani in na mestu za 6 m bližje Cankarjevi cesti, nadomesti z večjim, predhodno gojenim drevesom iste vrste in oblike.

Drugi Amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška:

Na koncu drugega odstavka 18. člena se doda besedilo: Rdeče listna bukev se v bližini nadomesti z novim, večjim, predhodno gojenim odraslim drevesom, iste vrste in oblike.

Tretji Amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška:

Podnaslov 18. člena se dopolni tako, da se glasi: Ohranjanje narave in varstvo spomenikov oblikovane narave.

Četrty Amandma je vložil svetnik gospod Samo Kuščer. Ta pa se glasi:

18. člen Predlog Odloka o ureditvenem načrtu za območje urejanja CO 2/26 – Opera se spremeni tako, da se glasi: 18. člen, podnaslov – Ohranjanje narave. Rdeče listna bukev pri operni hiši, vrt ob hiši Tomšičeva 12, z večjimi drevesi, platana in tri lipe, drevored divjega kostanja na Tomšičevi ulici, drevje na meji med parcelama Opere in Tomšičeva 12 in drevored Robini na Cankarjevi cesti, so zavarovani kot naravni spomenik oziroma kot spomenik oblikovane narave. Odlok o razglasitvi spomenikov naravne in kulturne dediščine na območju Mestne občine Ljubljana Center, med Aškerčevo, Tivolsko in Slovensko cesto, Uradni list Republike Slovenije, številka 60/93. Nobeno drevo se ne odstrani. Razširitev operne hiše se izvrši z upoštevanjem obstoječega naravnega spomenika oziroma spomenika oblikovane narave. Arhitekta, ki je bil izbran na razpisu, se pozove, da projekt popravi tako, da bo to upošteval. Če arhitekt tega ne zna, se razpis ponovi, z jasnim pogojem, da se naravni spomenik ohrani.

Peti Amandma je vložil Odbor za urejanje prostora in urbanizem. Glasi pa se: V tretjem odstavku 11. člena, se besedilo – predvidena je odstranitev rdeče listne buke se spremeni in dopolni tako, da se v celoti glasi: Predvidena odstranitev rdeče listne buke se nadomesti v bližini z zasaditvijo mlajšega novega drevesa. Na koncu drugega odstavka 18. člena se doda besedilo: Rdeče listna bukev se v bližini nadomesti z zasaditvijo mlajšega novega drevesa.

Prvi se je k razpravi prijavil gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Najprej bi rad zelo jasno povedal, za tiste, ki pripravljate, ali pa boste med mojo razpravo pripravil replike na to temo, da je dilema Opera ali bukev, povsem umetna. Namreč, to je bilo ob razpravi, ob osnutku, večkrat povedano. Da tisti, ki podpira, da se bukev zaščiti, ohrani, zaščiteni že je – da se ohrani. Na nek način ne želi, da bi se Opera razširila. Da bi se pač – dala mestu, to, kar želimo od nje, da Mestu da. In tako naprej. To je umetna dilema. V tem mestu se pogosto pojavljajo take umetne dileme. Če ne podpiraš take dileme, si proti nečemu drugemu. Oziroma, če podpiraš nekaj, si proti pardon – če podpiraš nekaj, si proti nečemu drugemu. Jaz trdim, da je povsem možno bukev ohraniti in Opero razširiti. In, kar sem že pri osnutku dovolj jasno rekel, je to, da želim dobit jasen odgovor na to, da so bile proučene vse možnosti, kako bi to lahko naredili. In tega odgovora danes oziroma v gradivu, ki smo ga, ki ga danes obravnavamo, nisem dobil. Tega odgovora enostavno ni. To, kar je bilo uvodoma rečeno, da je bilo – da so bili strokovnjaki zaproseni, da podajo neko stališče na razpravo ob osnutku. In, da so ta stališča zdaj pred nami. To enostavno ne drži. Ni

odgovorjeno na to bistveno vprašanje, ali bi se dalo cel projekt, v celotnem projektu od začetka – ali bi se ga dalo kako drugač obrnit. Tako, da bi mel eno in drugo. Zato se je potem pojavila ta dilema. Če želiš na tem vztrajati, da se bukev ohrani, to pomeni, da si proti Operi. Jaz nisem proti Operi, niti proti širitvi Opere. Sem pa za to, da se bukev ohrani. In prepričan sem, da če bi se to upoštevalo, kot razpisni pogoj, da bi do tega lahko prišli. Zdaj, ko imamo zatečeno stanje, se skušamo iz tega zmotat z nekimi strokovnimi mnenji, pa argumenti. In tako naprej. Obravnavami o tem, koliko ma bukev jedro že – že trhlo. In kolk je nekih žužkov po njej. In glivic. In tako naprej. Ampak, to je vse argumentacija zato, da se spravi postopek naprej. Napaka je bila pa narejena pri razpisu. V razpisu ni nihče pomislil na bukev zato, zakaj? Zato, ker so ljudje, ki so pripravljali razpis, enostavno neobčutljivi za take zadeve. To se z buldožerjem zravna in se dela naprej. Jaz sem globoko prepričan, stavite kolikor hočete, da se da z novim projektom s popravljenim projektom, zaradi mene, od istih, od istega biroja, s popravljenim projektom, da se da zaobiti ta problem. Se pravi, bukev ohraniti. To, da se zdaj bukev poseka, ta Jazbinškov predlog, da se bukev poseka, brez kakršnega koli pomisleka, pa se nasadi neko – neko – dejmo potem plastično bukev. Tam pa ne bo nobenih problemov, ne? Naj se nasadi neko novo bukev. Če gre samo za to, da nekaj zgleda, pa dajmo plastično bukev. Al pa hologramsko bukev. Jaz ne vem kaj. Al gre za to, da se nekaj, kar je zaščiteno, kar je spomenik, naravni spomenik. In je tam že lep čas. In ma neko vrednoto. In, da se to ohrani. Al pač zato, da pač neko drevo tam stoji. Ne gre za to, da neko drevo tam stoji. Gre za to, al znamo cent naravne spomenike. Al gre samo za to, da – od človeka narejene spomenike. Mislim, da tud v urbanem okolju oziroma še tok bolj v urbanem okolju, je treba toliko bolj paziti na tisto malo narave, kar jo imamo. Ta bukev ma častitljivo starost. Sicer je stara in obnemogla, ampak to še tok bolj pomen, da jo je treba zašči..., da jo je treba paziti, da je ne bomo zdaj, zato, ker je tok že skoz dala, pa je obnemogla – jo bomo pa brez milosti posekal. In nadomestil z neko mlado. Ne? To je res brezčutno. Ja, spet... Da ne bi slučajno – bil replik – ja, zagovarjaš neke rastline, si pa proti ljudem. Nisem, jaz globoko verjamem v to, da v mestu prevladuje človek. Ampak, ne na ta način, da si naravo, ki jo že ima mesto – povsem uniči. To pa ni pravilen pristop. Naravo, ki jo imamo v mestu, je treba vrhunsko ceniti. Še bolj, kot tisto naravo, ki je ni v mestu. Ki pač – v neukročeni naravi, še to naravo v mestu je treba tok bolj ceniti. In mislim, da bukev, ki je toliko dala skoz, ki je toliko – enostavno si zasluži. Enostavno je bila zaščitena vraga. Zakaj je bila zaščitena, če ne rečmo zato – ne zato, ker je tako grozno lepa. Ampak, to je stara bukev. Tok in tok je preživela, to je spomenik. To je definicija spomenika. Definicija naravnega spomenika je, da je sam od sebe zrasel, da mu ni človek pri tem pomagal, hvala bogu.

In tle, mislim, eden od osnovnih argumentov, zakaj jaz mislim, da je to treba spremeniti, je to, da smo dejansko mel zadevo, ki je zaščitena. Kakšen smisel ma, kakršen koli objekt – od človeka, ali pa od narave dan – zaščititi, če ga potem odščitimo in gremo naprej z – z gradbenimi stroji. To pomeni, da to nima nobenega smisla. Bolje, da ničesar ne zaščitimo. To je ekzemplar takega objekta, naravnega objekta. Ki bi moral ostati zaščiten za vekomaj amen. Dokler sam pač ne premine. Bog mu daj zdravje seveda. In Jazbinšku, če sem ga prav razumel zadnjič, je rekel, da je strokovna ocena, da ta bukev bo preživela še osemdeset let. Ne mislit, da je to mal. Osemdeset let je, so štiri generacije. Tri in nekaj generacij človeka. To je ogromno. Je res stara za – za pojme, kolk so stare bukve. Ampak za nas bo doživela še lepo starost. Še prej – let.

Bi se tud mal navezal na to, kar je bilo prej rečeno, - izravnalni ukrep, ki naj bi ga investor naredil, zaradi tega, ker bo našo lepo bukev, z našim blagoslovom v nebesa poslal. Naj bi revitaliziral ribnik v Tivoliju. Zakaj bi bil to problem investitorja? Revitalizirat ribnik v Tivoliju. Jaz razumem neko logiko, ne? Daš – dam. Tivoli je uničen. Ribnik v Tivoliju je uničen. Tuki boš uničil bukev. Tistga boš pa nazaj v življenje priklical. Ampak, dejmo se vprašat, zakaj pa je ribnik v Tivoliju uničen? Kdo pa je to naredil? Ne? A to smo pa pozabili.

Nekdo s poseganjem. Na kar so naravovarstveniki opozarjal. Toda, to ni šlo zdaj, to ni bilo nekaj, kar bi bilo nepredvidljivo. Nekaj, kar se je zgodilo, pa smo vsi presenečeni. Na to so naravovarstveniki opozarjal. To je klasičen problem, ki se bo zgodil tudi s Koseškim bajerjem mimogrede. Če ga boste pustili pozidati in obdelati po človeško. Klasičen problem voda, če nimajo dovolj širokega zaščitnega območja okoli same vodne površine. Ta izmenjalni pas med kopnim in vodo. Če tega ni oziroma če je ta uničen, voda umre. Vse, kar je v vodi umre. To se je zgodilo z ribnikom v Tivoliju. To je nekdo naredil mimo opozoril naravovarstvenikov. To se ni zgodilo kar tako. Naj ta revitalizira ribnik. Zakaj bi ga investitor? V Opero? Kakšno zvezo ima to? To nima nobene zveze. Ti izravnalni ukrepi so en pesek v oči. Veste, če je kdo uničeval naravo v mestu, ma, da jo poprav. In ma da je kaznovan za to. Ker to so stvari, ki se vedo. Jasno je, kaj – kaj se dogaja z naravo. Jasno je, če ti stresaš sol v umet...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...bodo drevesa ob cesti umrla. Jasno, da če ribnik pozidaš, da bo notranjost ribnika umrla. To je povsem jasno. In jasno je, da če boš bukev presadil, da bo umrla. Če jo boš zruval in skušal nekam drugam presaditi, da bi umrla. To je norost, da ste dal te študije delat. To je zapravljanje našega denarja. Da ste dal delat študijo, kaj bi se zgodilo, če bi tako bukev presadili. To je zavajanje par excellence. To je – takega zavajanja še nisem videl. To je vsakemu kmetu jasno, al pa gozdarju. Pa ni treba, da ma doktorat. Če bi tako veliko bukev presadil, da bo umrla. Je popolnoma jasno. Staro. Dejte no mir s takimi študijami. Samo – samo pesek v oči mečete.

Rekli ste, gospa Pavlin, da ste zaprosil za mnenje, če bi se dal kako drugač Opero oblikovat. Jaz sem prebral ta mnenja. Jaz vidim samo eno mnenje. A bi se dal kako drugač odpreti hišo oblikovat, da bi bukev upoštevali. To je mnenje, koga neki? Jurij Kobe – Udia, Marjan Zupanc, Udia. To sta projektanta, ki sta bla – ki sta bla izbrana na razpisu. In ki imata pač ta osnovni projekt, ki bo uničil bukev. Zdaj pa njiju sprašujete, ali se da kako drugač to narediti? Jaz druga ne vidim. Druža mnenja ne vidim od kakšnega priznanega arhitekta, mogoče iz kakšne – kakšne tuje, iz tuje države, kjer bolj upoštevajo naravo v bolj naravnem okolju. Mogoče bi koga vprašal, ali je mogoče narediti operno hišo kako drugače. Mogoče clo s kakšnimi, kako je bilo rečeno? En – nesodobnimi pogledi, jaz se ne spomnim tiste tujke – nesodobnimi pogledi, s kakršnimi nas je zadnjič seznanil gospod Žagar. Da bi naredili v nekem bolj nemodernem smislu to – to spako, ki se nam zdaj obeta tukaj – tukaj pri Operi. Mogoče bi clo pridobil še nekaj druga. Ne samo, da bukev ohranimo. Mogoče bi celo to pridobili, da ne bi bila taka modernistična spaka. Za – za sedanjo Opero. V kakršni, kakor koli že. To gradivo, ki ste nam ga zdaj prinesli od osnutka do predloga, ne razjasni popolnoma nič. Meni ne. Jaz ne vem komu razjasni, meni ne. Ni mnenja, ki bi bilo z arhitekturnega stališča drugačno, ali pa vsaj nakazalo, ali je kdo razmišljal o tem, ali se da kako drugače. Mnenja, ki so pa tukaj podana z – z gozdarskega, biološkega stališča, so pa odveč. Meni se ne zdi posebej zanimivo. Meni osebno se zdi še kar zanimivo, ker imam rad žužke. Sem rad prebiral to, kateri kozlički, pa žužki lezejo po bukvi. Se mi zdi strahotno zanimivo. Tudi strahotno zanimivo se mi zdi, da so listi na vrhu krošnje manjši od listov na – pri dnu krošnje. Se mi zdi strahotno zanimivo. Jaz nisem vedel, da drevesa tako reagirajo, če so stara. In obnemogla. Je zanimivo. Ampak, ni relevantno za naš problem tukaj. Absolutno ni relevantno. To bi lahko v enem stavku napisal. Ni šans. Tako staro, tako veliko bukev presaditi. Je nemogoče, da bi ostala pri življenju. Nemogoče. Zato jaz predlagam, da se gre od začetka. Da se to zavrže. Da se povpraša arhitekta, kot sem rekel. Magari ta dva, ki sta brez upoštevanja bukve to naredila.

Naj se zamislita. Mogoče se pa tud po njunem znanju da naredit. Sicer se pa vpraša, se povabi druge arhitekta, ki znajo. In ohranimo to častitljivo bukev, da nam bo ostala še tistih osemdeset let. Večine med nami takrat ne bo več. Ta bo pa še živa. To je kar dolga doba. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospa Majda Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Gospod Kuščer vidi drevo, ne vidi pa gozda. Drevo je res zaščiteno. Ampak, gozd je v primeru Opere ogrožen. Seveda, mogoče bi bila poteza, gospa županja, najboljša, če bi na to razpravo povabili prof. Jurija Kobeta oziroma Marjana Zupanca, ki sta podpisana pod ta projekt. In ne samo zaradi tega, da bi razblinila kakšne dvome tudi gospoda Kuščerja, ampak tudi zaradi tega, da bi gospod Kuščer – v tem primeru bi najbrž bolj pomislil, preden bi izrekel, da gre za spako. Ki se obeta v centru Ljubljane. Gre za dober projekt, ki so ga ocenjevali eminentni ljudje. In osebno menim, da že predolgo čakamo z njim. Ocena, ki je bila dana razblini vprašanja, ki so bila sprožena ob razpravi, ko smo obravnavali osnutek. In veseli me, da so ocene naknadno razblinile tudi dvome drugih, ki so pri osnutku še vztrajali, kljub temu, da bi se morala arhitektura prilagoditi bukvi. Hiša se naj bi prilagodila drevesu. Ne pa obratno. Odgovori so tokrat dani. Jasni. In upam, da bodo ostali svetniki in prisluhnili, ne... In mogoče razmišljali o tem projektu nekoliko drugače, kot gospod Kuščer, ki se mogoče spušča na teren, ki ga ne obvlada, preveč emocionalno. Nedvomno pa brez tega, da bi prisluhnil – prisluhnil vsem podatkom, ki so tukaj predloženi. Ali pa opravič morebiti še kakšen pogovor. Preden bi se spustil v ocene, ki jih po mojem razmišljanju prenapeto posreduje tem zboru.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, zdaj sem bil spet te mamovske kritike deležen. Ne vem, če bi bilo pametno povabit arhitekta sem. Ker onadva sta dala odgovor. Ona dva vztrajata na tem, da zarad odra je tko, pa tko. In se ne da drugače. Je pač treba še koga povprašat. Bog pomagaj. Da pa ne bi jaz rekel, da je to spaka, če bi bila tukaj, ne vem, - tud če bi bil predsednik države, ali pa nekdo zraven. Bi jaz isto rekel. To je spaka in bo spaka.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena razprava na ra..., replika na razpravo gospoda Kuščerja, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Poglejte, kolegice in kolegi. Jaz približno zasledujem Zelene in ekologijo v svetu že trideset, štirideset let. In moram reč, da se mi zdi, ekološka vprašanja se mi zdijo najbolj eminentna vprašanja preživetja v tem tisočletju. In, če pogledate natančno na primer procese, kjer so zeleni najbolj uspešni, in ne naši, ki so se skregal zaradi politike, pol zaradi mejnih koristi.

Ampak, resna ekološka gibanja, so se najprej morala znebit takih sprenevedanj in takih pretiravanj. In takih, kako bi temu rekel – sprevrženih, sprevrženih kvazi morij, kjer so v bistvu zavirala in ovirala kvaliteto življenja. Kvaliteto urbanističnih posegov. In tako naprej. So se morala najprej znebit, teh – te navlake. Bi jaz temu rekel. In potem so jih začeli šele ljudje jemati zelo resno in so postali na ta način resen faktor. Pri nas so res resni problemi. Tisto, kar je govoril gospod Kuščer okrog ribnika. Resen problem je najbrž sol na cestah. Resen problem je nosvinčen bencin. Resen problem in tako naprej. Cela vrsta izjemno resnih problemov za – za to bukev, ki ni niti kot vrsta ogrožena. Kjer ima mesto, kot to, s tem ne zgubi nobene zelen površine in tako naprej. Gre za čisti konstrukt. Čisto izmišljotino, ki dela ekologijo pri nas še naprej tako neresno. In zaradi tega tudi ljudje v svoji zavesti, teh ekoloških pobud, tudi tistih resnih, ne bojo jemali resno.

Jaz apeliram tuki na te, ki delate ta nesrečni veter okol te bukke. Da se zresnite. Pa svoje težnje, ki so tudi moje, za ekološko resne probleme. Prihranite energijo za take razprave. Ne pa za to neumnost.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, kar nekaj razprav na to – na vašo repliko gospod Božič. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tako, kot zmeraj, ne? Pogovarja se s stranko Rad imam Ljubljano, ne? Žali pa Zelene. In to zideologizira. A razumete? Zideologizira. Govori o resnosti in neresnosti. In na koncu reče, da je ta izravnalni nujni ukrep neresen. Kdo je sprejel zakon? Ne? Ki govori o izravnalnih ukrepih? Kdo? Kdo je uveljavil prvi izravnalni ukrep? Minister Kopač. LDS. LDS nam daje možnost, da balansiramo biomaso. In biološko substanco. Kadar jo zgubimo na eni lokaciji in jo potem na drugi nadomeščamo, ne? He, he... Ne vem, zmanjkuje mi besed. Ker je bilo toliko resnosti, pa tudi časa, ha, ha... Ker je bilo toliko resnosti, rekel bi v izvajanju...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... gospoda. In toliko globokoumnih misli. Ne? Ena od teh je tudi, da ubozga Kuščerja je razglasil za Zelenega, ne? Ha, ha, ha... Ja. In, da je Kuščerja razglasil za Zelenega. Jaz se opravičujem, kvečjemu po priimku. Ti pa ne... ne sodiva nekam, ne? Kako bi rekel – v biološko substanco, ki jo je treba ščititi. Ne? Kot, ne? Rekel bi, ta napad na stranko. Pa ostro obsojam. Bom pogledal, če obstojajo kakšne možnosti za, rekel bi tožbo proti žalitvi.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Čas se vam je iztekel. Besedo za repliko na repliko ima gospod Kuščer zdaj.

G. SAMO KUŠČER

Jaz ne vem na katere, katere ekologe kolega Božič bere, da ugotavlja, kok so se morali spremeniti, da so jih začel resno jemati. Mogoče je – mogoče je mislil na nekaj drugega. Ne na ekologe, ampak na razna new age gibanja, kjer so objemali drevesa in tako naprej. To, to je

vsekakor zgrešeno. Se strinjam. Ekologi zadnja leta tok opozarjajo na to, kaj delamo s to zemljo. Da boljše, da o tem tuki ne razpravljamo. Ker bi vsi šli domov jokati. To je res grozota. A veste? Resni ekologi po celem svetu, resni ekologi opozarjajo na to, da je treba zelo hitr nehat, drugač smo v godlji.

Se pa strinjam z Božičem, ta bukev ne bo spremenila sveta ne v to, ne v drugo stran. Ne bo ga ne zboljšala, ne slabšala. Gre za simblno dejanje, razumete? Simbolno dejanje. Nekaj smo zaščitili. Zato, ker nam nekaj pomeni. Ker je staro in častitljivo. Zdaj hočemo tisto nekaj uničiti, in nadomestiti s plastično mladenko. To je grozota. To je sramota. Tega ne smemo narediti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SAMO KUŠČER

Se pravi ne gre za ekološki problem. Tle gre za simbolni problem, ali naravo znamo v urbanem okolju ceniti, ali je ne znamo ceniti. Danes ena bukev, drugič drevored. Tretjič park. A – bomo Tivoli spremenil v parkirišče? ...Recimo? Enaka logika sledi temu. Enaka logika.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Jaz moram reč, ne bi šel v to debato, kaj je smiselno, kaj ne. Je pa dejstvo, da je ta bukev zaščitena. In ne vem zakaj se v tem mestnem svetu že spet na veliko razpravlja, da je to itak brez veze. Če smo jo zaščitili, moramo vedeti, zakaj smo jo zaščitili. Razen, če je nismo zaščitili zato, ker je rdeče listna. Pol jo pa zdaj posekajmo. Ker, kakor smo slišali, kolega Božiča, da je konec diktature proletariata. To je edina razlaga, ki jo do zdaj razumem. Drugač pa, lepo prosim, ne ščitit grajskega hriba. Ne ščitit rdečih bukev. In ne ščitit domačij, ki jih bomo ščitili čez dve točki, se mi zdi. Ali tri točke. Če to ni nobena garancija, da se potem poseka. In še poslušati moramo, kolk smo trapasti, k to se – itak je treba posekati. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Moja replika in današnja razprava bo zdaj obsegala samo en stavek. Gorje družbi, ki se prepira o zaščiti drevesa. Ne ščiti pa človeškega življenja, od spočetja, do naravne smrti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Rada bi samo pojasnila tudi sama gospodu Kuščerju, ko je bil zgrožen nad tem, kaj predlaga na nek način mestna uprava, glede izravnalnega ukrepa. Jaz bi vas rada spomnila to, kar seveda veste, da je odločbo o prevladi druge javne koristi nad javno koristjo ohranjanja

narave, in o nujnih izravnalnih ukrepih, sprejela Vlada Republike Slovenije. Pod številko 35400 – 12 – 2005 - 6. Torej, to se ni izmislil nihče tukaj, ampak je to odločitev sprejela vlada. Pa morda samo še gospodu Božiču. Ne bo izginila zelena površina. Ampak, če bo, bo izginila rdeča površina. Z rdeče listno bukvijo. Izvolite gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Gospa županja, uprave nisem omenil. In gospa županja, rdeče listna bukev je slučajno mal rdeča, ampak drugač je to zelena površina. Deluje enako kot zelene rastline, če se niste tega naučili v osnovni šoli, je zadnji čas, da to pogledate v kakšnem učbeniku. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Hvala lepa. K razpravi sta prijavljena vsaj šep dva svetnika v tem trenutku. Ura je pa osem minut do devetnajste. Torej, čas za pol urni odmor. Sejo nadaljujemo čez pol ure. Hvala lepa.

-----o d m o r

GA. DANICA SIMŠIČ

... v dvorano. Da nadaljujemo naše delo. K besedi za razpravo je prijavljen gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljaj gospod Sušnik. Gospod Jazbinšek, izvolite. Se odpovedujete, gospod Jazbinšek. Je to točna informacija?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ma, kje pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ni točna. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Kako to zdaj? Ne? He, he... Začel bom, začel bom s tem, da ni problem ali – ali, ne? Ali Opera, ali bukev, ne? In bom povedal, da nasprotujem takim diskusijam. Tudi, kot je mela gospa Širca. Zato, ker sem prebral tuki notr v stališčih in v, ne? V obrazložitvi osnutka, sem prebral. Gospa Širca in gospod Penko sta dala tud pripombe, opozarjata na problematične razmere v Operi in na nujnost prejšnjega sprejetja odloka, pri čemer se strinjata, da naj se bukev, v kolikor je to le možno ohrani. Ne? Tako, da seveda gospa Širca ni na poziciji ali – ali. Ampak, na tem, da se lepo stvar uredi tako, kot je prav. No, o. k..

Zdaj bom pa v prid gospoda Kuščerja, ne? Diskutiral. Ne? Čeprav seveda ne bom podprl pol njegovih amandmajev, ne? Ampak, v prid pa bom seveda diskutiral. Poglejte, objektivno je zadeva taka, ne? Mi smo do osnutka mel dva papirja. Obadva sta govorila, da je bukev vitalna, ne? Ne? To sta dva papirja govorila. A ti citiram? K vidim, da tud ta tretga nisi prebral, kar sem videl iz stališča odbora. Ne? K ste ga sprejeli dva amandmaja, na moje amandmaje. No, in sicer je bla prva študija, kjer je bilo rečen – to je gospod Primož Oven – da je drevo še vitalno, ne? Pardon, Aleš Samec – da je drevo vitalno. Doc.dr. Primož Oven, tudi 2003, da je še vitalno. Zdaj sta pa seveda podpisala v letošnjem letu, 6. 2. , gospod Niko

Toreli in gospod Dušan Jurc – sta podpisala, da pa drevo ni več vitalno. No in to sta potem, ko smo mi seveda osnutek pasiral, ne? Se je pristopilo očitno k – k novim ocenam. Tako, da se lažje naprej pogovarjamo. Ne? Med drugim je treba vedet tudi, da pa to, da drevo ni vitalno, so pa podatki iz srede 2005. Zato ne vem, zakaj pri obravnavi osnutka, nam niso dal izsledkov iz 2005? Ne? Kajti, gospod Toreli in pa gospod Jurc, sta seveda samo sintetizirala dosedanja znanja. Ampak, to, ali je vitalno, ali ni vitalno, se navezuje samo na to, ali je nujni izravnalni ukrep iz naslova predvidenega rušenja? Ali že okrnjene narave, ne? Tuki je samo razlika v, no – in tako naprej. Seveda, bitka za drevo, ki ni vitalno, ni objektivno smiselna, ne? Moram reč, da – no, ampak kljub vsemu smo dobili tud od arhitektov odgovor na tisto, kar je blo skoz v zraku. Al se je možno umaknit? Diskutirat, ali se je možno umaknit? In sem seveda rekel, da bi blo samo problem, samo pisarn. Ne? Ker pa takrat nismo mel projektov v rokah in tako naprej, ne? Sem vesel, da je zdaj, da so zdaj tuki na voljo. Te projekti. Vendar spet napačna tale slika tle gor. Ni dost ilustrativna. Tkole, k tlele vidite, tale krošnja, s polmerom 12 zlo mal posega, kakor v – v – v tole vertikalno. Ta prava bi bla una, tlorisna, ne? Če bi blat le gor. Tam bi se pa videlo, ne? Ne v oder. Bukev posega v zaoderje. Ne? In sicer tako, da – ampak, to mate v materialih, pa verjamite mi na besedo, ne? Tako, da zlo velik pisarn požre in pride praktično čez hodnik, ne? Ki je, no. To se prav, da je v bistvu zlo velka masa je tista, ki bi – gradbena masa velka je tista, ki bi mogla bit realizirana, ne? Tok sem mel mal okrog te predzgodovine. In se mi sploh ne zdi potrebno kej več o tej predzgodovini.

Zdaj pa seveda pa o – ja, ampak izhajajoč iz te besede, da je bukev vitalna in tako naprej. Moram reč, da je pa slepa ulica bla, bil študij preselitve te bukve. Ne? Ta študij je – ta denar je bil stran vržen. Kljub vsemu so vse te tri študije, ki so bile delane, rekle, da naj se v bližini, kot primarno, v bližini nadomesti drevo, ne? V bližini nadomesti. No, zdaj pa seveda, ta bukev je zaščiten kot – kot spomenik, kot naravni spomenik. Ne? Ne kot spomenik oblikovane narave.. To je bistvena razlika, ne? S tem, ko je kot naravni spomenik, zapade Zakonu o ohranjanju narave. Ki ima za problem izgube biološke substance, ne? Namen, al pa inštrumentarij, da se izguba biološke substance tudi nadomesti. Prav bi bilo, oprostite, da se izguba biološke substance nadomesti recimo v Koseškem bajerju. Ne? Ampak, zaradi zadreg takih in drugih, je zdaj, seveda, je zdaj prišlo na Tivolski bajer, ne? Moram pa reč, da je biološka substanca tega tipa, ne? Rastlinje in živalstvo v Tivolskem bajerju – ni prava rešitev. Tako, da je ta rešitev bl šnops ideja. Ne? Je simbolno dejanje, ne gre za nadomestitev biološke substance. Zato, ker Tivolski bajer in Tivoli je oblikovana narava. Rožnik in tam je pa, rekel bi – težnja k prvobitni naravi. In seveda cel Tivoli zapade pod kulturno dediščino. In ne pod – pod naravo. Ostalo pa lahko gre v drugo zakonodajo. Tivolski bajer je štiri oglat. Zdele, k bodo sestanki menda, mi je ena od strokovnjakinj rekla – ja, kaj pa mislijo? Ne? Bistvo Tivolskega bajerja je gladka površina. Zato je bil narejen. In tak bo tud ostal. Ampak to zdaj samo o kvaliteti in tega uravnalnega ukrepa, ne? Včas bi se reklo, v sili hudič muhe žre. No, in je vlada, nova vlada, ne? Rekla, bomo... Ker v Tivoliju so bile včas zlate ribe. Ne? Ampak, to ne – zlate ribice – to ni zamenjava, rekel bi avtohtone rdeče listne, čeprav so ribice tud rdeče, ne? Zamenjava prave substance. O. k....

Vendar je pa ta bukev zaščiten tudi seveda z enim samim stavkom. To, da je starejše drevo, je zaščiten samo špe z enim stavkom. Ki pa pravi. Ambientalno pomembno nebo. Ambientalno pomembno drevo. To pomen seveda, da gre, v tem primeru gre pa za dve ambientalni funkciji. Ena je taka, da je seveda na vrtu Opere, pač drevo, ki tud zakriva Opero in tako naprej. In tud sicer ste videli, da je okol Opere velik zelenja, v smislu, kukr mal bližje angleškemu parku. Kakor recimo drevorednemu urejenemu sistemu. In je to nekaj podobnega, kot so kapitalna drevesa v Pen klubu, ne? Tud dons. Tko, da gre za mikro ambient. Istočasno gre pa za makro ambient. In je tudi specificiran ta makro ambient. In sicer gre za potezo Cankarjeve, ne? Kjer se varuje karakter Cankarjeve, ne? In karakter Cankarjeve tukaj je, da so na levi strani, če prot Tivoli pogledate, kapitalci. Ta kapitalna velika drevesa.

Če eden zmanjka, je to v prostoru rana. Iz naslova, rekel bi – vizualnega, predstave v tem prostoru.

No, zato seveda je ta, zato jaz k ukrepu, ko se izravnava, rekel bi ta biološka substanca, predlagam tudi urekp nadomestnega drevesa. In to predlaga seveda v svojem gradivu tudi, na koncu eksplicitno, tudi seveda gospod Toreli. In gospod... Jurc, ne? Z dikcijo, ki jo pa moram prebrat. Ne? Jo moram prebrat. Predlagamo, da se posadi zdravo, lepo oblikovano drevesce, iste vrste in oblike – oklepaj – (forma » pur pureja«) nekoliko stran od obstoječega in tako naprej. Koliko so – je življenjski prostor. In tako dalje, in tako naprej. Skladno temu priporočilu, seveda sem jaz napisal ta prva dva amandmaja, ki jih je pa potem odbor mal pokvaril, ne? Odbor za urbanizem. Jaz mislim zato, ker so neobveščeni. Ker tudi niso profesionalci. Ne? Namreč, popraviti moje amandmaje z dikcijo, ki se ji reče – vendar pa zaradi praktičnosti in operativnosti, da bi, ne? Popravili moja dva amandmaja. To se pa ne izide. Oprostite, ne? Čeprav menijo, da so pa vsebinsko ta pravi. Bom razložil zakaj. Ne?

Prvič, že semantično odbor – amandma od odbora ne združi. Predvidena odstranitev rdeče listne bukev se nadomesti. Oprostite, predvidena odstranitev se ne nadomesti. Ne? Nadomesti se bukev, ne? Oprostite. Tako, da, ne? Semantično to ne zdrži. Ne? Drugič, drugič ... A sej mam? Pojemovno tud, pa slovnično... Ja, pojemovno, ne? Kakšen drug pojem nadomešča. Oprosti. No, ... A je globlja? No prav. V redu. Dobro. No, to ne zdrži. Drugič pa ne zdrži tudi dikcija v odnosu na siceršnjo dikcijo v odloku. V odloku se uporablja dikcija – za druga drevesa. Ki je pa profesionalna dikcija. Zato sem uporabil enako oziroma kombiniral z dikcijo, ki jo predlaga Toreli. Ta pa se glasi – Se odstrani, ne? In na mestu – recmo za 6 m bližje Cankarjevi cesti, nadomesti z novim, večjim, predhodno gojenim drevesom iste vrste in oblike. Ne? Zdaj se je pa zdel odboru zelo pameten bit praktičen, da to mogoče ni ista vrsta. Pa da ni mogoče ista oblika. Clo menda je eden nekaj rekel, da bi bil lahk cepljenc. Pa take reči. Pa oprostite, ne? Pa besedo majo not v – mlajši – mlajše drevo. Novo. Nič predhodno gojeno. To se prav, da bi drevesa v drevoredih bi bila predhodno gojena. Ne? Zaradi praktičnosti pa tole bukev, ki je pa zaščiten daleko bolj, kot, rekel bi – ostala, pa nebi predhodno gojil. No, tko, da oprostite, ne? Je. – In tako. Odbor je hotel bit praktičen tud glede teh šestih metrov. Da ne bi to definiral.

Zdaj bom jaz povedal, oprostite, praktično je definirat čim prej, ne? Ker drugač moramo met študijo. A je to šest metrov stran, ali je to osemnajst metrov stran? Ali je to 0,7 stran. In tako naprej. Odbor je menda tud diskutiral v to smer, da se ne ve, kok ostane do pločnika. Ne? Jaz ne morem pomagat odboru, če ne gleda svojih lastnih strokovnih gradiv. Ker jih imam jaz, ne? Ker odboru ni treba met tega strokovnega gradiva, ne? In v tem strokovnem gradivu piše, da je prostora 12,5 metra. Ne? In seveda, ker je treba življenjski prostor zagarantirat, sem rekel – od fasade se bo zagantiral 7,5 metra. Do pločnika pa pet. In do 5 metrov do pločnika, pa zato, ker pod pločnikom gre lahko korenina. V objekt ne more it korenina. Ker je že danes bukev previsna čez pločnik. Danes je že previsna. Kar pomeni, da ma že danes korenine pod pločnikom. In drugič, ker ga čaka – te korenine na drugi strani, ena zelenica. K pomen, da se bojo tam perfektno napajale korenine, ne? Ker so tista mejčkna drevesa, ki so v drevoredu, nimajo nobenega problema. Tko sem jaz zdaj praktično to naredil tako, da ne bi bilo treba dodatne študije, ne? Seveda bi blo zelo nepraktično, če bi iskal inženirja s strokovnim izpitom, da določi, kje mora bit ta lokacija. Ne? Se ponujam sam, ker sem inženir s strokovnim izpitom. In zato se mi zdi, daje to – 6 m bližje perfektn. Plus 1 m pa pol. Je 7 metrov. Tam pa 5 metrov. Torej, praktično je v naprej vedet, ne? Še posebej, če mam ta gradiva kar tlele notr v elaboratu. Kakor, da bi po nepraktično moral met v ta namen študijo. Ali pa bi, ali pa bi prepustil projektantu, he, he... Ne, kaj bo on iskal zdaj tam v PGD-ju, kje bo ta lipa.

No, skratka, te amandmaje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Bukev. Ne lipa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Prosim? A, bukev, ja. Pardon.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vse te amandmaje... kotlovci. Gospa županja kotlovci, jaz vam povem. To je hudo. Misli so hitrejši, kot besede. Pardon, besede so hitrejši, kot misli. In potem take napake. Saj vidite. O. k... Dobro.

Drugi amandmaji, tle moji, so bolj redakcijskega značaja. Gre za naslove poglavij. In jih sploh ne bom o njih diskutiral. In hvala lepa. Naj se oglasi tisti, ki oporeka tem amandmajem. Pa bom pol se jaz nazaj oglašil, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, najlepša hvala. Replika na vašo razpravo, gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Mislila sem pri razpravi, ampak, gospod Jazbinšek, kot zelo natančen bralec, je sam opazil zapis v obrazložitvi, ki mu seveda nasprotujem, ker ne odraža tiste moje razprave, ki je bila 15. januarja, na 25 seji, ko smo obravnavali odlok. Podprla sem pri glasovanju. Tako, da se pač pridobijo dodatna mnenja. Kot smo glasovali. Nisem pa zagovarjala ohranitve bukve. Mogoče kdo od vas tega se spominja. Zato prosim, tudi zaradi spomina, da se ta – ta zaznamek, ki je dan v obrazložitvi popravi. Moje stališče ne odra..., takrat ni odražalo tega, kar je v zapisu. Tudi gospod Miha se spomni.

Kar se tiče...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim!

GA. MAJDA ŠIRCA

Kar pa se tiče, jaz sem pa vesela, da ste vi Miha, spremenili stališče, ki ste ga takrat zagovarjali. Videli ste očitno, da tistih petnajst metrov, ki bi se, ki bi bilo posledica, če bi bukev tam ostala. In bi se zažirala dobesedno v rob odra, je bila – je neizvedljiva. In zato mi je všeč, da ste prišli do novega spoznanja. In, da ste tudi vložili amandmaje. Ki so res da nekateri zelo natančni. Mislim, da vendarle je treba projektantom dati malo več dihanja. Kot ga lahko svet presoja, ob pripravi. Tako, da jaz bom podprla amandmaje. Če ne drugega, si

skrajno želim, da se končno sproži postopek, ki že zagotovo preveč zamuja. Vemo, da so potrebne še arheološke raziskave na tem področju. Vemo, da je potreben razpis za izvajalca, gradbeno dovoljenje in tako naprej. Kar se lahko skrajno zavleče. In pomeni, da niti tega objekta država ne bo mogla zgraditi do konca predvidenega roka. In, da lahko tudi ta denar po gobe, kot je šel že enkrat. Ko se ni – niso zaradi vseh zapletov upoštevali in mogli slediti začrtani termini. In mogoče celo je v kakšnem interesu koga, da ostane tako imenovani tolar oziroma državni denar neporabljen. Skratka, Opera je nujna. In želim, da bi čim prej se nehali ukvarjat s to bukvijo. Ki bo imela sedaj smiselne rešitve. Kdor bo, zaželeno bo, da bo tam nastala dodatna posaditev. Hkrati pa tudi izravnalni ukrep, ki, gospod Jazbinšek, gre v javni interes. Ni niti škodljiv. Pa četudi ga je, če ga je v zakon vnesel nekdo, ki vam ni pogodu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Najprej, gospa Širca, ko ste vstopili v dvorano, ste pokazali na gospoda Jazbinška in rekli – replika. Zato sem vam dala besedo za repliko, ne? Najprej replika na repliko gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Zdaj, repliciral bom kolegici Širci, v tistem delu, ko je rekla, da je gospod Jazbinšek zelo točno postavil, kje je treba to rdeče listnato bukev nadomestno postaviti, ne? Namreč, to mal izkoriščam zato, ker sem bil zunaj, ko je mel gospod Jazbinšek razpravo. In na Odboru za urbanizem smo bili vsi mnenja, da je dobro, da stroka točno pojasni in pove, kam je najbolj smiselno postaviti to novo rdeče listnato bukev. Ne samo 6 m bliže Cankarjevi cesti. To se pravi, ne vem – tudi bi lahko gospod Jazbinšek točno koto tudi povedal. Bli smo pa tudi mnenja, da bi lahko koreninski sistem preveč posegal v pločnik in bi bilo potem s tem tudi, bi rekel ogroženo in pločnik in pa cestišče. Samo toliko. Dopolnilo k vaši repliki.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ena stroka obstoja. Ki določa, kje je lokacija tega drevesa. In to je naša uprava. Da bo nekaj jasno. Ni na projektantu. Na neki drugi stroki, da določa, kako je ambient Cankarjeve ceste definiran. In, ko sem jaz določal – določal to točko. Ker sem tud strokovnjak, seveda, za ambiente, ne? Ne vem kera stroka je pri vas sicer to odločala, da naj ena druga stroka – še tega ne ve katera stroka naj bo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, repliko imate na - ... Širca...

G. MIHA JAZBINŠEK

Sej ona tud govori o 2 cm, al 7 cm, al kakor koli to je. Bom kar povedal direktno. Ni na projektantu, da določa to lokacijo. On je projektant Opere. Tu določajo urbanisti. To lokacijo. In ta lokacija je določena tako. Kolikor se da blizu – kolikor se da blizu objektu, zato, da ne

pade kapitalc na Cankarjevo. Ker je dons ta kapitalc seveda umaknjen nazaj.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Za razliko, ja – od kapitalcev, drugih. Recimo v PEN-u, ki so skoro na meji, na parcelni meji. In čez gledajo in tko naprej. Tuki gre za karakter. Ohrant karakter, zato seveda ne gre to bliži pločniku. In ma s tem življenjski prostor na eno in na drugo stran. Ne? In – in – mislim, ta veriženje odločitev, k se dogaja stalno, ne? Je glavna rak rana seveda teh amaterjev, k so tlele not v ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... mestnem svetu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Ko v naši državi slišim za besedo kultura, se primem za denarnico. In tokrat ne bo čisto nič drugače, ne glede na to, katere barve je kdo na kulturnem ministrstvu. Očitno pač državne prioritete urejanja sredstev niso po mojem okusu. Ampak, seveda, kot so rekli Latinci. O okusih se ne diskutira. V tem primeru, kolegi, ki so pred menoj diskutiral, naslavlja nek gnev na projektanta. Jaz mislim, da projektant mora izpolniti svojo nalogo, ki jo je dobil s projektno nalogo investitorja. Investitor je odločil, da rdeča bukev pade. In, ker je pač investitor država, ima to pravico reč. In ugotovit s sklepom, da je javni interes ohranjanja kulturne dejavnosti prevladal nad javnim interesom ohranitve narave. Pika. Od tu naprej se lahko samo še primemo za glavo, če hočemo, ali pa neki družga. Al pa glasujemo proti, kar moram reč, da mene zelo mika, da bi bil proti. Kajti, projekt, ki je tukaj pred nami, je seveda projekt, kako izboljšat delovne pogoje in vadbene pogoje vseh zaposlenih v Operi. Ki so za moje pojme lahko zelo dobri umetniki. Ampak, to svojo dejavnost, al pa za to njihovo dejavnost, bi jim lahko mirno postavili kje drugje vadbeni objekt. In tukaj razširili zgolj tisto, kar je potrebno zato, da bi Opera dobila boljše pogoje za zakulisje, zaoderje. Ne pa nujno za vse te garderobe. In za vse ostalo, kar je tukaj notr v površinah naštetu.

Kot rečeno, investitor se je pač odločil, da imajo garderobe solistov in drugih zaposlenih in njihov nadstandard, prednost nad bukviyo. Nad tem nima smisla, da ta mestni svet jadikuje, ali pa da o tem razpravljamo. Ker se je pač tako odločil investitor. Zdaj, kdo v imenu investitorja je pisal projektno nalogo. Dvomim, da minister Simoniti. Tud dvomim, da kdo drug izmed vodilnih delavcev. Eden je pa verjetno podpisal to projektno nalogo oziroma jo je napisal najprej in potem dal projektantom, da so na tej osnovi pripravili projekt.

Me pa seveda stvar skrbi. Namreč, nam se zna zgoditi, da bomo po podobnem scenariju, večkrat dobil od te vlade, ali pa od kakšne druge vlade, predloge, da seveda nek javni interes na področju bog vedi česa, prevlada nad drugim javnim interesom. To pomen –ergo – Ruši! To je recimo, če gremo po spisku tistih čakajočih dokumentov, ki so v predalu. Potem za čuda pridemo najprej lahko veselo na Kolizej. Kjer je tud predviden kulturni objekt. Pa mamozdaj zaščiten kulturni objekt. Tam seveda zdaj stališča istega ministrstva odstopa od tega, kar je blo tukaj. Tam seveda gre za zidove, ki se rušijo, ne za bukev, ki živi. Potem lahko dobimo tudi kakšne druge zadeve v zvezi s Cukrarno. In podobno lahko peljemo stvar naprej do absurda. Ko ugotavljamo, da pač nimamo meril, kaj natančno pa je tist primarni državni javni interes? Nad sekundarnim javnim državnim interesom? In kakšni so kriteriji, ki opredeljujejo, kako se lahko kdo odloča?

In tle, kolegice, kolegi. Men je čist vseglah, s katere stranke je minister aktualni. Jaz odkrito povedan, temu projektu nasprotujem. Pa zaradi mene gre lahko ves kulturni tolar v franže. Mi je zlo žal, ne bom čist nič žaloval za tem. Kajti, investicija, kot je to, ni vredna značaja prvovrstnega javnega interesa na področju državnega budžeta. Ni ga privatnega investitorja, ki bi podprl tako investicijo. Prvi sem za to, da imamo kulturo na nivoju, kot se spodobi. Prvi sem za to, da zaščitimo in ustrezno obnovimo kulturne objekte, ki so potrebni obnove. Ampak, prvi sem pa tud za to, da to naredimo racionalno. In, da ugotovimo, ali je res nujno potrebno špendat, ne vem – recimo 5 milijard. Če tkole na grobo pogledam te ocene. In jih primerjam s tistim, kar nekje stane kvadratni meter investicije za državni proračun. Potem lahko ugotovim, da je nekje okvirni strošek, ki nas čaka nekje 5 milijard tolarjev, zato, da bomo dobil garderobe in zaoderje. Pa ne enega gledalca več ne bomo spravili v Opero. Pa nobenega dodatnega užitka zato, da bo lahko še kakšnemu zaračunal kakšno boljšo karto ne bo. Če bomo pa s tem pridobili možnost postaviti na tem odru kakršne koli večje mednarodne prireditve, se pa močno in zelo resno sprašujem o zdravem razumu tistega, ki je to projektiral. Že namreč na vprašanje kolega Gomiška, ali bo možno s tovornjaki dostaviti sceno? Da seveda bo, ampak pod pogojem, da ne bo tovornjak težji od 8 ton. Ja, pejte v remenlje, no. Kdo pa danes še vodi sceno z manj, kot 8 ton tovornjakom? Saj danes so scene narejene take, da jih je pač treba s šleperji prevažat. In to ne eno. Ampak, celo rajdo šleparjev. Jaz mislim, da v osnovi in z vsem dolžnim spoštovanjem do arhitekta, tist, ki je pisal projektno nalogo, bi ga bilo treba dat pred sodišča. Pa vprašat, kaj je mislil o javnem interesu in kaj je razmišljal o javnem denarju. Ker očitno za svoj žep in za svoj denar, še nikoli ni nič naredil. To je edini zaključek, ki ga jaz lahko tle zraven potegnem. In oprostite, ni vreden – ni vreden ta projekt, za kakršno koli omembo vrednega javnega interesa, kaj šele državnega. Če pa kdo želi, da se podpre ta predlog, da odstranimo rdečo bukev, zato, da bomo dobili garderobe, dragi in spoštovani, postavite se v vrsto, pa povejte – tako zahteva minister za kulturo. Bomo takoj za, zato, da vsaj vemo, kdo je odgovoren za to, ko ga bo na konc treba kaj vprašat. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Kar nekaj replik. Najprej gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Gospod Sušnik, vi ste – mate gradbeno izobrazbo, najbrž, ne? Vsekakor vas še nikol nisem videla ne v Operi, ne v Drami. Kaj šele kje drugje. Zagovarjate rešitev, ki jo niti v avstralski operi, ali pa kjer koli drugje ne bi sprejeli. To se pravi, kot da bi zagovarjali način, da bi bila učilnica na Resljevi, zbornica pa na Iški. To se dogaja samo pri RTV. Kjer je studio na Kolodvorski, uredništvo pa na Gregorčičevi. Ali pa na Delu. Kjer so pisarne na Dunajski. Uredništvo je pa na Gregorčičevi. Skratka, celostne podobe, kaj je to Opera in kakšen

kompleks in kako more pač funkcionirat taka javna inštitucija nimate, zato so vaše razprave žal zelo nekompetentne. In po vsej verjetnosti, se boste mal mogli pogovoriti, ali pa zagovoriti pri kulturnem ministru, ki je vaš kolega.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika. Ne, replika na repliko doc. dr. Gomišček.

G. DOC.DR. GREGOR GOMIŠČEK

Gospa Širca, jaz sem vesel, da hodite v Opero, ampak ne vem kaj vse. Ampak, moram reč, da s tem, ko sem hodil v različne opere, še nisem mel občutka, da vem, kje morajo bit pisarne, in pa kje morejo biti druge stvari. To je, to vi nekako povezujeate hojo in obiskovanje predstav in vedenje, kje so korepeticije. In ne vem kaj še vse. To nima nobene veze, kar ste rekli.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo gospoda Sušnika, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz sem že večkrat tukaj v tem mestnem svetu povedal v čem je osnovni problem kulturne dediščine. Oziroma osnovni problem zaščite pomembnih kulturnih objektov. Kar se tiče obnove in kar se tiče, ali pa celo novo gradnjo. Osnovni problem tega je, da se seveda ne znajo dogovoriti oziroma ne razumejo tega, da noben kulturni objekt, ki ga je treba zaščititi, kakor je Stadion Bežigrad, al pa na primer Kolizej. Ga ni mogoče obravnavat na muzejski način. To se prav, ga ni mogoče obravnavat na ta način, da vse ostane tako, kot je bilo. Ampak, je praksa povsod po svetu taka, da se taki spomeniki prilagodijo nekim funkcijam. In sicer na ta način, da izročilo kulturne dediščine ni v ničemer okrnjeno. Ko sem jaz gospodu Prelovšku na enem sestanku predlagal za Bežigrad rešitev, ki jo je dal gospod Krečič, kjer se Stadiona niti dotaknili nebi. Da bi speljali tribuno čez zid in ga tudi ne bi obračal in bi bil funkcionalen za nogomet. Tud dost moderen stadion. Je gospod državni sekretar zamahnil z roko. Je rekel – ta projekt je zanič. Zanič je zato, ker politično ne odgovarja tej vladi. V tem je problem. Zaradi tega, ker je bilo treba zatrete vsak poizkus obnove Bežigrada. Tuki, pri Operi, moramo pa zatret vsak poskus obnove z eno bukvijo. Al pa z nekimi predlogi, ki so približno taki, kakršne je povedala Majda Širca prej. Da bi si predstavljali, da je na primer vlak na železniški postaji, potnik pa na Tromostovju.

.....konec 2. strani II. kasete.....

...vladne politike. In tud vidite tej opozicije v tej, v tej zgodbi. V tem mestnem svetu. Seveda, Ljubljana je plen raznih politik. Ljubljana je plen raznih razdiralnih sil, ki druga drugo omogočajo. Ampak samo v – v – v razdiranju vseh zamisli. Vseh projektov. In Ljubljana postaja s takimi metodami političnega marketinga, pod narekovajem, mesto sramote...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

Ne pa prestolnica.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ma, jaz sem študiral, kaj hoče Sušnik povedat. Pojma nisem mel na začetku. Ne? Zdaj, v kolikor je bukev tle izkoriščena za neko popolnoma drugo tezo, moram povedat, da situacija na Kolizeju ni ista. In situacija na – tam dol, na, kva že je – Cukrarni – nmi ista. Zato, ker tle gre za naraven element. Tam gre pa za kulturne elemente. Tko, da ne mešat kar vse skup. Ampak, pol na konc sem pa dojel pravzaprav, da ma Sušnik eno interno bitko s svojim ministrom od SDS, ne? Al pa se je minister od SDS odločil, da pa Opere od – od SD, ne? Ne bo gradil. In zdaj Sušnika tuki uporablja, da bi nam razložil, kaj je z Opero prav in kaj je z Opero narobe. No, zdaj bom jaz povedal, kaj je z Opero prav in kaj z Opero ni narobe. Kaj je narobe. Mejhna, ali velika opera, rabi zarad svojega korpusa takšen zaledje, kt se zdej zraven daje. Če bi mi hotli. In zdaj seveda smo žalostni, ker avditorij se ne veča, ne? Smo žalostni. Čeprav, na začetku je bilo rečen, da naj bi blo, da naj bo osrednje zaoderje tako, da bo na en stran stara Opera, na drug stran pa nov, velik avditorij. Vendar, to so mogoče izvedljiv. Paje nepotrebno. Bom povedal zakaj. Opera ma velik korpus. Ima posebej orkester. Ima posebej balet. Ima in tako naprej. Za razliko od Drame, ne? Zbor ima in tako dalje. To so korpusi, ki so za razliko od Drame veliki. Zato rabi veliko zaoderje. Zdaj bom pa zlo enostavno povedal. Seveda, varianta bi bla takšna, da ta stara opera ostane, pa je porabljena za neke operete, al kakor kol to je, ne? Pa se gradi nekje drugje nova opera, kakor je treba. Ampak, jaz mislim, da je tole čist dober pristop. Ker problem je vzpostaviti zaoderje. Vzpostaviti oder. Vadit predstave in tako naprej. In, če mam mali avditorij, bomo pa na isti infrastrukturi pač imeli dve predstavi, namest ene predstave. Ne? In te predstavi bosta bolj intimni. Ne bosta take, kot bi bli na enem fuzbal stadionu. Ne? In bo skartka estetski užitek razdelan na dva, ne? Mogoče bosta ločenca šla – ona bo šla v ponedeljek, on bo šel pa v torek, ne? In bo s tem seveda, namest, da bi bila obadva skup ločenca isti dan na predstavi, in bo to urejen. Skratka, kaj čmo? Prišli smo do sem. Zaoderje je nujno. Problem pa velikega ali malega avditorija, ga jaz v tem trenutku razrešujem na ta način. Seveda bo pa treba enkrat v Ljubljani ena velika dvorana, ne? Za ene ogromne špektakle, ne? In iščite lokacijo za to, ne?

Zdele pa govoriti o nekih financah...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Govorit o enih financah zdaj gor dol in tako naprej. Kaj? A je Simoniti rekel, da mu, da mu Bajuk ne da? Al kuga? Sej zdaj na vas komaj čakajo, da bi napadel te finance? Jaz zdaj ne razumem čist nič več, ne? Ja, no – Sušnik. Jaz mislim, da, no – no. Kar za to je bila ta rdeča ta opera. Pa res ni treba proti glasovat. No. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Spoštovani prisotni. Najprej bi rad povedal, da Opera, kot stavba, ali pa Opera komplet z vsemi akterji, je najdražji teater v vsaki državi. Pri nas v Sloveniji mam dve taki operi. Odnosno, eno krasno v Mariboru. Pa tole sesuto v Ljubljani. In o njej se tako dolgo in široko pogovarjamo.

Drugo, kar bi rad razčistil je to, da ob Operi, kot stavbi, avditoriju, so tukaj pevci, plesalci, orkestraši. In ti so nagnjeni k prehladam, boleznim in tako dalje. Zato morajo bit vsi delovni prostori v bližini. Mora bit vse pod toplo, pod toplo zaveso. In tako dalje. Drugače so bolniške in stroški. Mislim, da sem pomagal razčistit tud – diskutantov, ki so to dvomili. Tretje pa, kar bi rad povedal, če bi meni nekdo, ali pa nam predlagal, da bo investitor recimo ene nove opere...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. ZVONE PENKO

Ene nove opere, kot je tamle nasproti Leva, kjer se zmeraj nekaj gremo, potem naj to naredi skupaj z delovnimi prostori. Ne pa, da so tam stanovanja, pa tele pisarne in tako dalje. Da bodo delovni prostori, da bo to velika opera, dostojna glavnega mesta. Drugače pa želim, da podprete to. In, da v širšem interesu pozabimo na to...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je ...

G. ZVONE PENKO

... drevo...

GA. DANICA SIMŠIČ

... iztekkel.

G. ZVONE PENKO

... gradimo prizidek. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas za repliko na repliko se vam je torej iztekkel. Prijavljen ste pa še k repliki, na razpravo gospoda Sušnika. Želite to repliko imeti gospod Penko? Ali ne? Ne. Se odpovedujete. Želite? Izvolite.

G. ZVONE PENKO

Želim. To sem pozabil. To sem takrat, ko so bili iz inštituta. Gozdarskega inštituta. In so si ogledovali tole bukev. Sem bil prisoten. In sem se pogovarjal z gospodom prof. dr. Nikom Torelijem. In to sem hotel opozoriti, tudi njemu sem obljubil, da bom sprožilna mestnem setu, da napa..., da se napačno obrezujejo drevesa v Ljubljani. In, da pričakujejo, da bo v prihodnosti inštrukcija. Da bojo povabljeni s strani inštituta. To grem na to repliko prej, k sta se gospod Istenič in gospod Jazbinšek – kam naj se posadi. To naj – mestno drevo. Dejte še to stroko povabit. Da bote čim prej skupaj prišli. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko najprej gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Te stroke ni treba povabit. Ker so trikrat zapovrstjo napisal, novo, predhodno gojeno, odraslo drevo, v teh strokovnih podlagah. Nekje v bližini. Vsi gozdarji so napisal nekje v bližini. To bližino sem jaz ocenil. In zato je nepotrebno iz naslova, kera bližina je tista prava bližina, k bi tudi te stroke lahko to bližino definirale. Ker so mele projekte. Ta lokacija je določala iz naslova osrednjega prostora, glede življenjskega možnega prostora. In tako blizu in tako stran od – od objekta, da je gabaritna logika tudi ohranjena. Ne? Ker niso z gabaritno logiko strokovnjaki gozdarji, ne? In, ker so že povedal svoje. Se mi zdi, da ni nič narobe sprejet moj amandma. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na repliko gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

A ja. Gospodu Toreliju lahko vsaj od mene sporočite, da se mu zahvaljujem za tak cinizem. Namreč, prvovrsten cinizem je, da napraviš ptudijo, ki bo pomagala k temu, da se častivredna stara bukev poseka. Izruva. Ubije. Govoriti o tem, da se obrezujejo drevesa na nek napačno strokoven način...

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa. Jaz bi rad tukajle repliciral. Potrjujem to mnenje, ki ga je povedal kolega. Zaradi tega, ker mislim, da če se rdeče bukve obrezujejo, da se tudi velika škoda naredi, če drevesa niso primerno obrezana.

Kar se pa tiče umestitve, ki jo je podal gospod Jazbinšek, je pa taka. V tem našem dokumentu piše, da ima drevo razvito veliko kroglasto krošnjo, premera 24 m. Če bo 6 m od pločnika, pomeni, da bo 6 m ta krošnja, če bo v tej velikosti, bila na Cankarjevi cesti. Tako, da mislim, da je tukajle le stroka pove, kam in v kakšni meri, se bo novo drevo tudi posadilo. Ne pa da govorimo kar nekaj na pamet. Na to in to koto – 6 m....

.../// iz dvorane – nerazumljivo... : na pamet.....///

GA. DANICA SIMŠIČ

Jazbinšek prosim.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, mladenič je povedal svoje mnenje, tako, kot ste vi svoje. No...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Kar malce bodite tiho, ja. Hvala lepa. Odgovor na vse replike, gospod Sušnik. Tri minute.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa Širca, očitno nimava enakih abonmajev. Da bi se srečevala na kulturnih predstavah. Pa če me spomin ne vara, so arhitekta Sydney-ske opere najprej pregnal. Pol iz užaljenosti ni več prišel v Avstralijo. Zaradi tega, ker so ga nagnal. Nagnal so ga pa zaradi stroškov. Nagnal so ga zaradi stroškov. Zaradi tega, zaradi tega, ker....

... /// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim. Prosim za mir v dvorani. Gospod Sušnik je vse vas poslušal. In vas ni motil.

G. PETER SUŠNIK

Ja. Hvala. Poglejte, nagnal so ga zaradi stroškov, zaradi tega, ker seveda prvotne ocene o tem, kaj Sydney potrebuje, niso nikoli bile sposobne takega projekta, kot ga je zastavil. In problem pri naši kulturi, ne? Ne z Opero zdaj, ne? Ne mislit samo na Opero. Ampak, z našo kulturo je tud to, da pri nas vsi arhitekti Opere in kulture v Sloveniji, ne znajo po mojem trdnem prepričanju, ocenit sposobnosti slovenske države. Slovenskega naroda. Za to, koliko je sposoben prenest kulture. Nisem niti slučajno pričakoval aplavza k temu mojemu stališču. Ne s strani gospe Širce. Ne s strani ministra Simonitija. Niti slučajno s strani kolega Jazbinška. Želel sem povedat svoje stališče. In stališče je, seveda, da če smo se odločili, da gre ta projekt v nacionalnem interesu naprej, bukev pade. Bukov pade. Pade. Je konec. In to pripoznam. In nima nobenega smisla razpravljat. Bom pa povedal, da številka ena – dejmo se enkrat odločit v tej državi, a bomo k vsaki kulturni ustanovi, ki je bila v času ranjke Avstrije zgrajena za čist popolnoma drugačne potrebe, prizidavali in dodajali neke stvari, da bo približno enako sodobno. Pa še zmer ne bo sposobno tiste sodobnosti, ki bi jo pravzaprav današnja kultura

pričakovala od nekih resnih objektov. Zato sem številka ena - za to, da najdemo lokacijo v bodoče, resne več namenske kulturne dvorane, ki bo v ponos mestu Ljubljana. Ne vem zakaj potem za časa rdečih – smo šli delat raj Cankarjev dom, namest da bi pa Filharmonijo povečal. Zato, ker je mel eden, pardon izrazu – jajca, da je naredil en ornh projekt in ugrizel v to kislo jabolko. Ne pa šel zraven dodajat nekih stvari. In prčkat zraven k tistemu, kar je že obstajal. In točno isto napako delamo pa zdaj, ko pravzaprav zdaj pa s tem, ne vem, da se bo aktualni minister, prejšnji minister, bodoči minister, da se bodo vsi lahko pohvalili, saj nekaj smo pa naredili. Naredili smo pa garderobe. Oprostite, ne glede na to, kako dober je ansambel. Zaslužimo v Ljubljani en resen kulturni objekt. Nisem rekel, ne da je ta prav Kolizej. Niti nisem prepričan, da je ta prav tist, ki ga kdor koli drug ponuja. Ampak, zment se je pa treba, kaj dejansko potrebujemo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaklju...

G. PETER SUŠNIK

Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Ste zaključili. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo ... O teh amandmajih? Dr. Štrajn.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Ne vem, če zdaj o teh amandmajih. Ne vem, ampak...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, ne, mora biti, kajti razprava je odprta o teh amandmajih, ki sem jih prej prebrala.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Ja. Sej je, no. V principu, bom... Ampak, ja. V glavnem, v glavnem ne mislim, no. Ampak, je ta razprava bi rekel en dodatek k zbirki protestnih razprav. Na tem mestnem svetu. V tem mandatu. In edino, kar se mi je zdel, da je, da je melo – da je melo smisel povedat, je bilo to, kar je prej povedal gospod Penko. Namreč, kar zadeva, kar zadeva takole institucijo, kot je Opera, je pač tako, da pozivam tiste, ki majo različne druge misli, da povedo, kje je kakšna razvita država, brez te institucije? Druga, druga stvar, kjer je, gre tud za neko analogijo, je to, da so konc 20 stoletja oziroma tam, zadnjih dvajsetih letih dvajsetega stoletja, večina – večinoma skor vse države po Evropi, obnavljale svoje opere. Ki, v glavnem pa datirajo nekako iz podobnega obdobja, kot naša. In naša Opera je bla zgrajena takrat, ko še niti nismo mel nobene države. Zdaj pa mam države. Državo. Še preden smo dobili svojo državo, se je – se je že govorilo o tem, da je treba Opero obnovit. In nobeden ni govoril o tem, da bi se ta Opera postavljala ne vem kje drugje. Al kako drugače in tako dalje. Tko, da je blo – tko, da se zdaj tuki, ne? Po tem, ko je bilo povsem jasno, da bomo pač obnovili to Opero in da se bo tukaj razširila kapaciteta. In tako dalje. Se zdaj tuki gremo neke - neke razprave, ki so seveda lahko kvečjem, kvečjem, ne vem predmet teh rubrik za – za – za absurde v tem mestu. To, to,

se mi zdi, da je – da je ta razprava bla v glavnem odveč, ne? Glede na to, da tok časa se je že projeciralo to obnovo. In se zdaj pač v zadnjem trenutku, se bomo pa še neki spomnil, da bomo še neki zabremzal. In tako dalje. V tem trenutku tud mislim, da ni smiselno razmišljat o neki drugi, novi operi. In tako dalje. Ker konc koncev Ljubljana ni Pariz, kjer recimo, poleg tega, da je obnovil svojo staro opero, postavil še novo opero na Bastiliji. Dveh oper verjetno ne zmoremo v Ljubljani, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Gospod Penko je že prej povedal, imamo Opero, kot stavbo in imamo Opero, kot ansambel. In nedvomno je ljubljanski ansambel Opere in baleta dober. Ne samo dober. Zelo dober. Kljub zdraham. Kljub zdraham. Nedvomno imamo v Ljubljani tudi dobro Filharmonijo. To nam priznavajo ne nazadnje vsi strokovni, dirigenti, sodelavci. Po celem svetu. Osnovni problem pa je, da seveda Filharmonija, kot stavba je eno. Filharmonija, kot orkester pa drugo. In, da ni Filharmonija popolnoma nič slabša zaradi tega, če nastopa v Cankarjevem domu. In to želim povedat, da seveda nihče ni za to, da bomo zdaj to Opero, vsaj jaz ne, oprostite, da ne bomo posploševal. Jaz nisem za to, da bomo to opero – podre. Da se to Opero opusti, da se pusti propadu. Sem pa za to, da resno premislimo, ali je ta projekt, v katerega mislimo vlagat javni denar, za stavbo – smiselno vlagat na tej lokaciji, ali ne. Če bo večina za to, da je tukaj, absolutno boste vlagal tukaj. Ni noben problem. Celo jaz bom vlagal tukaj. Nehote. Absolutno se strinjam. Ampak, mislim pa, daje korektno najprej pripraviti analizo prostorov. Tako, kot kolega vaš, kolega Božič, pripravlja analizo, kaj vse bi bilo potrebno na športnih področjih naredit. Tako domnevam, da obstajajo tudi standardi na področju kulture, ki jih Ljubljana v tem trenutku niti slučajno ne dosega. In jih ne bo dosegala, ne glede na to, ali obnovimo to Opero in jo povečamo z obstoječim predloženim projektom. In nimam ne navodil ministra, ne navodil stranke. Ne navodil kogar koli drugega. Da naj bo za, da naj bo proti. Da naj se odloča kakor kol. Al pa, da naj poskuša kakor kol projekt podret. Naredite ga. Vam privoščim, da boste vsaj nekaj pametnega naredili. Da bomo pokazal s tem, ko bo ta stvar narejena. Ampak, ne potem pridet čez par let spet, zdaj bomo pa še dodatnih 5 milijard vlagal pa ke, ker rabimo drug objekt. Ker ta obstoječi ne dosega tistih standardov, ki jih potrebujemo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Penko je jasno povedal, da je to ogromen organizem. In ta organizem se ne more selt, ne? Tud, ne? Ne more bit to. To ni isto, kot Filharmonija. Če bi se ti, k se mal spoznaš na organizacijo prostora, ne? Menda bolj v fizičnem smislu, ne pa v prostorskem, ne? Sam to analizo naredil, al pa pogledal ta projekt. Ta projekt pije vodo, ali ne? Z naslova analize, ki tu zahtevaš. Bi videl, da se za Aido ne moreš šminkat v Šentvidu, ne? A razumeš? Če sam to vzamemo. Al pa, da baletnik ne more prej razmigavat, preden pride na odru – v Šentvidu. Še uglasit se ne morejo v Šentvidu. Ne? Da bi pol tukile muziciral, ne? Mislim, to, da se – ti iščeš pri tem, kako se organizira prostor, oprosti – pa ne boš nas maltretiral tuki. Petinštirideset

ljudi. Ja, če pa rečeš uprava na enem mestu, pa kar na enkrat vsi razmete. To je pa najmanj treba, da je na enem mestu. Tam pa kar naprej čekate, uprava na enem mestu. Pa je samo pisarna s pisarno, ne pa infrastruktura.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

V odnosu do – do izvajalca. Ta je dobra. Mislim, ... zdaj si pa vse zgubil, no. Zato, ker nimaš nič znanja. Jebe mu mater božjo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, prosim... gospod Jazbinšek... Gospod Jazbinšek. Še nekaj raplik na repliko je. Najprej dr. Štrajn.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Ne. Jaz se samo – samo en...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim...

... /// iz dvorane –nerazumljivo...///

Prosim za mir v dvorani, gospod Jazbinšek.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

In drugi tudi. Prosim. Besedo ima gospod Štrajn.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

A lahko?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, dvakrat sem vas opozorila, več ne morem, ker sicer je treba drugače ukrepati.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Jaz mam samo en stavek v podporo temu, kar sem že prej rekel. Namreč, vsekakor je možno vse mogoče razmišljati. Vendar pa v tej smeri, kot gospod Sušnik razmišlja, pač enostavno stvari ne zgledajo tako. Namreč, opere so povsod po Evropi nastajale v enem določenem, rečmo zgodnejšem obdobju te zgodnje industrijske urbanizacije. In tako dalje. In v glavnem, ne? Se je po vsej Evropi, opere, na tistem mestu, kjer so, tudi obdržalo in tidi kako bi rekel prenavljalo. Torej, tle ne gre za neko, za neko našo posebno inventivnost. Tle pravzaprav sledimo temu, kar se je drugje po Evropi dogajal. In pač je jasno, da gre za tako institucijo. Če, če se bo pa še kaj družga gradil in tako dalje. Hvala bogu, da se bo in da se bo vendar to mesto še kej razvil, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na repliko, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Hvala lepa. Mislim, da je Jazbinšek gospodu Sušniku pojasnil, kako to gre. Jaz bom samo še dodal, da filharmoniki vežbajo v Filharmoniji. Kadar kol dopoldan, popoldan, zvečer imajo koncert v Cankarju, v Filharmoniji, ali kjer koli. Plesalci, pevci in orkestraši, v Operi, morajo imet pa delovne prostore. Sobe. Dvorane. Garderobe, to je tisti najmanjši del, k ste vi diskutiral o tem. To, da to razčistim.

Pač pa pozdravljam razmišljanje gospoda Sušnika v eno drugo smer. On pravi, zakaj bi danes nekaj krpali, če bi pa lahko nekaj naredili, kar bi ostalo za nami. In v naš ponos. In tako naprej. Predlagam Kolizej. V tej isti lupini, naj bodo noter, naj bo noter Opera z vsemi tistimi prostori, kot mora bit. Pa bomo imel spomenik navzven, na znotraj pa Opero. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še sama, gospod Sušnik, bi vas rada spomnila, da razpravljamo o Predlogu Odloka o ureditvenem načrtu za območju Opere. In ne o investiciji 5 milijard. Meni je sicer kompliment, če mislite, daje ta zbor vlada in državni parlament hkrati. In, da je to dialog med državo in glavnim mestom. Ampak, mi ne invsetiramo, mi sprejemamo samo ureditveni načrt za to območje.

Naprej je k besedi prijavljen gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Nisem se mislil danes oglašat, ker nisem niti amandmajev pripravil. Ker v te strokovne zadeve samega objekta, verjetno niti ni modro s kakšnimi amandmaji posegat. Čeprav mi ni všeč ta višina. Ampak, ne vem zakaj se je arhitekt odločil za to višino te špice. Nad staro streho. Pustimo to. Drugače mi je pa ta sama tlorisna rešitev simpatična. Razen

mogoče nekoliko je moteče to, ker se niso investitorji odločil, da bi še dodatna parkirna mesta umestil v to bližino. Ker mislim, da bi to tudi v bodoče ta problem – prit v Opero, parkirat avto. Posebno za tiste, ki pridejo izven mesta. Ampak, dobro. Zakaj sem se pa jaz danes oglasil?

Tekom popoldneva mi je prišla misel. Ob toliko besedah, ob tej famozni bukvi, ki se je že nekako poosebila. Da je že tudi meni nekako prirasla k srcu. In sem razmišljal, kakšna bi bila rešitev za ta spomin na to osebo. Bukev. Bukev. Ja, bukev mislim, ja. Poglejte, en tak predlog mam. Za lastnike tega terena, da to bukev ne zavržejo. In jo zmeljejo v bio maso in jo pokurijo. Ampak, da ta les v čim večji meri ohranijo. Mogoče neko skulpturo naredijo za samo operno hišo. Predlagam pa mogoče, da bi se kakšen podjetnik našel, pa del tega lesa porabil za kakšne miniaturne operne hiše, ne? Za prodajo spominkov. In s tem bi ta bukev ostala v spominu. In v zavesti Ljubljancev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki, jaz bi vas prijazno prosila, razpravljamo o amandmajih, ki sem jih prej prebrala. Ni splošne razprave. Replika na razpravo gospoda Žagarja, gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Ja. Hvala lepa gospa županja. Jaz bi kolegu Žagarju repliciral v tem delu podjetniške ideje, ne? Da bi nekdo kakšno skulpturo naredil, al pa prodajal te zadeve. Namreč, da se tud bukev drugač porabit. In tudi, bom rekel – zelo smiselno. Na Odboru za urbanizem je padla ideja, da bi se lahko iz te rdeče listnate bukve, naredili cepiči in se potem bom rekel – ostala drevesa cepila. In, bom rekel – ta bukev, a ne? Bi imela, bom rekel ta rod, ali kar koli že, ta bi se potem tudi lahko še naprej prenašala. Tako, da za razmišljanje je tudi to, da bi se dal še neki zraven cepit.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, ja... saj boste prišli na vrsto. Najprej ima repliko na repliko gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Jaz mam še eno mal bolj nekrofilsko, ne? Ker smo že pri nekrofiliji. Dejmo jo požagat. Posušit. Plastificirat. Premaknit za par metrov. In jo pustit tam, kot spomenik. Pa še tablico lahko damo gor – Mestni svetniki tega pa tega mandata, v spomin na bukev. Rdeče listno bukev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Istenič ma dons en svoj dan. Ne? Ko je šlo za to, da se samo ena bukev v bližini, ne? Postavi, ne? Če bi se prebral tud, kaj Toreli reče, se je moral zgodit ta Odbor za urbanizem, neartikulirane stavke tlele dat. Iz več vidikov. Se ukvarjat s tem, kok metrov stran. In tako naprej. Ker gospod Istenič se hoče slikat. Ne? On hoče po difoltu odločat o tem, k ga – baš te

briga, kje je ta bukev posajena. Tudi prot vsem drugim amandmajem si dal – si na odboru glasoval in tako naprej. Skratka, danes si je zmisлил problem. A je to pet metrov, a je to 6 metrov, a je 7 in pol metrov. In tako naprej. In s tem problemom mori tlele skozi tist odobr. Mori zdele cel mestni set. In s svojim krasnim nasmejanim baby face-om, ne? Muči tlele in uživa, ne? Kako je temu mestnemu svetu naštilal mino, da bo lahko ta mestni svet v neskon...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

V neskončnost diskutiral. Ne? Sam difolt te je nagajat, ne? Pr čist navadnih stvareh. Ker pr ta resnih nisi zraven. To je to. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Ja. Hvala lepa. Torej, jaz mislim, da žagamo žaganje, ne? Ampak, mislim, da žaganje od žaganja tiste bukve, bi lahko porabili za pognojitev cepičev. Ki jih je gospod predlagal. Mi je pa ideja ta zelo všeč tudi zaradi tega, ker nadgrajuje idejo o nadomestitvi. In menim, da bi bilo to na nekaterih drugih področjih treba zelo si zapomnit te razprave. In jih vzeti v poštev. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem. In prehajamo k odločanju.

Najprej bomo glasovali o

Amandmaju Odbora za urejanje prostora in urbanizem, ki se glasi:

V tretjem odstavku 11. člena se besedilo – Predvidena je odstranitev rdeče listne bukve spremeni in dopolni tako, da se v celoti glasi: Predvidena odstranitev rdeče listne bukve se nadomesti v bližini, z zasaditvijo mlajšega, novega drevesa. Na koncu drugega odstavka 18. člena, se doda besedilo – rdeče listna bukev se v bližini nadomesti z zasaditvijo mlajšega novega drevesa.

Prosim za mir v dvorani, gospod Jazbinšek. Ja, prosim, ja. Jaz tudi v miru poslušam vas. In to zelo pogosto. Prosim za stališče v imenu predlagatelja. Ne podpira Amandmaja za urejanje prostora in urbanizem.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Ne podpira. 24 navzočih.

Da. Pristojni v mestni upravi ne podpirajo Amandmaja Odbora za urejanje prostora in urbanizem, da ne bo nesporazuma.

Kdo je za ta amandma odbora in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

10 ZA. 13 PROTI.

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

In tako prehajamo na glasovanje o

Amandmaju svetnika gospoda Mihe Jazbinška. Ta pa se glasi:

Na koncu drugega odstavka... kje? A, se opravičujem...

V tretjem odstavku 11. člena se besedilo – Predvidena je odstranitev rdeče listne bukve, nadomesti z besedilom: Rdeče listna bukev se odstrani in na mestu za 6 m bliže Cankarjevi cesti, nadomesti z novim večjim, predhodno gojenim drevesom iste vrste in oblike.

Podpirate. Dobro.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

25 ZA. 4 PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In tako smo pri glasovanju o

Amandmaju... a, ha... o Amandmaju gospoda Kuščerja, se zaradi sprejetega amandmaja gospoda Jazbinška... Zakaj se to ne glasuje? Zaradi...Zaradi odločbe vlade? Ne. Zaradi sprejetega amandmaja prej. Dobro, potem smo pri

Amandmaju svetnika gospoda Mihe Jazbinška, ki se glasi:

Na koncu drugega odstavka 18. člena, se doda besedilo – rdeče listna bukev, se v bližini nadomesti z novim, večjim predhodno gojenim odraslim drevesom iste vrste in oblike.

Glasujemo. Kdo je za, kdo je proti?

Ne, to je k 18. členu...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Urbanizem? Podpira.

Kdo je za in kdo je proti?

Pristojni oddelek podpira.

Glasovanje zaključujem.

24 ZA. 3 PROTI.

Ugotavljam, da je tudi ta amandma sprejet.

In tako smo pri naslednjem

Amandmaju svetnika gospoda Mihe Jazbinška, ki se glasi:

Podnaslov 18. člena se dopolni tako, da se glasi: Ohranjanje narave in varstvo spomenikov oblikovane narave.

Podpiramo.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

26 ZA. 1 PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In zdaj odpiram razpravo o 19. členu predloga odloka, h kateremu je svetnik gospod Miha Jazbinšek vložil amandmaja, ki se glasita:

Naslov 19. člena se dopolni tako, da se glasi – varstvo ostale kulturne dediščine. Naj povem, da tukaj to podpiramo.

In drugi amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška. V petem odstavku 19. člena, se črtajo besede – Varuje lahko pa se ga. Tako, da se glasi: Vrtni paviljon se prestavi.

Tudi to podpiramo.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem in prehajamo k odločanju.

Glasujemo o prvem Amandmaju, da se podnaslov 19. člena dopolni tako, da se glasi: Varstvo ostale kulturne dediščine. Kot rečeno, ta amandma podpiramo.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

24 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In smo pri naslednjem amandmaju, ki pravi, da se v petem odstavku 19. člena črtajo besede – varuje lahko pa se ga. Tako, da se glasi: Vrtni paviljon se prestavi.

Tudi ta amandma podpiramo.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

22 ZA. 3 PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In zdaj odpiram razpravo o 22. členu predloga odloka, h kateremu je svetnik, gospod Miha Jazbinšek vložil amandma, ki se glasi:

Besedilo 22. člena, del Tomšičeve in del Župančičeve ceste, sta opredeljeni, kot površine, namenjene javnemu dobru, nadomesti z besedilom: Sta del parcele Tomšičeve in del parcele Župančičeve ceste, ki sta kategorizirani, kot mestni cesti – javno dobro.

Podpiramo.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem in prehajamo h glasovanju amandmaja, ki sem ga pravkar prebrala.

In glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

20 ZA. 2 PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In tako smo pri glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Odloka o ureditvenem načrtu, za območje urejanje CO 2/26 – Opera, skupaj s sprejetimi amandmaji.

Obrazložitev glasu, gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Mene veseli, da danes smo končno prišli do tega odloka. Mislim, da je bilo tega mečkanja absolutno preveč. Da bi lahko si, se ta proces končal že prej. Konec koncev, leta, kmalu bo Slovenija predsedovala Evropski uniji. Kmalu napove..., napovedujejo se predsedovanju oziroma postavitvi Ljubljana, kot kulturni prestolnici Evrope. In bojim se, da se bomo tem datumom približevali še v gradbiščih, naključnih objektih, ki so. Mimogrede že par let v zakonski osnovi. Opera in pomoč pri gradnji Opere z dodatnimi sredstvi, stoji v zakonu o nekaterih nujnih programov, na področju kulture, že šesto, če ne že sedmo leto. In skrajni čas je, da se je ta postopek zaključil. Čeprav je v njemu bilo več...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

GA. MAJDA ŠIRCA

... in preveč nepotrebnih podaljškov.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Obrazložitev glasu, gospod Miha Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz se tud čudim. Da tok časa ni prišlo. Najbolj se čudim to, da je kot osnutek prišel šele 16. januarja 2006. Kaj je do zdaj delala uprava? Kaj je do zdaj delala koalicija? In zakaj se zdele, ko predlog sprejemamo, praktično takoj po osnutku, eni postavljajo na piedestal – ovire so bile in tako naprej. Ovire so bile v vas. V koaliciji. In ne se slikat zdaj na tem, da je mogoče bla diskusija dolga. Enih, ne vem kaj jih zanima pri tej stvari in tako naprej. Nič ni blo ovir. Samo uprava in vlada, ena in druga, sta počas delali. Predno je osnutek prišel na – na sejo. To so ovire. Vlada pred volitvami. Vlada po volitvah. In županja, ki je počas prnašala, kot predlagateljica...

GA. DANICA SIMŠIČ

Obrazložitev glasu ste imeli. Glasovali...

G. MIHA JAZBINŠEK

Pardon, glasoval bom za, seveda.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Hvala lepa. Še ena obrazložitev glasu. Doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz sem vesel. Glasoval bom, za. Sem pa vesel, da se stvari začenjajo počas premikat. Čeprav ni enaka politična oblast v državi in v mestu. In moram reč, da ne zastopim, kako, da se to šest, sedem let, po besedah gospe Širce ni premaknilo. Čeprav je bla ena in ista politična opcija na obeh nivojih. Mogoče je bila pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim, obrazložitev glasu ni replika.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Sej sem. Sej sem...sem obrazložil.

GA. DANICA SIMŠIČ

Kako boste glasovali?

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Sem na začetku rekel, da bom za. Ker sem vesel, da se to počas začenja premikat. Če lahko še enkrat pol ponovim.

GA. DANICA SIMŠIČ

Obrazložitev glasu, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Pozdravljam pobudo ministra za kulturo, gospoda Simonitija. Ki je namenil sredstva, baje 5 milijard, da se problem delovnih prostorov...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim. Prosim...

G. ZVONE PENKO

Zato, da je dal za ta sestanek iz izredne seje, kot sem prebral lahko, gospod minister. To sem prebral. Kakor koli, da se bojo pogoji v Operi, delovni pogoji v Operi izboljšali. In, da bo operno baletna kultura tudi nam meščanom v ponos.

GA. DANICA SIMŠIČ

Kako boste glasovali? Ker je obrazložitev glasu...

G. ZVONE PENKO

Razumljivo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Za predlog gospoda Simonitija?

G. ZVONE PENKO

Za.

GA. DANICA SIMŠIČ

Saj, saj vem. Hvala lepa. Ker ni več želja po obrazložitvah glasu, in ker se navzočnost med tem ni spremenila, prehajamo h glasovanju.

Kdo je za tak predlog sklepa, ki sem ga prebrala in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

27 ZA. 1 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In prehajam na 2. b. točko dnevnega reda te seje, to pa je

AD 2.

b.

OSNUTEK ODLOKA O PROGRAMU OPREMLJANJA ZA DEL OBMOČJA UREJANJA CO2/26 – OPERA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem te seje. Pred sejo ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem. Prosim gospo Nušo Dolgan, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite gospa Dolgan.

GA. NUŠA DOLGAN

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Skladno z Občinskim ureditvenim načrtom, za območje urejanja CO 2/26 – Opera, je izdelan in predlagan Odlok o programu opremljanja, ki ga bo bolj podrobno predstavil gospod Marko Fatur.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Marko Fatur prihaja iz Ljubljanskega urbanističnega zavoda. In prosim vas za podrobnejšo obrazložitev, kot je povedala gospa Dolgan, ki vodi Oddelek za gospodarjenje z zemljišči. Izvolite.

G. MARKO FATUR

Lep pozdrav vsem skupaj. Gospa županja me že pozna, pa ve, da rad in veliko govorim. Poudarek na oboje, pa bom danes res poskušal bit čim krajši. Ker sem mel vtis, da ključne stvari so danes že vsi povedal. Gre za program opreme zemljišč za gradnjo za to območje.

Zdaj smo tretjič na občinskem svetu, mestnem svetu. Za to temo. Verjamem, da že poznate problematiko in zakonodajo in ureditev s tega področja. Zato bomo par uvodnih zadev, ki se tiče zakonodaje in takih stvari preskočil. In bomo kar pravzaprav šli na področje lokacije – območje poznate. Ste pravkar videli predstavljeno. Tudi naj pri tem povem, v naslednji seji, torej aprilski redni seji, v obravnavi osem programov zemljišč za gradnjo, ki bodo vsi na podoben način predstavljeni, kot ta danes.

Prostorski akt, ste zdele slišali, kateri je, ki je sprejet. In ostale strokovne podlage so še dokumentacija za objekt Opere, kot projektna dokumentacija. In pa dokumentacija za p.... javnega// nerazumljivo...//. Za določitev obračunskih stroškov obstoječe komunalne infrastrukture, je pripravljen enako program opremljanja za območje cele Mestne občine Ljubljana. Ta osnutek, iz katerega so ti podatki tudi prevzeti, to boste na seji, torej 24. aprila, tudi obravnavali. Že, kot povedano, v ureditvenem načrtu, kvadratni metri, ki jih mate tuki predstavljeni, so bili osnova za izračun stroškov, ki pritičejo temu objektu. Obračunsko območje je to območje Opere, kot je v ureditvenem območju za parcelo. Torej gradbeno parcelo Opere blo navedeno. Tukaj je pa zdaj z vidika komunalne infrastrukture, o tem morda danes ni bilo kaj dost povedano, no. Zlo na hitro. Za gradnjo Opere same ni potrebno zgraditi nobenih novih infrastrukturnih ureditev. Za gradnjo Opere je treba predstaviti obstoječi vroečovod, ki poteka približno v tej lokaciji. In ga je treba prestaviti v lokacijo ob, torej PEN klub in potem nazaj na prvi lokaciji. Ostala infrastruktura, seveda, ker je to v centru, je komunalna infrastruktura zgrajena. Torej, ta objekt nima takih dodatnih kapacitet, kot ste videli, da se bolj pogovarjamo o volumnih. Kot pravzaprav o kakšni večji porabi. Zato je seveda obstoječa infrastruktura na tem mestu zadostna. Nova investicija, kot sem rekel, je predstavitev obstoječega vodovodnega omrežja. V skupni vrednosti 25 milijonov tolarjev. Približno. Stroški, ki jih mora ta objekt pokriti za obstoječo infrastrukturo, je torej za vlaganja v minu..., v minula družbena vlaganja, če želite tako slišati. Na primarni in sekundarni je potem skupaj – te znašajo 46 milijonov. In osnova za razmerja pri upoštevanju teh parcel in neto tlorisnih površin. O tem smo že govorili. No. Je 0,3 proti 0,7. To pomeni, da neto tlorisne površine, tiste, ki nosijo kapacitete, in zato tudi njim zaračunavamo večji delež stroška, kot pa gradbeni parceli sami. Faktor dejavnosti je ena. Gre za družbene dejavnosti. Tako smo se odločili. Na ravni Mestne občine Ljubljana. Tudi za vse ostale podobne zadeve. Torej, faktor ena za neke družbene dejavnosti. Zaradi velikega obsega funkcionalnih območnih prostorov v Operi, pa smo predlagal, da tisti objekti, ki so pravzaprav tehnični pomožni predlogi, imajo faktor 0,5. Saj gre pravzaprav za neke, relativno, bom rekel objekte, ki infrastrukture ne potrebujejo na tem svojem obsegu. Ampak so pravzaprav to kvadratni metri, ki so popolnoma tehnični, tehničnega značaja. To se pravi, pritičejo sami funkciji objekta. Olajšav za zavezance na tem območju ni. In skupni izračun nam pokaže, da mora investitor v tem območju plačati komunalnega prispevka v znesku 70 milijonov 781 tisoč tolarjev 926 tolarjev. Od tega 46 milijonov za obstoječo komunalno infrastrukturo. In 24 milijonov in pol za novo komunalno infrastrukturo. V tem primeru gre seveda za seštevek, kjer predstavljamo javni vroečovod. Ne gre za kakršno koli odštevanje drugih stroškov. Če zdaj še pogledamo na hitro, kaj to pomeni na ravni mestnega proračuna. Torej, investitor bo plačal 70 milijonov 700 tisoč tolarjev komunalnega prispevka. Od tega bo seveda Mestna občina Ljubljana, morala vložiti v izgradnjo, torej predstavitev tega vroečovoda, 24 milijonov. In razlika, ali pa beri prihodek Mestne občine Ljubljana, v konkretnem primeru, je pa ta strošek 46 milijonov tolarjev plačila v občinski proračun.

Predlog. Mestni svet sprejme osnutek odloka. Torej, to je osnutek. Ne predlog, tako, kot je že bil akt. In bo predlog v nadaljnji fazi še enkrat obravnavan. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Glede na to, da sledi stališče Odbora za urejanje prostora in urbanizem. Da gospoda predsednika dr. Zagožna ni med nami. Da ni med nami niti podpredsednika Odbora za urbanizem, gospoda Sodržnika, prosim gospoda Gregorja Isteniča, člana odbora, da poda stališče pristojnega odbora. Prosim.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Odbor je – predlaga mestnemu svetu, da Osnutek Odloka o programu opremljanja zemljišč za del območja urejanja CO 2/26 – Opera sprejme.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije? Ne želi. Odpiram razpravo, če želi kdo razpravljati? Gospod Sušnik, proceduralno. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa županja, iz obrazložitve tega akta, kakor tudi iz uvodne obrazložitve, sledi, da pravzaprav celoten dokument v ključnih delih sloni na dveh dokumentih. Prvi je določitev obračunskih območij. In izračun nadomestitvenih stroškov, ki ga je pripravil LUZ, d.d.. V avgustu 2005. In drugič, v programu opremljanja oziroma na programu opremljanja zemljišč za gradnjo za območje MOL, obračunski stroški za obstoječo komunalno infrastrukturo. Spet pripravljavec. LUZ, d. d.. Oba dokumenta sta seveda v fazi osnutka. Deloma predstavljena v obrazložitvi tega akta. Ni jih pa ne potrdil niti ne še obravnaval mestni svet. Kot smo slišali, naj bi mestni svet to naredil 24. aprila. Dokler pač ta mestni svet tistih aktov ne sprejme, je tudi ta akt brez vsebinske podlage. Ne govorim o pravni, pravna nedvomno obstaja. Jaz zato predlagam, da mestni svet ugotovi, da danes ni pogojev za odločanje o tej točki. In, da jo preloži na 24. aprila. Oziroma takoj po sprejemu tistega osnovnega akta, ki določa sploh podlago za obračun komunalnega prispevka. Jaz druge raz..., obrazložitve nimam. Razen seveda, če odpremo splošno razpravo o načelih tega odloka. Ki pa se mi zdi, da je lahko sporna. Že, da je osnutek. Ampak, izračuni, ki so ključni v tem osnutku, imajo podlago v tistem, kar je trenutno še neobravnavano na mestnem sve...

.....konec 1. strani III. kasete.....

...da seveda mestni svet to preloži na obravnavo koncem aprila.

GA. DANICA SIMŠIČ

Če vas prav razumem gospod Sušnik. Po vašem mnenju ni pogojev za odločanje. In v skladu s 106. členom predlagate, da se odločanje o tej vsebini preloži na eno od prihodnjih sej? Je to – to? Dobro, tak ...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Gospod Möderndorfer, ne morem pomagat, tak je predlog.

Ta proceduralni predlog, o katerem seveda ni razprave, in podobnih stvari, dajem na glasovanje.

Najprej ugotavljam navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in jo zaključujem.

25 navzočih.

Glasujemo, kdo je za tak proceduralni predlog in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

8 ZA. 20 PROTI.

Ugotavljam, da proceduralni predlog ni sprejet.

Sprašujem, če želi kdo razpravljati. Gospod Sušnik, izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Da. Hvala lepa. Iz obrazložitve mi ni jasno, iz česa izhaja obveznost občinskega proračuna, po 24 milijonski investiciji, ki naj bi jo sprejel za prestavitev vročevoda. Po mojem umevanju soglasij, ki so dane s strani pristojnih soglasodajalcev, je obveznost investitorja, da sam vloži v prestavitev komunalne infrastrukture. Tako, kakor tudi sekundarne, v kolikor ga to ovira pri njegovi investiciji. Seveda, če poteka to preko parcele, ki je na tem območju, potem verjetno obstaja služnostna pravica Mestne občine Ljubljana, na tem zemljišču, ki ni naša lastnina. Za to, da poteka to vročevodno omrežje, po tem zemljišču. In bi morali v skladu s to služnostno pogodbo ugotoviti, kako in zakaj in pod kakšnimi pogoji, je Mestna občina Ljubljana dolžna to premakniti. Seveda jaz ne želim, da ne bo napačnih interpretacij, zavirati kakršno koli odločanje o tem, ali zaračunati državi 70 milijonov, ali ne. Dejstvo pa je, da iz obrazložitve tega akta izhaja en kup nejasnosti. Ki so pa temeljne za to, da enega izmed glavnih izvirnih prihodkov občine, kot je komunalni prispevek določimo. In določimo parametre njegovega obračuna. Tako recimo iz tega, kar je tukaj notr razvidno. In prav tej diskusiji sem se želel izogniti, zaradi tega, se mi zdi, da bi bilo smiselno, da bi to po sprejemu teh osnovnih dveh aktov, ki sta tukaj naštet, kot pravni podlagi, mestni svet obravnaval ta odlok po hitrem postopku. In bi te stvari bile popolnoma jasne. In se na področje Opere te stvari sploh ne bi razčiščevalo. Mislim pa, da razdelitev tako po obračunskih območjih, kakor tudi faktorji razdelitve stroškov opremljanja z obstoječo komunalno infrastrukturo, na posamezne enote. Naj si bo to neto tlorisne površine, naj si bo to objekt kvadrature gradbene parcele. Niso obrazložene tukaj notr. Iz tega odloka, tudi, če ga danes sprejmemo, kot predlog, seveda izhaja, da 70 milijonov, žal mi je, ja, tudi, če ga sprejmemo kot predlog – govorim. Ampak, zato se mi ne zdi smiselno sprejemati niti osnutka, dokler nimamo osnov. Za to, da bi ugotovili točno na osnovi kakšnih formul in preračunov, smo prišli do 70 milijonov? Ker na osnovi tega, kar je tukaj napisano, 70 milijonov, oprostite, stoji v luftu. Nima nobene podlage. In jih ne moremo zaračunati, ne na osnovi tega akta. Ne na osnovi drugega. Če je pa namen opravit samo eno obravnavo danes. In potem pustiti celo stvar. In potem preložiti na drugič. Pol pa seveda tako povejte. Pa rečite, da rabite danes potrjen osnutek zato, da boste, ne vem – državi pokazal dobro voljo. Ali kakor kol. Samo mislim pa, da osnovni principi, ki jih mamoreč v zvezi s komunalnim prispevkom, bi jih moral že zdavnaj doreči. Ker so bila pravila na to temo določena že lansko leto poleti. Zdaj, na območju Opere delati presedan, ne vem, če je to

zdravo. Z vsem dolžnim spoštovanjem do mestne uprave, ki je to pripravila – pa lepotna opazka, zelo težko se pa strinjam z obrazložitvijo, ki je tukaj notr dano. Da je to pripravil LUZ. Ob sodelovanju mestne uprave. Ali pa mal šlampasta napaka. Verjetno je pripravila mestna uprava, ob sodelovanju LUZ-a. Ne obratno. Raj zdaj, jaz vem sicer, da je problematičen izračun. Ker komunalni prispevki izračunat Mestni občini Ljubljana, je bila vedno znanstvena fantastika. Noben investitor v tem mestu ni znal v naprej izračunat, koliko bo plačal. Ne glede na to, kako je bil brihten, pa dober v matematiki. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Jaz se oproščam, ampak danes dobim, dobivam občutek, kot da se je gospod Sušnik z gospodom Vaskom zmenil, da ta investicija ne gre naprej. Zaradi tega, ker problematizirat ta vprašanja, ki jih sedaj odpira, pomeni enostavno poskrbet za to, da država ne sproži investicije. Prišpara morebiti denar. In morebiti še kaj uporabi na volitvah. V – tudi s pomočjo raznih zborov.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, kolegica Širca, moram reč, to pa je znanstvena fantastika. Kar vi zdele interpretirate. Ne. Ne vem, mogoč ste se vi z njim pogovarjal – z ministrom. Mislim, da sem se jaz nazadnje. Tako, da – no, hvala. Pol najbrž lahko jaz lažji rečem, kaj je znanstvena fantastika, pa kaj ne. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, še ena replika na repliko, gospod Peter Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Lejte, gospa Širca, če ne znate poslušat, al pa nočete razmet tistega, kar sem povedal, potem je v redu. Ampak, če pa podtikate, potem pa ni v redu. Sem samo povedal, da mi lahko tole, kot 70 milijonov sprejmemo. S tem nismo nič bližje investiciji, kot če bi to preložili na april in bi se pogovorili. Ne na področju Opere, ne, prav temu sem se jaz hotel izogniti, da ne delamo na primeru Opere izračunov, ampak, da delamo na splošno v Ljubljani. Da se zmenimo, kako bomo komunalni prispevek odmerjal. In to sem prepričan, da bo vroča razprava. In, da bo morala bit kvalitetna razprava. In nima z Opero nobene zveze. In zato mi je žal, da niste glasoval za preložitev, ker bi se izognili temu dvomu. Sam tolk, hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Fatur, prosim za odgovor. Ja, izvolite.

G. MARKO FATUR

Hala lepa za besedo. Zdaj bom pa mogoče mejčkn daljši. Se opravičujem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne preveč prosim...

G. MARKO FATUR

Zdaj bo pa to mal bolj težko. Poglejte, zdaj ključno vprašanje v resnici je, verjetno zdaj, kako bomo v Ljubljani obračunavali komunalni prispevek, ne? Vseeno moram opozoriti tukajle, da pač, ker vedno vem, ne? Da se potem v končni fazi o zakonih pogovarjamo. Da sem prinesel s sabo Uredbo o vsebini programa opremljanja za gradnjo. In pa Pravilnik o merilih odmere komunalnega prispevka. Ki natančno določata, kako se program opremljanja dela. Za Program opremljanja zemljišč za gradnjo, za območje Opere, seveda ni treba sprejemati kakršnega koli akta. Na temo stroškov obstoječe komunalne infrastrukture. Treba jih je samo zračunati. Ne potrebujemo akta. Potrebujemo pa izračun. Kaj smo naredili mi, v Mestni občini Ljubljana, ta trenutek, na področju komunalnega prispevka? Bla, torej govorim zdaj o obstoječi komunalni infrastrukturi, ne? O novi bomo mogoče potem še minuto porabili – več časa mora pri obstoječi. Ugotovili smo, kolk je vrednost vse javne, lokalne, gospodarske infrastrukture. In smo to vrednost potem razdelili na primarno in sekundarno omrežje. In smo potem primarno infrastrukturo razdelili na vse kvadratne metre neto tlorisnih površin, obstoječih objektov v Ljubljani in tudi novih tistih objektov, ki po prostorskih aktih, so, kjer je možno v prostorskih aktih graditi. In za katere, za katere kvadratne metre, dejmo tko reč, ki pritičejo nekaterim parcelam. Je možno jih priključiti na komunalno infrastrukturo, brez gradnje nove infrastrukture. To je bilo osnovno izhodišče. Se pravi, dobili smo na eni strani vrednost vse infrastrukture v vsej Mestni občini Ljubljana. Obstoječe. Na drugi strani smo dobili vse kvadratne metre gradbenih parcel. In neto tlorisnih površin. Ki smo jih v Ljubljani imeli. In smo potem naredili preračun, na kvadratni meter celotnega stroška, na kvadratni meter gradbenih parcel. In na kvadratni meter neto tlorisnih površin. To pomeni, da mi mam strošek, na enoto, v Mestni občini Ljubljana. Mam obračunska območja, ki so definirana glede na urbanistične kriterije. Pa kriterije komunalne infrastrukture. Že prej sem rekel primarna, pa sekundarna. Primarna je razdeljena vsem v Ljubljani, ki znotraj nekega sistema obstajajo – kvadratni metri seveda, ne? In, sekundarne infrastrukture, seveda, samo tem ožjem območju – razdeljena. Se prav tistemu, na katerega se neko ožje območje neposredno priključuje. Zakaj rabimo odlok o – o komunal..., o opremljivosti...//... nerazumljivo...//... prostorov. Če ga nimamo za 20. 07. 2007, ne bomo mogli več v Ljubljani zaračunavati komunalnega prispevka. Ker ne bomo mel odloka. Zakaj mam odlok o programu opremljanja zemljišč za gradnjo – obstoječo infrastrukturo. Zato, ker kadar mam novo infrastrukturo in novo infrastrukturo imamo seveda v največji meri, kadar mam prostorske akte. Bomo s temi novimi prostorskimi akti obravnavali obstoječo infrastrukturo. In novo infrastrukturo. In bomo to novo infrastrukturo seveda nekam posa..., torej podrobno programu opremljanja nardl. Kot v tem primeru. Primer Glince, Potniški center. Ste ga tud že obravnaval. Za ta – obstoječo komunalno infrastrukturo, mora pa splošni odlok na ravni Mestne občine Ljubljana, ki bo pa pokril vse tiste odmere komunalnega prispevka, ki jih bomo naredili vsem objektom, ki se bodo v Ljubljani gradili. In bomo, in zanje ne bo treba graditi nove infrastrukture. Beri – tko, kot imamo sedanji odlok o komunalnem prispevku v Ljubljani. Ker je zakonodajna ureditev taka, da z 20. 7. sedanja – prihodnjega leta, sedanja ureditev pač neha. Torej, odlok, ki bo obvezno moral nehati, velja največ do takrat, ne? Smo

seveda pripravili odlok o programu opremljanja zemljišč za gradnjo – obstoječo komunalno infrastrukturo. Da se pa razumemo, ker še enkrat poudarjam, ne? Tega je pa treba, po navodilu pripraviti, kot tazga. Treba ga je pa upoštevati v izračunih. Se pravi v vseh programih opremljanja, za vse prostorske akte, ki jih bojo meli. In, ki bo nova infrastruktura predvsem zraven. Zdaj pa, dejmo se opredeliti, pa še lokacijske, občinske lokacijske načrte. Pa zdaj to ne gre seveda – gospodarsko javno infrastrukturo. Se pravi za ceste, kanalizacije in tako naprej. Mi ne plačujemo komunalnega prispevka. Se pravi, za tiste ni to treba narest. Za vse ostale pa je treba narest, ne? Se pravi, da bomo tam vedno imeli program opremljanja, ki bo seveda baziral – en del na novi infrastrukturi. Vidi se tukaj, v tem primeru je novo vročevodno omrežje. Ki seveda, tema, da bom kar takoj odgovoril – predstavitev. Ni vprašanje predstavitev na tem, na tej – tej lokaciji. Vprašanje je, ali lahko investitor predstavlja sam po svojih načelih in navodilih javno infrastrukturo? Odgovor je – ne more. Z javno infrastrukturo, se z njo lahko ukvarja samo Mestna občina Ljubljana. Lahko pa Mestna občina Ljubljana pooblasti tega investitorja, da v njenem imenu nekaj naredi, za njegov račun. Se pravi, ko smo zdaj naredili izračun komunalnega prispevka za konkretno. Za konkreten primer v Operi. Smo ugotovili, da smo za to območje Opere, za te kvadratne metre, ki jih ima. Zato je pomembno kolk kvadratnih metrov v tej konkretni, v konkretnem primeru - Opera prinesla. Se pravi to, kar moramo mi obračunati. Se pravi, koliko je potem strošek za obstoječo komunalno infrastrukturo. Smo ugotovili, kolk je strošek nove infrastrukture. Beri, to, kar moramo zdaj nove infrastrukture zgraditi. Seveda, če je to javna gospodarska infrastruktura, jo mora Mesto zagotoviti. Zato je seštevek komunalnega prispevka – obstoječa infrastruktura na katero se objekt priključuje, ne? Kot sem rekel, ni treba nobene nove zgraditi. Za potrebe priključevanja. Je pa treba novo zgraditi zaradi tega, ker ta objekt stoji na eni infrastrukturi. In tega ne more investitor delati. Seveda je pa strošek njegov. In zato v končni posledici ta izračun komunalnega prispevka, obstoječa infrastruktura, plus tisto, kar povzroči ta objekt, je enako 70 milijonov. Zato, ključna tema je pravzaprav zdaj, pa ne bi rad, da bi prišlo do kakšne, kakršne koli – nerazumevanja, ne? Torej, ne potrebujemo mi odloka o programu opremljanja za obstoječo komunalno infrastrukturo. Potrebujemo pa izračun. In izračun imamo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Ker ni, mislim, da ni več prijavljenih k razpravi. Gospod Jazbinšek, razprava? Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Te odloki so v resnici sui generis, v tem smislu, da ne rabijo predhodnih odlokov. Ampak je k posameznemu, rekel bi prostorskemu aktu, lahko posamezen odlok, ne? To, da mi čez počez sprejemamo tudi en cel odlok, je enostavno zato, da nekatera območja, kjer se ne počne teh reči, do določenega roka, damo neko osnovo. V resnici bi človek rekel, da je to osnova za tam, kjer nimamo takih aktov. Seveda, kljub temu je treba kritizirati, rekel bi upravo, ne? Grozovito je to, da uprava nam daje te odloke na mizo. Na osnovi enega sklepa, ki ga je gospod Möderndorfer povzročil, ne? Ker je rekel, da – da ob prostorskih aktih. Ja, to je grozovito. Namreč zato, ker je to notorično dejstvo. Ki je v zakonu zapisano. In, k se ve, ne? Da mora biti ob – ob posameznem prostorskem aktu – ne? Sprejet tudi program opremljanja, ne? In je grozno to, da uprava, da dela to na osnovi, ne? Na osnovi, rekel bi sklepa svetnikov, ne? He, he... Ampak, grozno je pa seveda še tudi to dejstvo pri tem, da menda zavestno teh programov niso predal pravočasno. Med drugim, z dikcijami. Če bojo svetniki videli, da mora mesto nekaj plačati, to je bilo men blo večkrat, pa nisem razumel, kaj govorijo. Da svetniki ne

bojo glasovali, recimo za tale prostorski akt. Če bojo videli, da mora Mesto nekaj plačat. Ne? Men se zdi, ne? To se prav, ne? Tisto, kar je v zakonu jasno povedano, da je to, da je to priloga. Sestavina akta. Mamo zdaj seveda ločeno. S tem se utrujamo sami sebe. Ker dvakrat odločamo o isti stvari, ne? Recmo, danes smo odločili že o predlogu prostorskega akta. Zdaj gremo v tale osnutek. Drugič, materiali –materiali so debeli, a ne? A me razumete? Materiali so dvakrat debeli, ne? Iste stvari v tem materialu, kot tistem in tako naprej in tako naprej. To je neracionalnost, seveda. No, ampak, dobro. Uprava je zdaj prišla na to dikcijo. Seveda tistega ta velga pa ni, zato, ker... je razvojnemu kolegiju to menda težko razumljivo. So štiri ure diskutiral, pa niso ta prav trenutek se odločil, da bi dal na dnevni red. Ampak, mogoče se je pol tud kej popravil, no. Jaz ne vem, če smem te tajne razvojnih kolegijev tle razlagat. Upam, da ne bo policijska preiskava, preiskava, kdo mi je to rekel. Da po štirih urah pol niso bili sposobni se odločit, al gre na dnevni red že mal prej – tiste reči. Ampak, zdaj počas prihaja. In to – to počas bo.

No, ampak jaz bi zdele dodal – bi dal to – en dodatek. Mestna občina je bogata. Ne? Mi smo prebogati, ne? Lani nam je ostalo sedem milijard, ne? Letos mamo blazen velik, rekel bi – proračun, ne? Jaz bi prosil, da se iz osnutka do predloga pogleda, ali mi tuki lahko damo neke popuste? Al, da ne bi mel tuki nekih ekstra profitov? Pa bi bli vsi veseli, ne vem, da smo 20 milijonov dobil pa v kaso recimo, ali kakor koli to je. Da se pogleda seveda, ali Mestna občina tu, na nek način, ne? Se izreče. Da mi ne bo kdo rekel, da nima zakonske podlage za to. Seveda v Zakonu o glavnem mestu, ali pa kjer kol, ma podlago – Mestna občina lahko kadar kol da popust, ali kakor kol to je. V okviru katerega koli akta. Da se do predloga mal pogleda, ne? Predloga tega programa, pogleda, ne? Al je treba ministru Simonitiju, ne? Mal pomagat, ne? Pri tej investiciji, iz naslova kakšnih odpustkov, na komunalnem prispevku. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Samo, da vam pojasnim. Da smo v takih in drugačnih preiskavah, ne? Verjetno veste vi več, kot kdor koli drug. Ko ste navrgli, da bi bilo potrebno oziroma upate, da ne bo preiskave za te...

G. MIHA JAZBINŠEK

No, za te...

GA. DANICA SIMŠIČ

...kaj je bilo na odboru. Vem pa, da sem bila navzoča. In seveda to, kar vi govorite, ni v skladu z dejstvi. Replika, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Samo na temo popustov. Poglejte, saj ravno to je tisto, kar sem si želel skoz to širšo razpravo o tem odloku dosežt. Da ugotovimo, da zdaj sedemdeset milijonov 781 tisoč in tako naprej, kolikor jim bomo zaračunal investitorju za Opero. Ne vemo, ali bo to Ministrstvo za kulturo, ali pa kdo drug. Ampak, da znamo to postaviti v kontekst, kot mestni svet. Ali je to z vsemi popusti in je to minimum minimuma. Ker gre za neprofitno organizacijo? Al je to zdaj v skladu z merili Mestne občine Ljubljana. Nekaj popolnoma enotnega, ne glede na to, ali bi Opero postavljaj, al pa – al pa kakšen drug, kot piše tukaj – dejavnosti za tehnične površine objekta, kjer delimo to z 0,5. Skratka, da znamo v tem mestnem svetu, ko gre za mestne

pravke, razumljivo ugotovit, ali plačuje država minimalno? Ali plačuje maksimalno – komunalnega prispevka? In to je bil osnovni moj motiv. Da se poglobimo v te popuste. Ne popuste, pribitke, ali še kaj drugega tukaj zraven. To lahko opravimo pri splošni razpravi. In zaradi tega se jaz pač z izračunom, kot je tukaj podan, pač nisem strinjal. In dokler ne bo pač faza predloga, ko bomo mel mogoče že tisto stvar pod streho, se tud ne bom strinjal z izračunom. Glede tega, da pa je treba zračunat, pa da je ta odlok – služi samo izračunu, se pa absolutno strinjam. Ampak, to bi moral bit avtomatizem. Ki bi moral bit znan vsakemu, ki se odloča o tem, ali bo v Mestni občini Ljubljana nekaj investiral. Ali ne bo. V trenutni zmedbi je pa to absolutna neznanka. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, ... a, ha, repliko imate gospoda Möderndorfer, na razpravo gospoda Jazbinška.

G. JANI MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Županja, jaz sem bil sicer pred kolegom Jazbinškom. Pa sem kljub temu potrpežljivo počakal, ne? Kar se tiče tega, kar je kolega Jazbinšek razlagal, da je to grozljivo, da je mogel pridet sklep, zato, da mi danes take stvari obravnavamo. Dejmo kar razčistit stvari. Da nam bo jasno. Oddelek za urbanizem ni želel tega obravnavat. Ob prostorskih aktih. Iz enega preprostega razloga. Jaz sem predhodnika gospoda Gajška večkrat vprašal, uradno sicer, na sami seji, pa tudi na hodniku, zakaj pravzaprav mi programa opremljanja ne obravnavamo tukaj, na sami seji mestnega sveta. Vedno se mi je izvijal in tako naprej. Vemo, da oddelek za zemljišča je to želel pravzaprav opravit. Ampak, v resnici gre samo za eno zadevo. Obravnavat program opremljanja, pa istočasno še prostorski akt, je zelo velika nevarnost, da prostorski akt pol pade, ne? Če je ta program opremljanja ni tako narejen, kot je treba. In zato seveda je Oddelek za urbanizem imel strašno željo, da je ta stvar ločena, ne? Ker pred leti smo to že vse mel. Sej je bilo notr, v samem enem aktu, je bilo to že vse predvideno. To je gospod Jazbinšek že nekajkrat sam povedal. Ko sem se jaz norca delal. In spraševal koliko bo to koštalo občino. Oziroma kakšne so finančne posledice. In iz tega vidika seveda sem danes vesel, da sploh to počnemo. In to je bil pač razlog, da na nek način prisilim to mestno upravo, da pravzaprav to počne, kar je pravzaprav potrebno počet. Sam po sebi sem prepričan, da bo verjetno zaradi same prakse to postala praksa. In, da bo to samo po sebi umevno. Istočasno, ne? Bi pa seveda tuki sam tok še povedal, da, kar se tiče, kako se izračuna komunalni prispevek, ne? Jaz mislim, da je za to odgovorna stroka. Zdaj, ali bomo mi to razumeli, ali ne. Mi se sicer damo lahko podučiti. Zahtevamo od mestne uprave, da nam razloži, kako to komunalno izmero sploh počne, da bo nam razumljiva in da jo bomo znali razumeti. Pa vendar sem prepričan, da je komunalni prispevek izračunat, od enega primera do drugega primera, lahko zelo različen. In, da neke kar klasične, vse poprek formule ni. Ja, pavšalna načeloma da. Potem so pa seveda na nek način tudi vrste pogajanja med investitorjem in mestom, v tem primeru, seveda, kaj kdo, koliko kaj da. In tako naprej. V vsakem primeru se pa strinjam z dejstvom, ki ga je gospod Jazbinšek povedal. Seveda komunalni – izmera komunalnega prispevka ne pomeni samo koliko bi mestna občina dobila. Predvsem koliko bo mesto tudi vložilo. Ne? V samo javno infrastrukturo, v samem danem primeru. Od primera do primera seveda. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Pri teh razlagah, ne? Urbanistov, ki so hoteli met ločeno, je navadno to, kar so si potem naredili doktrino, ne? In, ker so seveda zakon po svoje razlagal. To je hudo, ne? In pol nisi mogel sprejet in tako. In na koncu so še sami seb verjel, ne? In, ne? In pol so konfrontacije pravzaprav s tem, da na eni strani je laž, na drugi strani pa seveda pravilna interpretacija črke in duha zakona. Duh se je čist spridil zakona, ne? Kar se pa tiče odločne stroke in neodločna stroka. Moram pa tole povedat, ne? Ne, mi odločamo. Ker strokovno osnove imajo seveda razpone. In v teh razponih se ve, ali je, ne? Nekaj, kar obremenjuje mesto na parcelo točno, al na stolpnico točno. In tako naprej. Na kubature in tko. Tako, da seveda v teh razponih vendarle mi odločamo. In skoz te faktorje, o katerih je tud Sušnik govoril, ne? Se odločamo, ali beneficiramo, ali ne. Zdaj, ali...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ali pa na splošno, ali pa v okvirnih primerih, ne? Kjer lahko seveda čist drugo politiko uberemo, kakor smo prej sicer na splošno. Recimo primer ta, na splošno govorimo o garažah 0,5. Ampak, tle govorimo tud o tehničnem, rekel bi podzemlju, z 0,5 in tko naprej. Kar je seveda nek, nek bonus, ne? Za investitorja. Čeprav so to seveda prostori dejavnosti, ne? Ne pa in... No in tako naprej. Skratka, odloča vendarle mestni svet, prosim lepo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Hvala lepa. In še ena replika na repliko, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Tri stvari. Lanko leto februarja sva se vsedla z bivšo direktorico mestne uprave. Tema – komunalni prispevek in priprav novih aktov za mestni svet. Potem je sledil marec. Pa se ni zgodilo nič. Pa se je potem zgodil april. Pa se še vedno ni zgodilo nič. Pa sva se maja ponovno dobila. Zato, da je povedala, da je že na kolegiju to sprožila. Pa da se bova še enkrat dobila. No, pol sva se dobila pa takrat, ko so jo odstavil. Pa se še zmer ni nič zgodil, ne? Tako, da očitno ni bila ona kriva. To je prvo pojasnilo.

Drugo pojasnilo, davki so povsod stvar politike. Predvsem predpisi, ki določajo davke. In mislim, da je to kvalitetno odgovoril že kolega Jazbinšek. In politika določa tudi, kdo odloča o izjemah. In na osnovi česa odloča o izjemah. Da seveda ni stvari, ki bi smrdela po korupciji. Ker take stvari pol dobivajo razno razne vtise. Vse ostalo je pa vezano samo na to...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

Ali sedemdeset milijonov je veliko za to, kar bo Opera prinesla Mestu Ljubljana, ali je malo. To je pa odločitev, ki se je – jo je treba tuki vzeti. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem in prehajamo k odločanju o **PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:**

Mestni svet mestne občine Ljubljana, sprejme Osnutek Odloka o programu opremljanja za del območja urejanja CO 2/26 – Opera, skupaj s pripombami iz razprave.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in jo zaključujem.

25.

Glasujemo, kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 23. 2 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem 47. Izredno sejo. Ugotavljam, da je končana.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

V Ljubljani, 12. aprila 2006